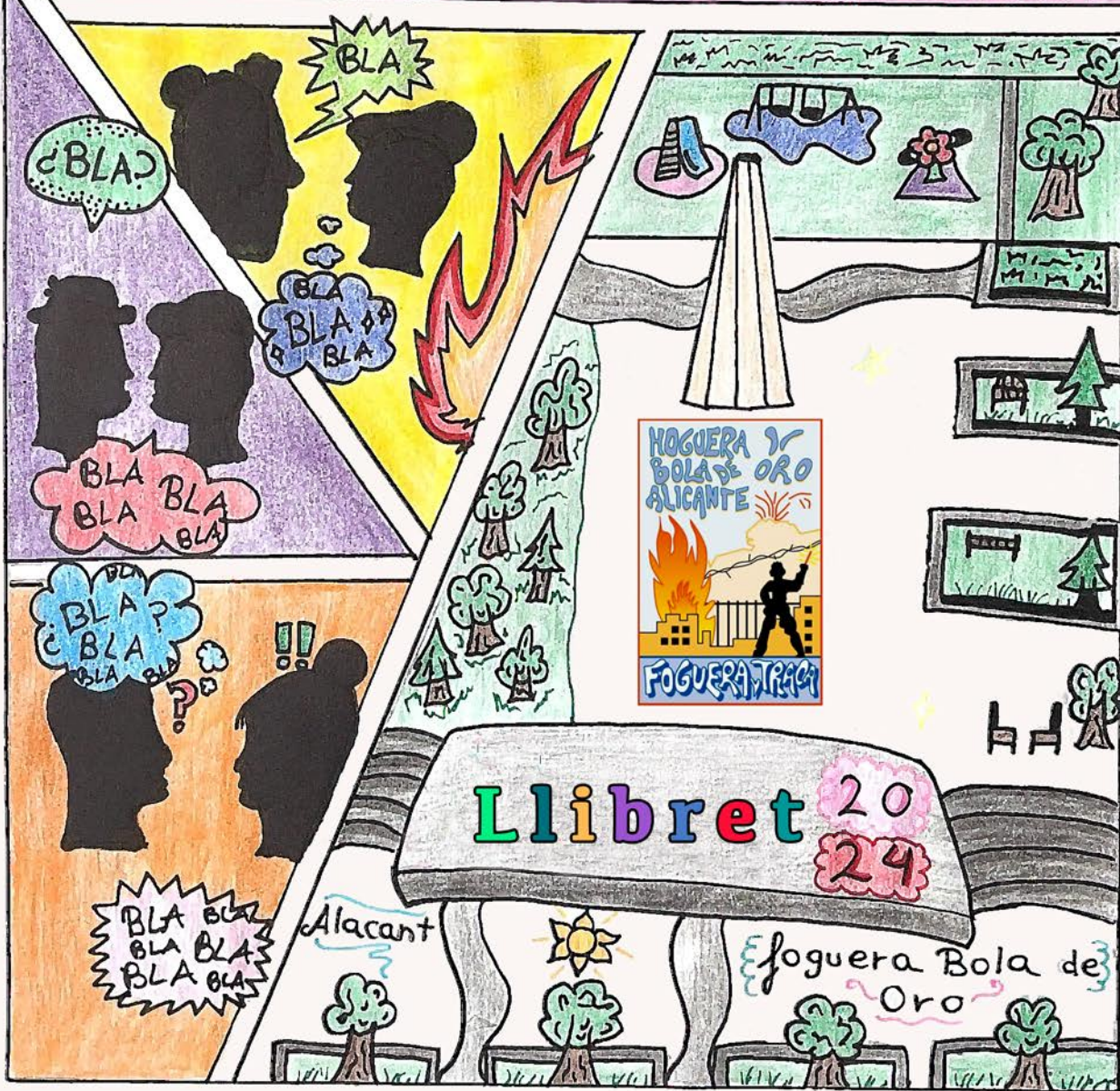

LES VEUS DE LA PLACA

Festes declarades d'interés turístic internacional

Les Veus de la Plaça de “La bola de Oro”

Felipe Sanchís i Berna

LLIBRET FOGUERA **BOLA DE ORO 2024**

EL LLIBRE HA PARTICIPAT EN LA CONVOCATÒRIA DEL PREMIS DE LA GENERALITAT
PER A LA PROMOCIÓ DE L'ÚS DEL VALENCIÀ

Plaça del Sol o Bola de Oro. Fotografia de Tono Marín. Any 1985. Arxiu de la Democràcia. Universitat d'Alacant.

Edita

Foguera Bola de Oro

Disseny Portada

Leire Trigueros i Berenguer

Títol Portada

Les Veus de la Plaça

Disseny General

Felipe Sanchís i Berna
Carolina Lomelino i Moreno
María Celeste Fernández i Marcos

Fotografies:

Comissió Foguera Bola de Oro

Fotos Belleses:

Reme Vélez Fotógrafas i Vigueras Fotografia

Fotos Portada:

Vígueras Fotografia

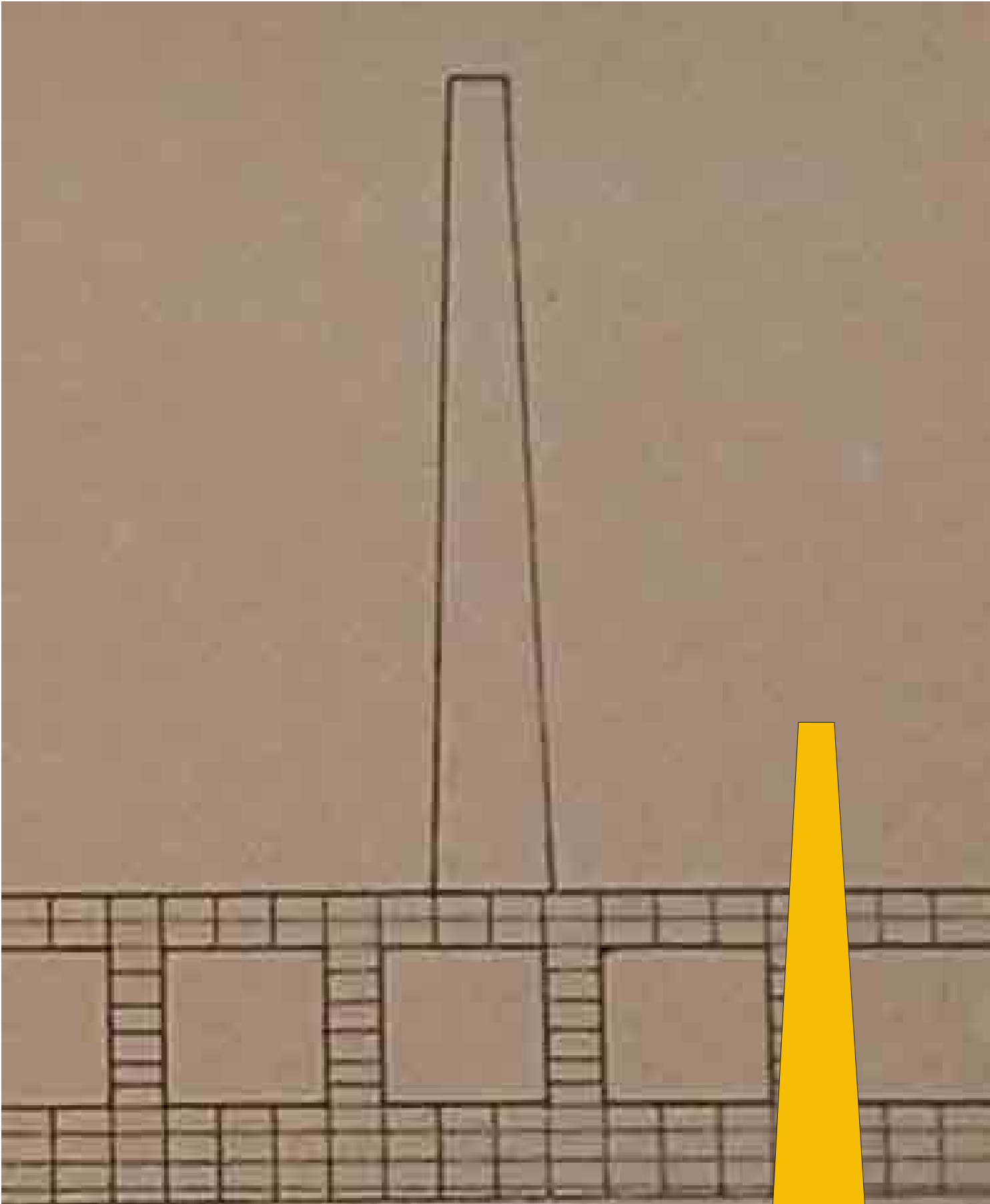
Llibre en línia

Disseny, maquetació, preimpressió, impressió i enquadernació

OFIBOOK S.L. Carrer Illa de Cuba 66 - 03009 Alacant
Tel. 966282801 • daniel@ofibook.com

Depòsit Legal:

A 375-2021

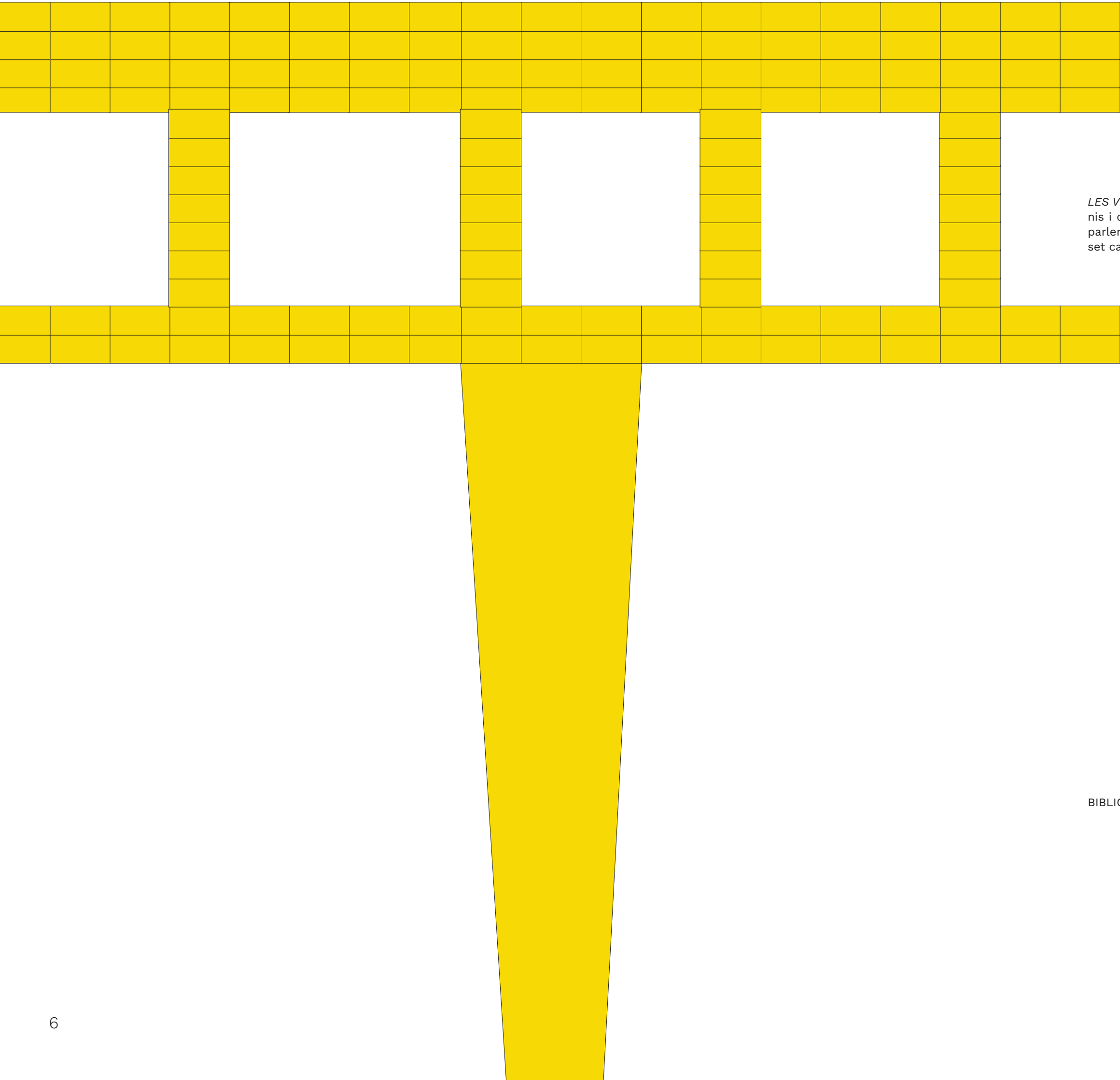

Detall de la ximenera de la Plaça del Sol del projecte
De l'arquitecte Jaume Giner en l'any 1985

Índex:

INTRODUCCIÓ.....	7
LES VEUS DE LA PLAÇA DE “LA BOLA DE ORO”	8
LA FINCA “SAN MIGUEL” DE “EL DE LA BOLA DE ORO” (anys 1911-1951).....	50
EL REFUGI (1937)	58
LA PLAÇA DEL SOL (1943).....	66
EL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DE LA PLAÇA (1985)	74
LA REMODELACIÓ (2003).....	84
HEMEROTECA	92
BIBLIOGRAFIA.....	114
FOGUERA.....	118
PUBLICITAT	148

LES VEUS DE LA PLAÇA DE “LA BOLA DE ORO” és un treball de recopilació de testimonis i de dades i documentació que he trobat en diferents arxius i publicacions que parlen de la Plaça del Sol, “la Bola de Oro”. He estructurat la part cultural del llibret en set capítols ordenats cronològicament.

1. LES VEUS DE LA PLAÇA DE “LA BOLA DE ORO”. És una recopilació de testimonis de veïns, comissionats i diferents personalitats del món de les festes recordant les seues vivències en la plaça.
2. LA FINCA “SAN MIGUEL” DE “EL DE LA BOLA DE ORO” (anys 1911-1951). Per a l'elacobración d'aquest capítol he tret la informació de l'article que va publicar Joaquín Santo Matas en el llibret de la Foguera Bola de Oro de l'any 1997.
3. EL REFUGI (1937). En aquest catítol he publicat el plànol original del refugi de l'any 1937, un dibuix de l'any 1945 i les dades més rellevants que he trobat alz expedientscon servats a l'Arxiu Municipal d'Alacant. A més, he consultat el llibre de Pablo Rosser i Remedios Soriano *Alicante en guerra. De la ciudad republicana de retaguardia y refugios a la ciudad destrorada, derrotada y franquista*.
4. LA PLAÇA DEL SOL (1943). En aquest apartat he consultat dos llibres: *Los nombres de las calles de Alicante. Barrio de las Carolinas. d'Alfredo Campello i Historia gráfica de Carolinas. Imágenes inéditas en blanco y negro de nuestro barrio 1951-1959*. Publicat per l'Asociació de veïns Carolines Altes-Bola d'Or.
5. EL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DE LA PLAÇA (1985). En aquest apartat he publicat els plànols originals del projecte redactat entres els anys 1981 i 1985 pels arquitectes municipals Jaume Giner i Manuel Beltrá conservats a l'Alrxiu Municipal d'Alacant.
6. LA REMODELACIÓ (2003). En eixe any l'Ajuntament d'Alacant va remodelar la plaça. La imatge actual prové de 2003. Per aixó he inclós algunes imatges de l'estat actual de la plaça.
7. HEMEROTECA. He considerat interessant publicar un recoregut de la prensades dels anys 60 fins els nostres dies, arreplegant l'important acció veïnal per presionar a l'Ajuntament d'Alacant per urbanitzar el descampat del cor del barri de les Carolines.

BIBLIOGRAFIA

1

LES VEUS DE LA PLAÇA DE “LA BOLÀ DE ORO”

1. Luis Barcala Sierra, alcalde de la ciutat d'Alacant
2. Carlos Mazón Guixot, president de la Generalitat Valenciana
3. Antonio Pérez Pérez, president de la Diputació d'Alacant
4. David Olivares Cortés, president de la Federació de les Fogueres de Sant Joan
5. Celeste Fernández Marcos, presidenta de la Foguera Bola de Oro
6. Juan Carlos Vizcaíno Martínez, investigador foguerer
7. José Manuel Lledó Cortés, president de la Comissió Gestora de les Fogueres de Sant Joan (2000-2005)
8. Cristina Rivilla Díaz, mantenedora la presentació de les bel·leses i dames d'honor de la foguera Bola de Oro 2023
9. Tomás Espuch, president de la Foguera Bola de Oro (1993-2006)
10. Manuel Cárceles Valero, antic comissionat de Bola de Oro
11. Estefanía Cárceles Valero, veïna de la Bola de Oro
12. Miguel Martínez Rebollo, vecí de la plaça del Sol
13. Emilio Santonja Martínez, comissionat de Bola de Oro
14. Miguel Ángel Olivares Cortés, president de la Foguera Foguerer Carolinas
15. Mari Carmen Recio Guarinos, tesorera de la Foguera Bola de Oro
16. José Ramón Recio Guarinos, veí del barri de Carolines
17. Patricia Cortés Zaragoza, delegada artística de la foguera Bola de Oro
18. Sonia Giménez Payá, antiga comissionada de la foguera Bola de Oro
19. Loren Guardiola, professional gràfic i fotògraf
20. Yoel Montoro Barón, President Comissió de les Festes Sant Josep de Carolines
21. Col·legi San José Hijas de la Caridad de Carolinas
22. Felipe Sanchís Berná, premi “José Ángel Guirao” 2012
23. Luis Molina Milla, autor de l'himne de la foguera Bola de Oro

LUIS BARCALA SIERRA
ALCALDE DE LA CIUTAT D'ALACANT

Testimonis d'esta entranyable Plaça de la Bola de Oro –em resistisc a denominar-la dol Sol, com és el seu nom original- i del seu entorn més pròxim, narrats per veïns de diferents generacions, conformen el vostre llibret d'aquest 2024. Lloable iniciativa per que són les persones anònimes, en la majoria d'aquests casos, les que conformen un barri amb vertader sentiment alacantí i amb sabor a Fogueres com és el vostre.

Parlar de la Bola de Oros és fer-lo de tradició. El mateix succeeix amb la comissió que presideix María Celeste Fernández Marcos. Aquesta és una de les seues raons de ser: vetllar pel que és nostre, el que representa l'essència de l'alacantí i del que ens fa ser com som. El vam podem apreciar-ho en la proclamació de les vostres bel·leses –Inmaculada Berná Pardo i María Sanchís Valero- i les dames d'honor Cynthia Ruiz Caro, Carolina Bonachea Hernández i Helena i Laura García Marí- en la Plaça de l'Ajuntament. El “Danses de cartró. Danses d'Alacant” va ser tota una declaració d'intencions de com sou i com viviu la Festa.

Soc conscient de les dificultats que travessen les comissions de Fogueres per sumar integrants. Encara així, què tindrà Bola de Oro per a que en moments complicats econòmicament com aquest, haja sumat vint nous foguerers en un exercici que és antesala del vostre 45 aniversari. És l'exemple de les coses ben fetes, encara amb eixes limitacions pressupostàries. Aquestes, no obstant, no vos han impedit contar amb un dels “grans” com és Pere Baenas com autor de la foguera adulta, i confiar en el duo conformat per Rubén Davó i Miguel Ángel Durá, per a l'infantil. Aquesta, una comissió inquieta i amb moltíssimes il·lusions per complir, que presideix Mario Giménez Berná.

Si poguera dotar de música a aquest Saluda, el tindria clar. Seria el pasdoble “Bola de Oro”, original de Luis Molina, que interpretat per més de seixanta músics de la Societat Musical “La Amistat” de Villafranqueza, vos va valdre el primer premi de la passada Entrada de Bandes. I es que la música, com ben cuida la comissió de la foguera Bola de Oro, també és tradició

CARLOS MAZÓN GUIXOT
MOLT HONORABLE PRESIDENT
DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Quan els ciutadans ens encomanaren fa ja un any el govern de la Generalitat, des del primer dia ens vam posar a treballar per a donar el relleu que cal a eixe gran conjunt de tradicions festives que el nostre poble ha conformat al llarg de la història, una herència en la qual les Fogueres de Sant Joan ocupen un lloc molt especial. La ciutat d'Alacant ha fet de les seues fogueres un espai obert i acollidor on molta gent conviu i compartix els seus moments d'oci. L'esperit integrador de la festa ha fet possible que gent de procedències i característiques ben diverses hagen fet seua una celebració que cada mes de juny ompli carrers i places de color, música, pólvora i alegria desbordant.

Les fogueres es viuen intensament en tots els barris alacantins gràcies a un gran nombre de persones que han dedicat molt de temps durant tot l'any per a agermanar als seus integrants i fer possible la continuïtat d'unes tradicions que ens identifiquen i ens animen a unir-nos per a fer grans coses junts.

La Foguera Bola de Oro, tornarà en 2024 a la plaça del Sol acompanyada per la illusió, l'alegria i l'entusiasme de moltes persones de totes les edats i procedències. Heu fet un gran treball i vull agrair-vos el vostre esforç i el de totes les persones, els comerços i les empreses que han ajudat a fer que la vostra foguera siga de nou una realitat i prenga cos en un monument que durant uns dies atraurà totes les mirades. Quan les flames posen punt final a la festa tindreu la satisfacció d'haver escrit un capítol més en la història del vostre barri i d'haver fet d'ell, amb l'aportació de tots, un espai més humà i acollidor.

Vull enviar des de les pàgines del vostre Llibret la meua salutació més cordial a les dones i als homes que formeu part de la Foguera Bola de Oro i sou els protagonistes d'una festa molt nostra, d'unes celebracions que omplin d'un legítim orgull a Alacant i a tota la Comunitat Valenciana. Rebeu un fort abraç, acompanyat pels meus millors desitjos per a les fogueres d'enguany i per a totes les que compartireu en el futur.

2

3

TONI PÉREZ PÉREZ
PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ D'ALACANT

Com a president de la Diputació d'Alacant, suposa per a mi una enorme alegria participar en este llibret de festes de les Fogueres de Sant Joan que editeu amb orgull i dedicació des de la Foguera Bola d'Or i que, precisament, en esta ocasió està dedicat a vosaltres, els veïns d'este benvolgut barri alacantí, a la vostra història i a les vostres tradicions.

Heu format una gran família al voltant de la vostra emblemàtica i quasi centenària Foguera i eixe sentiment us ha fet mereixedors de destacats premis i reconeixements. Però, per damunt de tot, la vostra dilatada trajectòria us ha convertit en referent de les nostres festes del foc i en punt de trobada de multitud d'alacantins que no dubten a visitar-vos per a compartir amb vosaltres eixos dies grans i admirar els espectaculars monuments foguerers que us representen.

Al llarg dels últims mesos heu preparat amb gran afecte i entusiasme cadascun dels actes que conformen el calendari festiu, experiències i sentiments que poseu al servici de la comunitat i que us ajuden a mantindre vives una celebració que us conferix una idiosincràsia pròpia, amb la qual enriqueix el llegat cultural i històric de la nostra província.

Des de la Diputació conteu amb tot el nostre suport, perquè som conscients de la importància de les nostres festes populars, no sols com a part de la nostra identitat, a la qual contribueix el caràcter obert i hospitalari de les gents d'esta terra, sinó també com a motor econòmic i reclam turístic.

Us desitge uns dies inoblidables i us reitere les meues més sinceres felicitacions per l'afecte que sempre poseu en estos dies grans i per l'entusiasme que ens contagieu a tots aquells que gaudim amb vosaltres de les Fogueres de Sant Joan d'Alacant.

DAVID OLIVARES CORTÉS
PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ
DE LES FOGUERES DE SANT JOAN

Som les persones les qui amb les nostres vides dibuixem el present i assentem les bases del futur més pròxim. A les nostres mans està mantindre vives les tradicions que here-tem dels qui ens van precedir, però també llegar-les als qui venen trepitjant forta.

Som el que som pel que hem viscut i hem de conèixer els nostres orígens per a no oblidar d'on venim. És per això que, mirar al voltant i preguntar als qui ens envolten sobre la seua vinculació a les Fogueres sempre és un pla encertat.

Sens dubte, si volen conèixer un poc més sobre la història de la nostra festa oficial en Bola De Oro, la publicació que tenen a les seues mans és la seua millor opció. Voldria agrair a totes eixes persones, veïns i veïnes del districte, la seua contribució a la nostra festa oficial, el seu treball desinteressat, perquè sense ells no hauria sigut possible ar-ribar a este 2024.

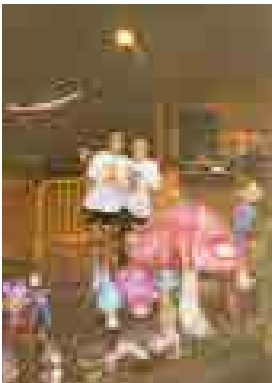
Ha arribat el moment de gaudir del que més ens agrada. És hora de ballar al so dels pas-dobles, de vibrar amb les mascletàs i deixar-nos acaronar per la brisa mediterrània del mes de juny. La ciutat es prepara per a viure els seus dies grans i nosaltres, els foguerers i barraquers, no podem fallar-li.

Desitge a la foguera Bola de Or i a tots els que la conformen que tinguen unes boníssimes Fogueres de Sant Joan. Tant de bo la nit de Sant Joan el balanç siga tan meravellós que ens anime a continuar treballant per mantindre viva la nostra essència com a alacantins: el culte al foc i a l'art efímer.

Bones Fogueres

4

5

CELESTE FERNÁNDEZ MARCOS
PRESIDENTA DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

Els meus record de la plaça del Sol comencen amb els meus avis. Els recorde asseguts en un dels tants bancs que adornen la plaça, sempre envoltats d'amics i veïns. I nosal-tres, la meua germana Vero i jo rondant al seu voltant. Quantes vegades ens haurem tirat per la piràmide o intentat ficar en el laberint (sense arribar a fer-ho...)

També recorde anar del bracet de la meua mare a veure els guinyols que es represen-taven en valencià, jo tindria uns tres o quatre anys i encara escolte la meua mare tra-duir-me el que eixos ninots de drap deien i jo no arribava a entendre.

Però si hi ha alguna cosa que m'emociona en pensar en la plaça, són les primeres “plan-tàs”, allà pels anys noranta. En aquells dies el racó dels dies grans de fogueres no es posava en la Bola d'or sinó al carrer Plus ultra. Pel que tota la comissió estava desitjant anar al taller a arregar els ninots, pujats als camions que els transportaven (cosa im-pensable hui dia) a la nostra Bola De Oro, una vegada ací arribava el ritual de la plantà.

Ajudàvem en el que podíem, encara que sempre ens sentíem com a adults col·locant una pedra ací, una altra allí i la gespa d'eixes fogueres, sempre envoltats de riures. En aquells dies ja havia desaparegut el laberint i en el seu lloc van col·locar uns gronxadors que ens servien per a fer tot tipus de jocs.

Quantes presentacions hem viscut en la plaça del Sol, i que rar se'ns va fer quan en una de les remodelacions van posar l'escenari on està actualment, però que bonics han sigut tots eixos moments.

Els meus millors com a festeria sempre venen de la mà de la Plaça del Sol, ací vaig gaudir i continue gaudint dels millors records de la meua foguera, encara que també m'evoca nostàlgia.

Com Foguerer i antiga veïna del barri estic convençuda que la Bola de Oro encara té mol-tes més coses que donar al nostre barri.

6

JUAN CARLOS VIZCAÍNO MARTÍNEZ INVESTIGADOR FOGUERER

Des que els Fogueres van prendre cartes de naturalesa a la nostra ciutat, cal reconèixer que el Pla-Carolines es va erigir en una de les zones més lligades a la celebració. Un sentiment que no sols es va anar consolidant, sinó que fins i tot va anar creixent segons les nostres festes s’anaven engrandint. De tal forma, i encara que en el fundacional 1928 no es va poder consolidar la iniciativa oberta de fundar la comissió de Carolines Altes, sí que ho va fer a l’any següent. Per això, la denominada llavors denominada plaça del Sol va estar bé present en la nostra Festa des de 1929, a través d’una de les comissions més populars, de quantes es trobaven presents en els barris alacantins. Això sí, esta presència, igual que succeïa en moltes altres demarcacions, no deixava de presentar edicions on ‘descansava’ i no plantava foguera. Seria un costum que en esta demarcació es prolongaria fins i tot fins a mediata la dècada dels seixanta. Precisament un marc temporal durant el qual este districte iniciaria -de manera intermitent- la seua participació en la categoria especial.

La plaça del Sol va ser durant dècades un enorme solar, polsós, que en les festes de juny venia acompanyada per la instal·lació d’una fira al costat de la foguera de Carolines Altes, que asseia habitualment els seus reals allí. Tot això conformava un districte d’enormes dimensions, dominat per uns carrers quasi sense asfaltar, que en un moment determinat es va haver de plantejar les seues pròpies dimensions i el seu futur. Ho va fer després de transcórrer les festes de 1980. Record molt llunyanament la *foguera de Juan *Capella plantada aquell any en la plaça del Sol, en uns vents on l’expansió dels *Fogueres anava a ser moneda corrent en anys successius. En l’estiu de 1980 s’obri el debat entorn del futur fester de la zona. Així doncs, s’establixen negociacions entre el ja llavors president de Carolines Altes, el mític José María Lorente, i un *foguerer que procedia del món faller de Dénia, Alfredo París, qui encapçalava a antics components de Carolines Altes, com Miguel Ángel Fuster o Antonio Pastor. Les negociacions van donar com a fruit la definitiva i necessària divisió del districte davant la *Comissió Gestora presidida per Jacinto Masanet. Així doncs, el que continuaria encapçalant Lorente, es denominaria Carolines Altes-Sud, plantant en l’actual emplaçament dels carrers del Pinós i General Esparter -llavors sense tallar la primera d’estes artèries-. Per part seua, Carolines Altes-Nord la presidiria París, plantant en la plaça del Sol, sempre popularment denominada de la Bola d’Or, tal com s’acabaria cridant, una vegada fora urbanitzada i enjardinada la plaça. Un detall gens fútil, seria el fet que el notable dèficit que assumia la primigènia Carolines Altes, fora dividit entre les dos comissions generades, que ja en 1985 tornarien a la nomenclatura amb la qual actualment continuen denominant-se.

De tal forma, la inicial foguera de Carolines Altes-Nord anirà discurrir els seus primers passos de la mà d’Alfredo París -propietari de la popular impremta Carolines, on vaig treballar durant diversos anys, situada al carrer Pascual de la Mata-, que al juny de

1982 s’incorpora a la Comissió Gestora de Fogueres encapçalada per Raúl Baeza, i que, paradoxalment, va estar a punt de presidir, durant les hores posteriors a la vesprada d’elecció. Eixos primers passos, condicionats per l’adversa situació econòmica venen a ser discrets, però gens menyspreables. Per exemple, cal recordar que van realitzar una nit del rock en la qual van aconseguir notables ingressos. Esperonats per l’èxit, intenten el propi promovent una actuació amb el conjunt infantil “Parxís”, llavors en ple apogeu. La recepció en l’aeroport del Altet de les famoses estrelles infantils va estar envoltada de desenes de fans, augurant una actuació multitudinària. No obstant això, els que em van comptar tot el procés, em van revelar que pràcticament van assistir a l’actuació els xavals que havien acudit a l’aeroport, i la comissió va perdre tot allò que havia guanyat en el concert anterior.

En estos xicotets records, m’agradaria destacar com en la presentació de les seues bel·les en 1988, celebrada com era habitual en la plaça de la Bola d’Or, vaig tindre l’inesperat però privilegiat moment de contemplar el xicotet homenatge que es va brindar a un gran alacantí, com va ser Domingo Tafalla Navarro, autor del llibre “Memòries del Benacantil”, i el fill del qual, José Luis Tafalla García -ja desaparegut, i molt lligat a París- formava part de la comissió. Des de la llunyania dels meus tímids 22 anys, ho vaig poder contemplar rebent una plau d’homenatge, i recuperant de l’oblit a una figura al nostre més profund alacantinisme.

Alacantinisme que, en un vessant totalment oposat, brindava el que potser era el *foguerer més popular i volgut de la comissió. Es tractava del prim, més aviat eixut, sorneguer, entranyable, sempre calat amb una boina que ocultava la seua calba, Pascual Parodi Pérez. El molt popular “Pixorret”, que va prendre el seu apel·latiu a partir de la divertida denominació que es va brindar a eixa suposada ximenera que es va edificar en la plaça. Pascual era algú que disposava de tot el temps del món, i amb el qual vaig compartir nombrosos moments, en els quals em relatava el seu passat en els costums i tradicions de la ciutat -va arribar a ser ‘Host’ de Valcárcel-, i sempre disposat a soltar un acudit. En definitiva, una d’eixes persones que fan gran una ciutat, precisament per l’autèntic que emanava de la seua personalitat. Pascual sempre es vanagloriava que haver afavorit la figura de Sant Joan “El Sanjuanito”, al qual es venerava en missa pública i processó, i era un dels símbols d’esta comissió. Quan fa més d’un quart de segle de la seua desaparició, em continue acordant l’ell, d’eixe “Pixorret” amb el qual automàticament responia quan li cridaves. I per ser, personalment, el record més entranyable d’una comissió, d’una plaça i un racó al qual, com tants uns altres, les mutacions demogràfiques de la ciutat, ha desproveït de la familiaritat veïnal de la qual van gaudir en èpoques del passat. No obstant això, esforços i publicacions com esta, parlen a les clares d’eixe intent per evocar un passat festiu quotidià, que no ens resignem a perdre per sempre.

JOSÉ MANUEL LLEDÓ CORTÉS
RESIDENT DE LA COMISIÓ GESTORA DE LES FOGU-
RES DE SANT JOAN (2000-2005)

PEDRO SORIANO, D'OFICI ARTESÀ DELS FOGUERES

Va ser en 1968 quan el mestre Pedro Soriano construïa la seua primera Foguera, la titula-
da “Les Bogeries del Món de Hui” per a la Comissió de Pla-Hospital en Primera Categoria.

Però va anar en 1972 quan es va produir el seu debut en la Categoria Especial i ho va fer
en la Foguera Ciutat d'Assís amb l'obra “De Bona i Mala Casta” que es va alçar amb el
Tercer Premi.

Els dos anys següents, 1973 i 1974, va canviar al Districte de Carolines Altes, el primer
d'ells amb el Monument titulat “Cinc Sentits i escaig” que va obtindre el Segon Premi i el
següent amb “Diablesca” que, en este cas, es va alçar amb el Tercer.

A partir de 1975 i fins a 1977 va passar a treballar per a la Foguera Mercat Central. En el
primer d'eixos quatre exercicis va realitzar el Monument titulat “El Rellotge de la Vida”,
que va obtindre el Segon Premi. En els dos anys següents, 1976 i 1977, va construir les
obres “La Foguera” i “Joventut”, respectivament que, malgrat no ser premiades, ambdu-
es es van alçar amb el Ninot Indultat per Votació Popular, amb els denominats “Bruixa”
i “Família”. En 1978 amb el seu Foguera titulada “Contrastos” va tornar a la senda dels
premis, en este cas el Tercer.

Però el seu primer gran triomf va ser amb la Foguera “Evolució”, realitzada en 1979 amb
un pressupost d'un milió de les antigues pessetes per al Districte de Benalúa, amb
la qual va obtindre el primer dels seus màxims guardons en Categoria Especial a més
d'aconseguir un nou *Ninot Indultat titulat “La Vaca”.

Curiosament, en 1980 no va plantar en la màxima Categoria però sí que ho va fer en la
Plaça de l'Ajuntament, amb la Foguera titulada “Cerca”, repetint Ninot Indultat amb el
denominat “Caruso i la Collarets”.

Ens trobem davant un artesà, com ell preferix que li criden, valent i intuïtiu; autodidac-
ta, perquè només va tindre un breu aprenentatge en el taller de Ramón Marco; amb una
vocació pròxima a la genialitat; quasi obsessionat per la monumentalitat i l'assumpció de
riscos; de poderós temperament i gran personalitat però amb un immens cor.

Seguint amb la seua trajectòria professional, a principis de la dècada dels 80 del segle
passat, concretament en els anys 1981 i 1982, realitza dos extraordinaris Monuments, tots
dos per al Districte de Benalúa, titulats “Començar el dia” i “Ofrena”, respectivament,
guardonats tots dos amb el Primer Premi de la màxima Categoria i aconseguint també els
dos Ninots Indultats amb “Charlot” i “La Hipocresia”.

A l'any següent, 1983, realitza la que tal vegada és la seua obra mestra en Categoria Espe-
cial, “D'esquena a la Llum”, per al Districte de Plaza de Pius XII amb la qual també s'alça
amb el Ninot Indultat denominat “Otilio Serrano”.

En 1984 torna a la Foguera Benalúa amb l'obra titulada “La meua Ciutat” amb la qual obté
un nou doblat, Primer Premi de Categoria Especial i Ninot Indultat, el denominat “José
Espadero”.

En 1985 la Foguera Sagrada Família complia el seu 25 Aniversari i per a això van buscar
com a artista a Pedro Soriano en l'únic any que va treballar per a este Districte i el va fer
amb el Monument titulat “Somnis d'Alacantí” que va obtindre el Segon Premi i un nou
Ninot Indultat, el titulat “Tomás Valcárcel”.

En 1986 es produïx un nou retorn al Districte de Benalúa, en este cas amb la Foguera
“Retalls de l'Ànima Alacantina” que va ser desqualificada pel Jurat després de la caiguda
de part de la rematada però que, encara així, va aconseguir un nou Ninot Indultat amb el
denominat “José Gutiérrez”.

En els anys 1987 i 1988 canvia de Districte, realitzant per a la Comissió de Sant Blas
els Monuments “Terreta” i “Alacant, Geni i Cultura”, respectivament. Tots dos obtenen
el Primer Premi de Categoria Especial i els dos Ninots *Indultats amb els titulats “José
Ángel Guirao i Mercedes Martínez” i “Enrique Cerdán Tato”, este últim segó del foc per
l'Ajuntament.

L'any 1989 un polèmic Segon Premi de Categoria Especial amb l'obra titulada “Un Somni”
per a la Foguera Hernán Cortés li porta a abandonar la professió durant els exercicis de
1990 i 1991. Malgrat això, amb esta obra va aconseguir un nou Ninot Indultat denominat
“José Luis Lassaletta i Belín”.

En 1992 retorna a la Festa amb la seua última obra mestra, la titulada “Gents de...Foc”,
també per a la Comissió d'Hernán Cortés amb la qual obté el seu octau i últim Primer
Premi de la Categoria Especial, convertint-se així en el tercer quant a nombre de guar-
dons després dels ja citats mestres Gastón Castelló i Ramón Marco.

En 1993 planta en la Plaça de l'Ajuntament el seu cèlebre Foguera “Cresol”, tal vegada la
més recordada de les seues obres i una de les més difícils, que la seua complicada plantà
va finalitzar ja ben entrada el matí del dia 21 després d'una tibant nit. Eixe mateix any es
va alçar amb un nou Ninot Indultat, “Sirena Alacant”, que va formar part del Monument
realitzat per a la Foguera Santa Isabel.

En els anys 1994 i 1995 realitza dos monuments també en Categoria Especial per a la Co-
missió de la Foguera Polígon de Sant Blas, els titulats “El Temple de la Festa” i “Germen”
que van patir sengles caigudes en les seues respectives rematades.

Eixos mateixos anys, 1994 i 1995, realitza dos monuments en Tercera Categoria per a la
Foguera Bola d'Or que, en aquells dies presidida per Tomás Vicente Espuch Gomis. La
primera d'elles es va titular “La Plaça del Sol” i es va alçar amb el Tercer Premi d'esta Ca-
tegoria. La segona va tindre com a lema “Ulls que no veuen...” Precisament esta Foguera,
amb motiu del seu 40 Aniversari i sota la presidència de María Celeste Fernández Marcos,

Pedro Soriano en l'homenatge que li va fer Bola de Oro en 2022

li va tributar un merescut Homenatge fent-li lliurament d'una placa en la Plaça del Sol la nit de la Plantà de mans del llavors Alcalde d'Alacant, Miguel Valor Peidró, recentment mort.

En 1996, també en Categoria Especial, realitza per a la Foguera Port d´Alacant, en la qual feia el seu debut, l'obra titulada “Bola de Foc”, que va ser plantada en terra ferma i no sobre l'aigua, obtenint el Quart Premi.

En 1997 torna al Districte Mercat Central amb la Foguera titulada “La Festa És...Dona” que es va alçar amb el Segon Premi.

A l'any següent, 1998, torna una vegada més al Barri de Benalúa amb el Monument denominat “Bufe” que també va resultar guardonat, en este cas, amb el Quart Premi.

La seua trajectòria professional en el món dels Fogueres va finalitzar en 2004 amb un Monument de Categoria Especial titulat “Sal de la meua Terra” per al Districte d'Altell que li va suposar un munt de problemes durant una interminable i tibant nit en la qual no va poder acabar de plantar pel que la Foguera va resultar desqualificada pel Jurat.

En definitiva, més de 150 obres realitzades, 24 d'elles en la màxima Categoria; 27 en Primera; 9 en la Plaça de l'Ajuntament (1980, 1983, 1984, 1985, 1988, 1989, 1993, 2001 i 2002); 8 vegades Primer Premi de Categoria Especial, tots ells en la dècada dels 80, excepte en 1992 per a Hernán Cortés;

8 vegades Primer Premi d'altres categories; 16 Ninots Indultats i molts altres guardons jalonem els 40 anys de professió d'un home, un artista, que va revolucionar l'estètica dels Fogueres a la fi dels anys 70, donant-li un nou impuls a la “Foguera Alacantina”, seguint els passos de Gastón Castelló, de qui es va fixar en la manera de dibuixar, però amb lleugers matisos que van donar lloc a un nou concepte estètic denominat “Sorianismo”.

Sens dubte, Pedro Soriano és un dels més grans artesans dels Fogueres, al costat dels ja citats Gastón Castelló i Ramón Marco. Així li ho va voler reconèixer l'Ajuntament d'Alacant dins de la XIII Gala “Festers d´Alacant” celebrada en 2015 en el Teatre Principal i en la qual se li va entregar el Premi que porta el nom del seu gran amic, “José Ángel Guirao”, com a tribut a una brillant trajectòria que va començar en 1968 en Pla-Hospital i va acabar en 2004 en Altell, amb únicament un breu parèntesi en 1990 i 1991, com ja hem indicat anteriorment.

CRISTINA RIVILLA DÍAZ
MANTENEDORA DE L'ACTE DE PRESENTACIÓ DE LES
BELLESES I DAMES D'HONOR DE LA FOGUERA BOLA
DE ORO 2024 (24 de setembre de 2023)

Na Cristina Cutanda Pérez, regidora de festes i ocupació de via pública de l'Excm. Ajuntament d'Alacant, Betlem Mora Rosat, Bellea del Foc d'Alacant, David Olivares Cortés president de la Federació de Fogueres de Sant Joan. Celeste i Mario presidents de la Foguera Bola de Oro , amics, molt bon dia.

És per a mi un honor el poder ser ací com a mantenidora d'un acte tan especial . Quan Celeste em va cridar per a comunicar-m'ho no sabia que dir, d'una banda era un afalac i per un altre una gran responsabilitat i li vaig dir que no sabia com eixiria el discurs però que podia estar segura que ho faria encantada i des del major i absolut afecte que tinc a esta foguera. M'agradaria que les primeres paraules anaren per a una comissió que a mitjan noranta ja coneixia, ressaltant eixos campionats de futbol on els joves de les fogueres veïnes compartíem tants ratets... dels quals guarde molt bons records.

Us done l'enhorabona per lluitar perquè esta foguera seguisca al peu del canó , heu sigut molts els que l'heu aconseguit, però em permetreu destacar a dos persones que estos últims quatre anys he pogut conèixer molt millor. Dos presidents valents que han lluitat perquè hui Bola d'Or es trobe on està. El meu gran company Rubén, algú molt especial, amb el qual des de 2019 he compartit molts ratets en federació i que va ser el vostre president i continua ací treballant dia a dia amb tots vosaltres per esta foguera. Gràcies per tot amic.

Però no em puc oblidar d'un diumenge de 2019 que ens anàvem a passar el dia fora quan ens diu el president de la meua foguera que Bola d'Or presentava en la Plaça i per la pluja havien hagut de canviar la ubicació en l'últim moment i calia anar a donar suport a l'esforç fet en tampoc temps. Pel que sense pensar-ho, canvi de plans, vestits fora i allí vam estar. Des d'eixe dia vam saber que la nova presidenta de Bola d'Or era una persona valenta i compromesa el que no sabíem era el que li havia costat arribar, impediments que amb molta faena i esforç ha sabut tirar avant i arribar fins on esteu en este moment. Sumant enguany importants incorporacions. Per a tirar avant els moments difícils es necessiten persones extraordinàries, com la vostra presidenta, podeu estar molt orgullosos d'ella. Encara que no puc deixar passar l'ocasió per a dir-vos a tots que té al seu costat una estrella que la guia i mai la solta de la mà. Celeste pertanyem a fogueres que fan el doble per a rebre la meitat que unes altres, però també gaudim el doble de sentir-nos orgullosos que ningú ens ha regalat res, encara que de tant en tant no ens vindria res mal una ajudeta. Gràcies presidenta per posar sempre de la teua part per a fer-me tan fàcil la coordinació del Sector 5 estos quatre anys. Saps que per al que necessites sempre estaré.

Però arriba el torn del que ens toca hui que és complimentar als càrrecs d'honor 2024. He de començar per Mario Giménez Berna, president infantil. Mario és un xiquet molt es-

8

pecial que us acompanyarà i us farà viure moments inoblidables. Gaudix d'enguany Mario.

Arriba el moment de nomenar-vos a vosaltres, les dames infantils Helena i Laura. Laura i Helena. A punt de complir els sis anys acaben de començar el curs de primer de primària en el col·legi Altozano. Si ja és bonic tindre una germana bessona, compartir el càrrec de dama amb ella ha de ser doblement satisfactori. Ja han cursat tres anys de Ballet, de música, de natació. I enguany estan molt il·lusionades a fer un curs de patinatge. Els encanta pintar. Fins i tot sent tan xicotetes sempre que poden els agrada cuidar als xiquets més xicotets que els envolten i tenen molt clar que volen ser professores. Com no podia ser d'una altra manera són amants de les fogueres i estan molt il·lusionades de ser Dames infantils enguany. Perquè sabeu una cosa Helena i Laura no sabeu la sort que heu tingut de ser dametes de la Foguera Bola d'Or, perquè estic segura que ho passareu súper bé.

Ara arriba el moment de vosaltres Cyntia i Carolina, Dames que hui comenceu un dels vostres somnis. Cynthia va pertànyer a les fogueres de Sant Vicent. En l'actualitat amb 17 anys, vol ser científica pel que estudia batxillerat de ciències per a poder accedir a la universitat i estudiar tot el relacionat en matèria de bioquímica, i més, investigació científica o similar. Les seues aficions són el dibuix, la lectura, escoltar música i viatjar. És amant dels animals, de condició noble i solidària. És voluntària de Protecció Civil. Però encara amb tot això trau temps per a complir enguany amb el seu càrrec de Dama. Gaudix de tot el que et ve, perquè t'encantarà.

Carolina Bonachea Hernández des del 2015 està en la seua foguera, Bola d'Or, en la qual en 2018 va lluir la seua primera banda com Cremaora infantil. Carolina és una jove de 18 anys , estudia segon curs del mòdul de grau mitjà d'atenció a la dependència. I en el futur després d'estudiar el mòdul superior d'integració social, té com a objectiu realitzar el grau en psicologia i poder desenvolupar-se professionalment ajudant als altres. En el seu temps lliure realitza voluntariat en el sector de la discapacitat, és una jove alegre a la qual li encanta escoltar música, ballar i gaudir amb els seus amics i família. Enguany es fa realitat el teu somni de ser Dama , que des de xiqueta tant has desitjat. Gaudeix-ho perquè ja ha arribat.

Arriba el torn de presentar-vos a la bellesa infantil, María Sanchís Valero. María és una xiqueta intel·ligent i molt sensible. És molt bona germana major i enguany l'acompanyarà com a mini presidenta Pastora, la seua germaneta. Estudia segon de primària en el col·legi Sant Agustí. Li encanta la natació i l'handbol, esports que practica. Enguany començarà piano en el conservatori d'Alacant. També participa activament amb la Colla de Nanos i Gegants d'Alacant i amb el grup de Danses Postiguet, dels quals hem pogut gaudir en este acte. L'any passat va viatjar amb este grup a Irlanda lluint la indumentària de la nostra terra. També forma part de la Confraria Franciscana del Santíssim Ecce-Homo i de la

Germandat Agustina del seu col·legi. Li encanta la música, el ball i les manualitats. Com podeu veure és una xiqueta que ha viscut la festa i les tradicions des de ben xicoteta, sempre de la mà dels seus pares. Obri bé els ulls xicoteta, perquè enguany viuràs les fogueres des d'un lloc privilegiat. Gaudeix-les.

I ara arribem a tu Inma la Bellesa, Inmaculada Berná Pardo. Inma és terapeuta ocupacional i encara que estiga treballant a València com a terapeuta neurològica no va dubtar ni un segon a oferir-se a repetir càrrec, ja que no podia consentir que enguany no hi haguera bellesa. I ací està un altre any més i amb la mateixa il·lusió. Inma és simpàtica, extravertida i després alegria per on passa. Inma va arribar fa 5 anys per una bona fi. Volien fer un homenatge a algú molt especial per a ella i que millor regale que la unió de Celeste i Inma juntes dins de la festa. La seua millor amiga i la seua germana s'unien per a homenatjar-la i viure juntes este somni. Inma eres una gran persona i et desitge que les fogueres del 2024 les gaudisques fent-les memorables.

Vivim en un món en el qual sobren pantalles i falten cors, un món en el qual les presses ens roben moments únics, un món on els càrrecs passen però les persones queden per sempre i deixen records inoblidables. I vull acomiadar-me amb una estrofa d'un pasdoble que tots coneixem, “ La nit de Sant Joan:”

*Quiero que seas por mi amor,
foguera de Sant Joan.
Alicantina de ojos de fuego,
en los que brillan la luz de un lucero
Tú has encendido, una foguera
Que no se apaga en mi pecho,
hasta el momento en que me muera.
Alicantina de ojos de fuego,
calma mis ansias que en ellas me quemo.
Cuida las llamas de mi foguera
¡¡ay, levántina, la nit de sant joan!!*

Moltes gràcies i bona vesprada.

TOMÁS ESPUCH GOMIS **PRESIDENT DE LA FOGUERA BOLA DE ORO** **(1993-2006)**

La foguera Bola de Oro és va constituir en 1980. El barri en un principi era tot Carolines però, al llarg del temps és va dividir en dos: Carolines Altes Nord i Carolines Altes Sud. Després de la partició del barri, Carolines Altes Sud ens va deixar una ... a condició de formar una nova comissió en el districte de Carolines Altes Nord. Reunits en el bar Irene es va decidir que jo fora inscrit com a president de la nova comissió, cosa que al final no es va realitzar i en el meu lloc van posar a Manuel Alfredo París com a president.

En l'any 1985, Carolines Altes Nord va passar a dir-se el que hui coneixem com a foguera Bola de Oro. Després d'alguns anys, en 1993, vaig ser triat president i estant absent. En els meus anys de president vam tindre una única Dama del Foc Infantil, Desiree García Martín. També Vam tindre dos únics premis en primera categoria, dos anys consecutius de la foguera adulta. En els dies de Fogueres record els nostres passa carrers i visites pel districte tots vestits amb vestit oficial de la festa, cosa que hui en dia ni ha molt poques fogueres que ho fan (si ni ha alguna).

Bola de Oro ha crescut gràcies a tota la gent del barri, comerços, col·laboradors, etc. Per tot açò, li done las gràcies a la meua comissió i a la gent que ja no està com Verónica Fernández que va ser bellesa en 1999 i tristament en el any 2000 va faltar. Una gran abraçada de la meua part. Estic molt agraït d'haver pertangut a esta gran foguera i haver sigut president amb una gran comissió.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Tomás Espuch, Fausto Jiménez, Miguel Àngel Fuster, Vicente Ivorra, Antonio Pastor y Andrés Llorens

10

MANUEL CÁRCELES VALERO ANTIC COMISSIONAT DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

Bola de Oro, la meua estimada plaça. 50 anys xafant el teu sol, que es diu prompte! Quants records amaga aquest trosset d'Alacant, aquest barri, aquesta plaça que m'ha vist créixer, formar-me com a persona. M'ha vist jugar, riure, plorar: una infinitat d'anècdotes... Record que amb 5 anys d'edat la Bola de Oro era un solar on per les nits d'estiu, especialment en el mes de juny, ens envaien el terreny amb el tren de la bruixa, l'*scalèxtric*, el caixó... i record amb especial enyorança una caseta de tir amb unes escopetes amb taps de suro amb les que disparaves a botelles, cigars i tota una sèrie de menuderies... i tot el recinte presidit per una foguera que als meus ulls era grandíssima. Els millors constructors de l'època van plantar en aquest descampat que era la Bola de Oro.

Van passar els anys i es va remodelar amb la famosa piràmide i el laberint. Qui no el recorda ple d'excrements? I, dalt, una font. Sí, una font dalt que era un xorret xicotet que omplia el caudal d'un riu i d'una piscina al final del seu recorregut on els xiquets de l'època calmaven la seua calor banyant-se dins... coses de barri.

La plaça sempre ha sigut el punt neuràlgic de la festa en el barri: vam tindre mascletaes, presentacions, festes de carnestoltes, misses, mítings polítics, però, principalment, la festa.

Recorde que quan vam alçar el catxirulo, com ho anomenàvem, es rumorejava que dalt de la ximenera posarien una bola d'or. Però hui sabem que això va ser una llegenda urbana. I ací segueix la nostra ximenera observant l'anar i tornar de les generacions, el passar de la gent i els crits i l'algaravia dels xiquets del lloc.

Amb el pas dels anys va tornar-se a remodelar fins l'estat en el que es troba actualment. Però a mi ningú em llevarà de la meua memòria de xiquet eixes baralles en la piràmide, els pantalons amb genolleres desgastats de tant de pujar i baixar, amagar-nos en el laberint, tirar petards, passant des de la nostra infantesa fins l'adolescència. Recorde grups de gent jove escampats per la plaça, uns en els bancs, altres en el banc de tessel·les blanques que es trobava al costat del carrer General Espartero.

Van passar els anys i va passar el temps de jugar sobre el teu sol i vaig decidir formar part de la meua estimada foguera Bola de Oro. A partir d'aquest moment vaig saber gaudir verdaderament la festa del foc: presentacions en la plaça, coreografies, pintures, decorats, un grup excepcional de gent del qual guarde grats records. Vam saber traure endavant la festa en aquest barri. Per sort per a mi vaig tindre la fortuna de poder contagiar el meu amor per la festa a molta gent que hui en dia segueixen apostant i lluitant per esta foguera. 50 anys amb tu, Bola de Oro. Has vist la meua vida, has vist a la meua família, als meus amics, a la gent que estime... Els meus fills ara juguen xafant el teu sol. No deixem perdre aquest trosset d'Alacant, un encant de ciutat de somni.

Per tots els que et van xafar, per tots els que et xafem i per tots els que et xafaran, estimada plaça del Sol, estimada Bola de Oro.

P.D. Tu d'on eres? Jo, de la Bola.

ESTEFANÍA CÁRCELES VALERO
VEÏNA DE LA BOLA DE ORO

Hui em submergisc en el més profund dels meus records per a, tornar a aquell moment en el qual em vaig enamorar d'esta festa.

Cap a calor la meua mare em va despertar de la migdiada, record quant em va costar adormir-me perquè estava molt il·lusionada.

Tenia preparat aquell vestit, “el vestit més bonic del món” almenys per a mi, la meua mare em vestia d'alacantina. Cosset negre de rasete amb punta blanca amb escot de pic, mantilla de tul i davantal de ras i punta negra decorat amb lluentons de colors, pres en el pèl uns clavells, la meua falda de *coleres pastís i floretes platejades i orades. La meua creu roja al coll i els meus pendents llargs amb pedra roges, les meues sabates de taló i el meu ventall de punta blanca.

Recorde baixar a la plaça del Sol, en aquells dies era un gran solar on instal·laven una fira amb el tren de la Bruixa, les casetes de tir, els cotxets i allí s'alçava majestuosa aquella escultura amb un bou en la seua rematada, la recorde immensa i preciosa, record no poder deixar de mirar-la, atònita davant tant de colorit.

Recorde les cares d'alegria dels veïns, la banda de música, veure desfilar a uns altres, eixa olor de pólvora, el so dels petards. Quedar absolutament sorpresa per tot el que m'envoltava i desitjar formar part de tot allò.

Anys després vaig passar a formar part de la comissió de la Foguera Bola d'Or, de la mà de la tia Gloria, a la qual li estaré eternament agraïda.

Però he de dir que este record no estaria complet, sense els meus dos companys inseparables, que sempre m'han protegit i m'han cuidat, els meus germans, amb ells he compartit tot i com no, també esta passió per la Festa del Foc.

11

12

MIGUEL MARTÍNEZ REBOLLO
VEÍ DE LA PLAÇA DEL SOL

A l'altre costat de la plaça, fent cantonada amb general Esparter, record que estava el Banc d'Alacant, on em van crear la meua primera llibreta d'estalvis i anava quan tenia una mica de diners estalviats i ho ingressava pensant que algun dia seria ric (cosa que encara no ha passat). Imposaven les gruixudes reixes negres que tenien tant en portes, finestres i en el taulell a l'estil del vell oest. Un altre dels comerços que guarde amb especial afecte era la premsa d'Eduardo, que estava just on ara hi ha una clínica dental. Que dir d'eixa olor de llibres nous, gomes, estotjos i tot el material escolar. setembre feia olor d'això, a inici de curs, i com no, a les xuxes que venia.

Els que ara són els nostres majors també jugaven en la Bola de Oro, i em referisc als nostres pares i avis. En els exteriors de la plaça, ja que el centre estava ocupat per nosaltres, en caure un poc el sol, arribaven amb les seues cadires i taules de platja i començava l'esport dels mes majors, la petanca. Era normal veure damunt de les taules de platja les seues botelles de cervesa, vi, mistela i eixos berenars de salaons, coques i tantes coses bones. En general eren productes que compraven d'una tendeta de barri que se situava a la cantonada del carrer Primavera amb Marta Barrié. Ho regentava una senyora, que era un cel, anomenada Emilia. Els veïns de la zona eren clients assidus i era molt normal la frase - “apunta-li-ho a la meua mare”. En esta botiga bastant abarrotada, tenien de tot en quantitat, però sempre amb un orde molt escurpulos. També, i per a tancar, havien altres “esportistes” en el barri, però estos tenien un desgast diferent als de la petanca, i era el mental. No podiem estar parlant d'un esport tan complicat com el dominó. “Achavo” les que s'emboïcaven en el bar “germans Botella”, un soterrani en el número 2 del carrer Marta Barrié, on mes que un bar era un “abeurador”, però era innegable que tenia (i té) el seu estil propi.

Estarem tots d'acord en que la plaça del Sol (la nostra Bola de Oro), no és de les places més boniques que posseix el nostre estimat Alacant. Però del que si que podem presumir per la seua gran aflluència, és que és una de les que més històries te. Són innumerables els records que em venen quan corria i jugava en la plaça quan era xiquet, incloent dos “ferides de guerra”. Una en el cap per una pedrada mentre ens disputàvem el solar que era la plaça per a poder jugar al futbol (i mira que era gran) contra la família de gitanos que vivien d'ocupes just darrere dels pisos de xocolata; i altra en la barbeta mentre saltava la tanca que es va vèncer quan tractàvem d'entrar en la plaça en obres, en la seua primera obra en el 83, per a jugar altre partit contra els xiquets que vivien en els pisos de xocolata (c/ Primavera 21, 23 i 25). A principi dels 80 eren mítiques les rivalitats entre els que vivien en Primavera 25, que era com es coneixia a eixe equip, contra el equip de la resta del barri.

No podria quedar-me amb un record en concret, ja que la meua infantesa va girar en torn a la Bola de Oro. Jo vivia des de el meu naixement en el carrer Benefactora Remedios Uriarte, 1. El carrer era un atzucac i donava al carrer Primavera, el mur del qual va ser derrocat per un fort vent. I mes que records, guarde amb enyorança els xicotets comerços que havien en aquells dies en la plaça i en els límitrofs. Per sort, encara queden diversos d'eixos mítics comerços. Comencem pels bars “els fanals” i el bar “bonic” el qual estava regentat per dos germans i el local era una casa antiga quasi sense portes, i en les habitacions de les quals estaven les taules, formant xicotets reservats que de donaven intimitat. Este bar tenia gran fama pels seus “montaditos” i eren increïbles les cues que es muntaven per a entrar. Just al costat es trobava la botiga de “Miguel”, on els aficionats a la pesca anaven a comprar canyes, accessoris i esquers. No sols eren clients del barri, sinó que venien de tota la ciutat, ja que era una boníssima atenció i segons els experts, estava molt bé de preu.

EMILIO SANTONJA MARTÍNEZ COMISIONAT DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

Bo. Un mig dia vaig anar a arregar al meu fill Daniel que estava en una associació as-sajant un play back. Estaven allí unes xiques dirigint-lo els balls, els passos i totes les coses que havien de fer. Jo estava en el carrer i va eixir un senyor a fumar-se un cigar. “Hola, em dic Marce, passa si vols i pren-te una cervesa. Açò està obert per a tots.” Aixó va ser per a mi una cosa especial. Vaig voler una família i allí va començar tot. To va co-mençar des d’allí. Des de dins tot és diferent. Vaig conèixer persones que ja no tornaré a voler i que som com uns germans per a mi com Toni Cortés, Rafael el tresorer, el meu tresorer de l'ànima. En fi, molta gent. La meua mare també va arribar a pertànyer a la foguera. Com a molta gent. Altres han entrat. Altres s'han marxat. Molts amics pel camí. Molts amics. Si que és veritat que jo soc un foguerer que no és a l'ús, no és normal. Se me permet estar dins d'una associació de fogueres fent les coses més o menys a la meua manera. Uns em diuen l'artista... En fi, encantat de la vida. Amb el meu amic Marceliano hem construït la foguera infantil, hem fet molts play backs. Mari Carmen també és altra artista. Que podria dir-vos. Vaig descobrir la meua foguera del meu barri quant no per-tanyia jo a aquest barri però estic encantat i en ella seguisc. Bo. Només vos dic gràcies i des de dins, des de dins com vos he dit abans, tot és diferent, tot és diferent, una gran família: la foguera Bola de Oro.

La primera part, és com he dit abans, des de dins. Però ni ha una segona part que és cap a fora. Nosaltres estem al servici voluntari del barri, de la nostra plaça. Allí fem esmor-çars, fem festes, amb molta, molta il·lusió fem esmorçars, fem festes, amb molta, molta il·lusió, poc pressupost. En fi, és una cosa espectacular. Després arriben els dies grans, els dies de Fogueres, amb eixe olor a pólvora pels carrers, els passacarrers, la gent ves-tida amb la seua roba regional... bo, és una cosa que es mescla, la llum del dia, els focs d'artifici de la nit, la lluna i el sol és com que es casen... és una cosa espectacular. I ales-hores estem muntant el racó, treballant amb il·lusió, muntant tanques, fent u la paella, l'altre muntant una barra, posant les taules, és una cosa que fem obert cap als demés, al barri, al nostre estimat barri. Bo. Una xicoteta gran foguera: la Bola de Oro

13 14

MIGUEL ÁNGEL OLIVARES PRESIDENT DE LA FOGUERA FOGUERER CAROLINES

Record amb molt d'afecte i nostàlgia la plaça que era de terra i m'emocione molt en parlar d'això... els meus records... la nostra famosa ximenera de la nostra ben-volguda plaça del Sol... un carrusel de cavallets... lloc de trobada per a tots nosaltres... lloc de trobada per fer unes grans “pachangues” de futbol... Molt a prop, a esquenes del carrer Primavera, havien uns horts que els xiquets anàvem a arregar mangranes. Record també la plaça com un lloc de trobada de molts de nosaltres quan érem xiquets en el nostre barri, grans revetlles i lloc de trobada de nostres volgudes i recent formades fogueres de hui en dia. Fins i tot record tam-bé eixos campionats interminables de petanca.

Molt prop de nosaltres estaven els nostres col·legis del barri ,”Victor Pradera”, filial (actualment 9 d'octubre), i per descomptat el col·legi del Sr. Mariano. Record edifi-cis emblemàtics com:

- La casa de “Doña Vicenta”, lloc de trobada d'es-deveniments.
- La nostra volguda fàbrica de tomaques hui en dia, el pavelló multi usos d'esports.
- La nostra benvolguda església de Sant Josep amb el Sr. Elias del que jo vaig tindre la sort que em donara la meua primera comunió.
- La nostra volguda i emblemàtica xurreria de les poques al carrer pasqual de la mata a l'altura del número 20.
- El nostre benvolgut “Bar El Bonito”, on els mes joves acudíem pels seus famosos entrepans de calamars.
- La “Impremta Carolinas” a la mateixa altura re-gentada per Sr. Alfredo Paris. Quin records! Els primers llibres eixien del seu forn.
- La S.C.D. Carolines, entitat on sempre ens cui-dava a tots , amb les seues grans organitzacions festeres, culturals i esportives

De molt xicotet, record a grans persones de tots el àm-bits festers, culturals i amants del nostre benvolgut barri:

- El Sr. Elias, rector de la parròquia i una gran per-sona que em va marcar molt.
- El Sr. Bonastre president de la S.C.D. Carolinas, sempre pendent del seu barri i sobretot dels jo-ves.
- D. Juan Jose Balaguer, fester de pro i el meu pa-drí fester.
- D. Mariano, professor de E.G.B. i impulsor de la docència en el barri.
- D. Casimiro Guardiola, que va promoure la unió de tots els festers al voltant de la nostra benvol-guda parròquia.
- I, un sense fi de persones que fan, van fer i faran un lloc, un barri, que per a mi, és el millor del món.

Em sent molt orgullós de pertànyer a aquest gran barri. Vull agrair als meus volguts i companys de la foguera de Bola de Oro per esta gran iniciativa. Gràcies família! Bones Fogueres 2024 a tot el col·lectiu de la foguera Bola de Oro.

MARI CARMEN RECIO GUARINOS
TRESORERA DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

LA PLAÇA DEL SOL: ORIGEN DE GRANS AMISTATS.

Ens traslladarem al segle passat, eren aquells, temps senzills i de relacions verdaderes entre les persones. Una menor complexitat de la vida donava lloc a relacions humanes més intenses i profundes. Relacions viscudes amb els cinc sentits i no a través de pantalles i missatges de text. Records que tornen al nostre cap gràcies a sons, olors, textures...

La Plaça del Sol (Bola d'Or) i els seus carrers limítrofs formen part del mapa de la meua vida i dels meus records. El que comptaré és un record no viscut, però sí que sentit en boca dels meus pares. És el record d'un temps ja molt llunyà, mediats del segle passat en el qual quan arribaven fogueres, el pes de decorar els carrers no requeia en la comissió de festes, sinó en els propis veïns, que passaven llargues vesprades, reunits, preparant amb il·lusió la decoració del seu carrer. Eren moments de treball intens, però també d'unió i diversió entre els veïns. Allí van nàixer llaços d'amistat profunda que van perdurar fins al final de les seues vides. Els meus pares, Ramón i Candi, al costat d'altres joves matrimonis, Ángel i Mari, Angelina i Paco, Carmen i Alfonso o Pepe i Otilia, van formar part d'un d'eixos grups de veïns. Ells van realitzar la decoració del carrer Pascual de la Mata que es pot a la foto.

Com a anècdota, en el programa de festes d'aquell any s'incloïa un esdeveniment al marge de la festa: "Anar a buscar llevadora per a la senyora de Fort". Eixa era la meua mare, el que venia el meu germà i, afortunadament per a ella, el meu germà es va esperar que passaren les fogueres per a nàixer.

Anys més tard vaig nàixer jo, el meu primer record de la plaça és el d'un solar sense pavimentar en el que, quan arribaven les Fogueres, instal·laven una xicoteta fira que tots els xiquets del barri esperàvem amb il·lusió. Uns cotxes de xoc, una xicoteta "noria" i una tómbola, entre altres, ens delectaven en temps en què no existien els grans (ni xicotets) parcs temàtics. En una d'aquelles tómboles, el meu marit que, per descomptat també és del barri de tota la vida, va trobar al seu company de jocs i entremaliadures, Alfonso. Hui dia, més de 50 anys després, continuen sent grans amics, a més de compares. Exemple d'una altra bonica amistat amb arrels en la nostra plaça.

15 16

JOSÉ RAMÓN RECIO GUARINOS
VEÍ DE LA PLAÇA DEL SOL

LA MEUA VELLA AMIGA

Bola de Oro, la meua estimada plaça. 50 anys xafant el teu sol, que es diu prompte! Quants records amaga aquest trosset d'Alacant, aquest barri, aquesta plaça que m'ha vist créixer, formar-me com a persona. M'ha vist jugar, riure, plorar: una infinitat d'anècdotes... Record que amb 5 anys d'edat la Bola de Oro era un solar on per les nits d'estiu, especialment en el mes de juny, ens envaien el terreny amb el tren de la bruixa, *l'scalè-xtric*, el caixó... i record amb especial enyorança una caseta de tir amb unes escopetes amb taps de suro am Vaig tindre la sort de nàixer al carrer Pascual de la Mata, per la qual cosa la vaig conèixer en la meua primera eixida al carrer, llavors ella igual que jo érem dos projectes cadascun en el seu, ella com a plaça i jo com a persona, és clar que parle de la meua Bola d'Or, emblema de les Carolines Altes i la meua referència de vida.

Quan ens vam conèixer això de plaça potser li venia ample, era un descampat amb algun dels seus límits difusos, restes d'una fàbrica, algun carrer vorejat de casetes com Marta Barrié i poc més. Tampoc és que la resta del barri estiguera molt millor, tot carrers amb els típics habitatges que degué dissenyar algun arquitecte i que suposaven el 80% o més del barri, planta baixa, porta i una o dos finestres segons l'ample del solar, fins a 20 metres de fons i acabaven en un pati on alguns tenien fins a arbres.

Era un temps en què es tenia la consciència de barri molt més interioritzada que hui, sent un gran tots ens coneixíem, pràcticament autosuficients, totes les necessitats podien perfectament cobrir-se sense eixir d'ell. Allí al mig discreta i humilment es trobava la meua amiga, les dos "artèries" que li donaven vida Montero Ríos i General Esparter ambdues encara de terra ens connectaven amb la resta d'Alacant. Per la segona discorria el tramvia facilitant esta connexió.

Era nostra "urba" quan ningú sabíem d'eixos luxes, fruit de la seua neciesa igual ens servia per a volar una cometa, estadi, camp de batalla o pista de proves triada pel meu pare per a ensenyar-me a muntar amb bicicleta, en això he de dir que vaig fracassar, en part per l'excessiva grandària del velocípede, el sòl irregular i l'excessiva fe del meu pare en el meu equilibri, combinació que va donar amb els meus ossos en el sòl i em va produir un més que notable despellejamiento d'una dels meus genolls, resultat, a la farmàcia de Salutín on aquell àngel de farmacèutica igual ens venia una aspirina que ens feia les cures als parroquians, per descomptat la meua protectora mare va dir "nunca mais", la bicicleta va passar la resta de la seua vida arraconada i jo encara que després vaig aprendre ja de major mai vaig ser un "routier".

A tot això, cada vegada la meua amiga anava agafant forma i va començar a treballar, un dia van arribar uns obrers i van alçar uns murs tancant-la al públic, gran expectativa que

va quedar resolta quan descobrim que l’havien convertida en cinema d’estiu, El Terrassa Pau, amb la seua pantalla de tela translúcida que feia les delícies dels parroquians del Bar Sol que veien gratis totes les pel·lícules, això sí a l’inrevés, però què importava?

Esta faena li va durar com un parell d’anys, al seu tancament ens va deixar a la mainada un perillós escenari on exercir bel·licosos o policíacs jocs, a més deteriorades les estructures millor el passàvem i més treball per a Salutín, per fi algú va decidir que ja estava bé i va eliminar les restes, tornant a la seua ser de descampat, llis i pla literalment.

A partir d’ací sol ocupacions esporàdiques, algun circ del qual em vaig mantindre el més lluny possible per mor de la meua “simpatia” amb els pallassos, temptatives de fires amb els seus cavallets i la seua tómbola, o excel·lent lloc per a muntar la foguera, anem que va tindre el seu temps de “fixa discontinua”.

A tot això havíem madurat els dos, em va arribar el moment de casar-me i formar una família, com no podia ser d’una altra manera no em vaig allunyar molt de la meua ben-volguda amiga, vaig anar a viure al Carrer Primavera, a l’altre costat de la plaça entrant per Marta Barrié i per la seua part a ella van decidir vestir-la de llarg, eren els 80’ i com no podia ser d’una altra manera el vestit era un reflex d’aquella època, dissenyat per a ser bonic al mateix temps que funcional no va aconseguir cap de les dos coses, tenia un laberint que havia de fer les delícies dels xicotets, però va resultar que es va convertir en higiene pública, on no podíem deixar entrar als xiquets. Una espècie de muntanya de formigó servia com improvisat tobogan, l’única cosa que queda d’aquella remodelació és la famosa ximenera, per a res és una resta arqueològica industrial com algun desinformat a pretés convertir-la, la vam veure construir entre curiosos i perplexos doncs a la mateixa vegada s’estaven destruint les autèntiques que es distribuïen per tota la ciutat. Hi ha sobre esta construcció altres explicacions, alguna certament rocambolesca com que és el respirador del refugi antiaeri que es construïsc en infaustos temps i que va ser el primer treball seriós de la meua ben-volguda amiga molt abans de nàixer jo.

Hui en temps certament millors la nostra plaça vist menys moderna però més elegant, fins i tot una mica coqueta, com eixes dones madures que saben de la seua bellesa serena, continua sent amiga dels xiquets i ara els toca gaudir d’ella als meus nets.

Una vegada a l’any els amics de la foguera l’enjoien amb els seus monuments i li donen marxa, perquè, encara que té la seua edat continua sent una joveneta d’uns cent anys.

b les que disparaves a botelles, cigars i tota una sèrie de menuderies... i tot el recinte presidit per una foguera que als meus ulls era grandíssima. Els millors constructors de l’època van plantar en aquest descampat que era la Bola de Oro.

Van passar els anys i es va remodelar amb la famosa piràmide i el laberint. Qui no el

recorda ple d’excrements? I, dalt, una font. Sí, una font dalt que era un xorret xicotet que omplia el caudal d’un riu i d’una piscina al final del seu recorregut on els xiquets de l’època calmaven la seua calor banyant-se dins... coses de barri.

La plaça sempre ha sigut el punt neuràlgic de la festa en el barri: vam tindre mascletaes, presentacions, festes de carnestoltes, misses, mítings polítics, però, principalment, la festa.

Recorde que quan vam alçar el catxirulo, com ho anomenàvem, es rumorejava que dalt de la ximenera posarien una bola d’or. Però hui sabem que això va ser una llegenda urbana. I ací segueix la nostra ximenera observant l’anar i tornar de les generacions, el passar de la gent i els crits i l’algaravia dels xiquets del lloc.

Amb el pas dels anys va tornar-se a remodelar fins l’estat en el que es troba actualment. Però a mi ningú em llevarà de la meua memòria de xiquet eixes baralles en la piràmide, els pantalons amb genolleres desgastats de tant de pujar i baixar, amagar-nos en el laberint, tirar petards, passant des de la nostra infantesa fins l’adolescència. Recorde grups de gent jove escampats per la plaça, uns en els bancs, altres en el banc de tessel·les blanques que es trobava al costat del carrer General Espartero.

Van passar els anys i va passar el temps de jugar sobre el teu sol i vaig decidir formar part de la meua estimada foguera Bola de Oro. A partir d’aquest moment vaig saber gaudir ver-daderament la festa del foc: presentacions en la plaça, coreografies, pintures, decorats, un grup excepcional de gent del qual guarde grats records. Vam saber traure endavant la festa en aquest barri. Per sort per a mi vaig tindre la fortuna de poder contagiar el meu amor per la festa a molta gent que hui en dia segueixen apostant i lluitant per esta foguera. 50 anys amb tu, Bola de Oro. Has vist la meua vida, has vist a la meua família, als meus amics, a la gent que estime... Els meus fills ara juguen xafant el teu sol. No deixem perdre aquest trosset d’Alacant, un encant de ciutat de somni.

Per tots els que et van xafar, per tots els que et xafem i per tots els que et xafaran, estimada plaça del Sol, estimada Bola de Oro.

P.D. Tu d’on eres? Jo, de la Bola.

PATRICIA CORTÉS ZARAGOZA DELEGADA ARTÍSTICA DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

Des de xicoteta, la plaça del Sol o com els del barri sempre la hem conegut com a “Plaça de la Bola de Oro” ha sigut centre de retrobament i diversió. Plaça diferent a les que poguera anar a jugar...

Al igual podies viure increïbles aventures escalant les seues piràmides esvaroses de pedra o perdre't entre enrevessats corredors dins del seu particular laberint.

Diumenges al sol al voltant de la seua ximenera, envoltant-la amb una bicicleta, somiant algú dia ser tant alta com ella...

Ha passat molt de temps des de aquells anys però l'essència de eixa plaça seguis estant...

Plaça de retrovaments, jocs, rises... Aquesta és nostra plaça...

17 18

SONIA GIMÉNEZ PAYÁ ANTIGA COMISIONADA DE LA FOGUERA BOLA DE ORO

LES MEUES VIVÈNCIES EN LA BOLA D'OR

Quan jo tenia 4 anys, els meus pares van decidir traslladar-se a viure al Barri de Carolines, al carrer Primavera. Quasi tota la meua família materna vivia en el mateix barri. Encara que jo ja no visc allí tinc molt bons records. La Plaça del Sol, coneguda com a Bola de Oro, era el nostre parc, encara sent un solar de terra, tant allí com al carrer jugàvem els xiquets del barri, a la goma, a la corda, etc. Allí posaven Fira, no era gran cosa, igual 2 o 3 atraccions, que jo recorde, però per a nosaltres era el millor.

La meua família sempre ha estat molt involucrada en les festes del barri de Carolines. La meua mare conta que el seu pare va ser durant alguns anys el president del Carrer Cánovas del Castell, quan per eixa època feien concursos d'adorns de carrers, era com el Racó per a ells, treien el tocadiscs i feien la seua festa. De fet, en un llibret de la Foguera Foguerer Carolines de fa uns anys, van girar la vista arrere a la història de la seua Foguera i van publicar fotos i records de quan el meu avi va ser president del seu carrer.

Pel que fa a la Foguera del barri, la “Foguera Bola de Oro” que us comptaré. Vaig pertànyer a ella uns quants anys, era com una gran família. Recorde un any que la plantà va canviar d'ubicació i en comptes de fer-se en la Plaça es va plantar a la cantonada de la meua casa al carrer Primavera, jo estava súper feliç, perquè des del meu balcó la veia i sempre hi havia moltes cercaviles, si no recorde malament en aquells dies jo no era encara comissionada.

Quan vaig decidir formar part d'esta comissió em van acollir amb els braços oberts des del primer dia. Tot era una gran aventura, sempre hi havia moltes coses que fer. Quan havíem d'anar a fer cartilles, mare meua, la d'escales que pujàvem, havien bastants edificis sense ascensor, però així i tot, allí estàvem nosaltres, buscant la col·laboració dels veïns. En aquells dies, la plantà del Racó era al Carrer Plus ultra, uns anys després es va començar a plantar en la Bola de Oro al costat de la Foguera i encara es manté allí. La comissió va tindre la gran idea de processionar amb Sant Joan, un dels seus comissio-

nats en aquells dies Pascual àlies “El Pitxoret”, va dur a terme tota l’organització. Cada 23 de juny “San Juanito” processiona pels carrers del barri per a acabar realitzant una missa de campanya en la Plaça. Un any les comissionades prenem les regnes de ser les portadores i va ser tot un honor poder realitzar-lo.

Es feien “playblacks” molt divertits, encara que tinc constància que els que preparen ara són molts més creatius i com no, recordar els balls de l’Elecció de la Bellea del Foc, en els quals també participem alguns comissionats. Recorde una nit de plantà que acabaven de reformar la Plaça i ens passem la nit en la zona de jocs infantils esperant el trasllat de la Foguera. No teníem pressa, ni horaris, el cas era ser allí, amb la resta acostant el muscle i gaudint. Les nostres desfilades del ninot eren molt divertits, un any ens disfressem de bebès, portàvem fins als orinals, cosa que ens va vindre de meravella perquè ens va servir per a posar-los als nostres caps, perquè va ploure bastant durant la desfilada.

Són tantes i tantes coses viscudes com comissionada que estaria escrivint sense parar, però no podia deixar de comptar la gran sorpresa que em van preparar per a dir-me que anava a ser “Cremaora” el mateix any que nostra estimada Verónica Fernández Marcos anava a ser bellesa. Mai abans havia tingut cap càrrec ni dama ni bellesa, però la veritat que ser Cremaora per a mi va ser molt especial. Tots estos bons moments viscuts sempre estaran en els meus records i encara que ja no forme part de cap comissió el meu cor es continua emocionant amb les festes. Gràcies per llegir-me, espere no haver-vos avorrit massa.

VISCA ALACANT!

VISQUEN ELS FOQUERES DE SANT JOAN!

19

LOREN GUARDIOLA PROFESSIONAL GRÀFIC I FOTÒGRAF

ELS CINEMES D’ESTIU DEL MEU BARRI DE CAROLINES

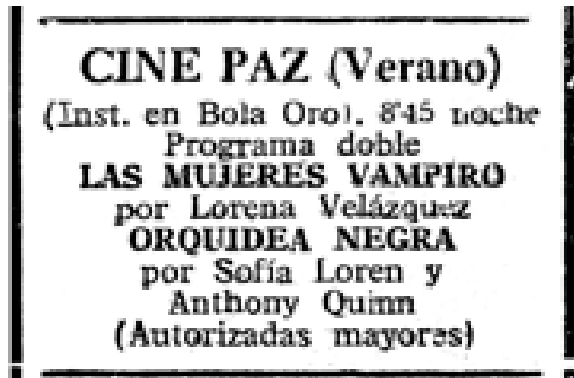
Els cinemes d’estiu van ser molt populars en la “terreta”. Recordem que Alacant va arribar a tindre prop de 40; això sí, no tots van funcionar alhora. El magnífic clima, la llibertat de sopar amb la família o amics d’una manera informal gaudint d’una pel·lícula “a la fresca” en les caloroses nits de l’estiu feia d’estes terrasses un lloc únic. No hi havia barri d’Alacant que no tinguera una sala d’estes característiques.

Els cinemes d’estiu Niagara i Terraza (Barri de Carolines). Des de 8,30 hores la projecció de la pel·lícula “El General de la Rovere” dirigida per Roberto Rossellini i interpretada per Vittorio de Sica, Hannes Messemer i Vittorio Caprioli. I “Salomón i la Reina de Saba” dirigida per King Vidor i interpretada per Gina Lollobrigida, Yul Brynner. Cartellera 20 agost 1961. Diari Informació d’Alacant. Arxiu Municipal d’Alacant

Igual que la població de Carolines i la seua àrea d’expansió, van créixer, especialment en els anys 60, les sales cinematogràfiques també van ser en augment sobretot les Terrasses d’Estiu. D’aquells anys, cal recordar: el Cine Niagara (1955-1963), que estava situat on es troben en l’actualitat els immobles número 9 i 11 del carrer Sant Mateu, cantonada al carrer Dato Iradier; el Cinema Terraza, en Maestro Alonso (1957-1965) en el que hui és una botiga d’esports(números 37 i 29); el Cine Paz en la plaça del Sol també anomenat Sol en referència a la plaça que va estar situat, va ser molt efímer tan sols dos estius, corresponent als anys 1964 i 1965, pertanyent a l’empresa de José María Martínez Tercero que també gestionava en estos anys el cinema Carlos III, Goya i el cinema d’estiu Marisol, (en la cartellera informa: instal·lat en Bola d’Or) perquè no ho arribe a conèixer i els meus records més llunyans de la plaça són dels anys 70 d’un descampat de terra on muntaven alguna atracció de temporada como per exemple els Cotxes de xoque dels que arribe a gaudir, per a finalitzar, l’entranyable cinema d’estiu Terraza, al carrer Góngora, al costat

de la plaça Manila (1969-1984) un dels últims cinemes d'estiu a la ciutat i el que més anys va romandre en funcionament en el nostre barri.

El cinema d'estiu Pau (Instal·lat en Bola d'Or). Programa doble "Les Dones Vampir" per Lorena Velázquez i "Orquidea negra" dirigida per Martin Ritt i interpretada per Sophia Loren i Anthony Quinn (Autoritzades per a majors). Cartellera 1 de juliol 1965. Diari Informació Alacant. Arxiu Municipal d'Alacant.

El Terraza va ser el cinema d'estiu de la meua joventut. Estava situat al carrer Góngora, en els edificis que hui tenen els números 7 i 9. Recordar-ho em fa evocar, automàticament, l'olor de truita de creïlla dels suculents entrepans que em preparava la meua mare i em feien gust de glòria; a més d'haver passat, en ell, molts moments inoblidables, raó per la qual cosa és entranyable per a mi. Res més entrar, a la dreta, es trobaven les portes d'accés als lavabos i, a continuació, la rebosteria, on em comprava una Coca-Colao, una Fanta de taronja bé fresquetes per a acompanyar la meua llarga flauta de pa. Després, venia el ritual de menjar les pipes amb sal"Arias", que eren les millors. Anar al cinema representava per a mi un esdeveniment; encara més, si ho feia al cinema del meu barri, perquè suposava poder veure més pel·lícules que als cinemes d'estrena del centre, on les entrades eren més cares. Amb això, la "assignació setmanal" que em donaven els meus pares em condia més.

Cartelera del cinema d'estiu Terraza (prop de la Plaça Manila). Des de 9,30 nit. Programa únic. "La Guerra de les Galàxies" (StarWars) dirigida per George Lucas amb Mark Hamill, Harrison Ford, Carrie Fisher i Peter Cushing. Una de les pel·lícules més taquilleres de la història del cinema. (Estrenada al cinema Chapí d'Alacant el 23 de desembre de 1977). Diari Informació, 22 de juliol 1979. Arxiu Municipal d'Alacant.

FONTS CONSULTADES:

- Jaime Crespo "Les Terrasses d'estiu a Alacant" *Canelobre .100 anys de cinema
- Diari Informació d'Alacant. ESTIMA
- Arxiu Municipal d'Alacant

20

YOEL MONTORO BARÓN PRESIDENT COMISSIÓ DE FESTES SAN JOSÉ DE CAROLINES PRESIDENT ASSOCIACIÓ DE VEÏNS CAROLINES ALTES- BOLA D'OR.

Records d'un passat encara no tan llunyà, d'un punt neuràlgic, d'un punt de trobada, on vam conèixer a tants amics, on passem tan bons moments. Quan jo vaig trepitjar eixa plaça, des que encara anava en al carret tirat per la meua àvia, la recorde amb molta enyorança.

Passaven els anys i la meua memòria em recorda l'anar a la Plaça, comprar amb la meua àvia la `Bonoloto´ en l'Administració, anar tots els dissabtes al matí a la Carnisseria Torregrosa a comprar, eixa amabilitat de les seues gents.

Jugar en eixe castell que els joves de la meua edat que ens ajuntàvem a les vesprades convertíem en un hotel, aquelles rodes amb números i símbols que estaven en la part de baix i que eren els números de les habitacions, les caixa registradora i tot en el que en la nostra imaginació podia ser una recepció.

Recorde jugar al futbol en el centre de la plaça, la veritat que no era molt bo.. Sempre jugava de defensa, però era la nostra plaça, era el nostre lloc, era on tantes i tantes generacions van forjar amistats i vincles que encara perduren.

Ho sé per les meues vivències, però també per les dels meus avantpassats. La meua àvia em conta que quan van fer la Bola d'Or tots els veïns van pagar en aquells dies 21.000 pessetes. També em conta que recorda com de la mà de la seua mare, en la Guerra va ser un dels refugis (El de la Bola d'Or) El que més gent va salvar en este barri, també la meua àvia Alejandra el va pagar igual que tots els veïns del barri.

Però tornem a la meua infantesa, una infantesa que per desgràcia anava passant, cada vegada tenia menys temps d'anar a jugar, però era una visita obligatòria periòdicament. Record quan la meua banda, la S.C.D. Carolines feia els concerts en la plaça, eixa plaça que estava a vessar de gent gran del barri alegre per escoltar la seua banda. Record també el passar tots els divendres a més dels dies de Fogueres, passar al Racó del meu Foguera en aquells dies, Nou Alacant. Sempre la mirava amb recel, perquè sempre era d'una categoria més alta o s'havia emportat millor premi. Però era recel i orgull, orgull del meu barri.

Amb la joventut, la Plaça es va convertir en un anhel, estudis i joc ja no eren compatibles, però vaig arribar a la Presidència de l'Associació de Veïns, la Comissió de Festes...

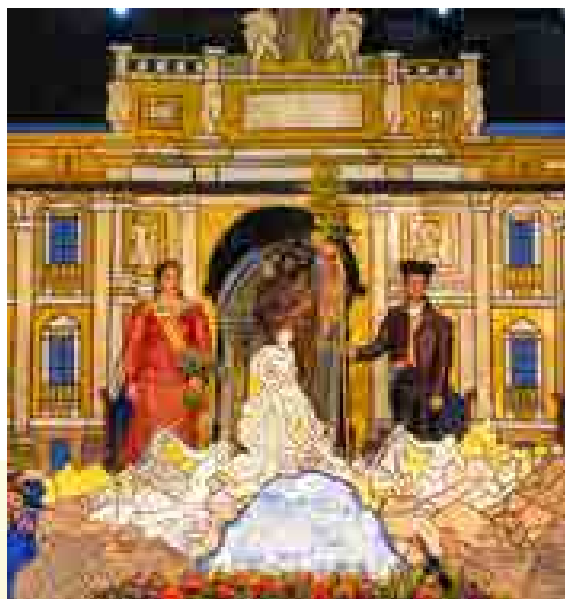
Sentia que li devia alguna cosa a eixa plaça. Li devia alguna cosa al meu barri. És paradoxal però fixar-vos si suposa per a mi, que la primera vegada que puge a l'escenari de San José com algú, va anar en la plaça que em va vore fer els meus primers passos. La plaça no és el que vaig conèixer, tot ha canviat em deia llavors; Potser no està tan bé com deuria després de tot el que he lluitat.

Però com este punt i apart.. Les coses de Palacio, van a poc a poc.

21

COL·LEGI SAN JOSÉ HIJAS DE LA CARIDAD DE CAROLINAS SAN JOSÉ -FILLES DE LA CARITAT, 75 ANYS D'HISTÒRIA AL COSTAT DE LA PLAÇA DEL SOL

Les festes també han de participar en la Bola d'Or, encara amb les despeses que això comporta, van lluir este any d'una manera especial, perquè encara amb tots els canvis, continua tenint alguna cosa que ens provoca enyorança i afecte.

No podeu imaginar el que valore la tenacitat, esforç i afecte, el d'una Foguera treballadora com vosaltres, aconseguisca omplir cada mes de juny eixe punt de trobada de Carolines de llum, alegria, familila i essència, essència de Carolines. Un treball que no sols es reduïx a Juny, Esmorzars, mostres, assajos, actes culturals... Què més podeu fer, Que valents i valuosos sou...

Sabeu que sempre ens tindreu, des de les possibilitats que puguem oferir-vos. Orgullosos que mantingueu el llegat, orgullosos de "Caroliners" com vosaltres.

Només em queda desitjar-vos el millor i que no deixeu que mai el nostre record quede en l'oblit.

Alacant 1948, una comunitat de Filles de la Caritat s'installa en un xicotet xalet del carrer Martos, en el barri de Carolines, obrint les portes d'un dispensari i una escola infantil per a xiquets del veïnat. En aquells moments, les Filles de la Caritat ja tenien una notable presència a la ciutat, treballant en centres sanitaris, com l'Hospital Provincial (Alacant comptava llavors, amb uns 100.000 habitants).

El dispensari constava d'un xalet i el jardí d'una casa veïna que, més tard, va formar el col·legi. Allí, les germanes arreplegaven almoines i sor Juana Esperanza vacunava a les xiquetes del col·legi durant l'esbarjo.

En aquells dies, s'estudiava l'ensenyament primari i la preparació per a l'ingrés a batxiller, incorporant-se els estudis d'administratiu a les vesprades. Eixes classes s'impartien en el que era l'obrador.

Amb el pas dels anys, va créixer el nombre d'alumnes i els nivells d'escolaritat, així el centre va anar ampliant les seues instal·lacions amb nous edificis en els horts confrontants i impartint classes en les etapes de preescolar, Ed. Bàsica i Batxiller, i posteriorment EGB, arribant a atendre fins a 780 alumnes amb les etapes educatives d'Infantil, Primària, Especial, Secundària i CFGB de Servicis Administratius.

Semblant transformació va patir el claustre de professors. En els seus inicis, van ser les germanes les que van portar esta tasca. Sent en els anys 70, quan un grup de mestres va entrar a formar part de l'equip docent i que, a poc a poc es va anar ampliant, estant el claustre format a principis dels 80 per 1 professor i 15 professores, dels quals 10 eren germanes. Actualment l'Equip docent està format per 59 professors.

Un dels punts de trobada de l'alumnat del col·legi de San José de les Filles de la Caritat ha sigut la famosa Plaza del Sol, coneguda pels veïns del barri com la Bola d'Or, perquè allí estava situat el xalet de Leandro Galán, empresari avilés que va muntar una botiga de teixits en la plaça d'Isabel II, la qual tenia situada en la façana una bola d'or. D'ací partix el que el seu habitatge es coneguera com el xalet "del de la Bola d'Or", quedant com a nom popular de la plaça.

Amb la seua atmosfera bulliciosa i la seua estètica típica de l'època, que en aquell moment tenia el terreny sense pavimentar, la plaça es convertia cada dia, després de les classes, en el lloc de reunió per a les alumnes, que amb els seus uniformes, tipus 'pitxi' blau marí, o més tard, ja en els anys 60, falda verda de quadres combinats amb marró, omplint de color els seus bancs i racons, compartint riures, confidències i somnis de futur. En esta època, i sent encara un descampat, les alumnes del col·legi es reunien amb els xics del col·legi diocesà de San José i els xiquets i xiquetes veïnes de la plaça a jugar a l'eixida de les classes i els dissabtes al matí després de les catequesis en la parròquia. Partits de futbol, carreres, pilota presoner... i grans moments de xarrades i riures es van

compartir en esta plaça tan emblemàtica del nostre barri. Van arribar a conèixer l'entrada al refugi antiaeri situat en esta plaça, on investigaven amb els seus jocs què seria aquell túnel.

Anys més tard, ja a la fi dels 80, amb la incorporació dels xiquets a les aules i la reestructuració de la plaça, els alumnes amb el seu uniforme de quadre escocés gris sobre fons roig, en contrast al blau marí de la resta de complements, joguinejaven entre el laberint central, en el qual no pocs es perdien en ell per a ampliar el temps de joc en la plaça i la piràmide situada en el lateral, on la majoria van deixar les seues robes i parts del seu cos marcades per la petjada inesborrable de la seua vitalitat i entusiasme en jugar, omplint l'ambient amb la seua energia contagiosa, fent de cada vesprada una nova aventura.

Actualment, la plaça es continua tenyint dels colors propis de la imatge del centre, el blava hostessa i grisa de quadres, sent este, lloc on s'han forjat amistats indestructibles i es viuen experiències que perduraran tota la vida.

Les Filles de la Caritat, és la més antiga dels ordes religiosos que segueixen en el món educatiu de quantes es van implantar a la ciutat d'Alacant.

L'obertura al barri i la formació en el respecte i integració de la pluralitat ètnica, cultural i religiosa han sigut pilars fonamentals en els quals s'ha basat el servei de la Comunitat Educativa del Col·legi San José - Filles de la Caritat des dels seus inicis.

La seua implicació en l'atenció de les necessitats del barri ha sigut palés amb l'activitat de l'Associació Internacional de la Caritat, en el Projecte Paloma, situat en els salons de la parròquia de San José de Carolines, amb la Companyia de Sant Vicent de Paül, en la Fundació de Federico Ozanam i amb l'Associació de la Medalla Miraculosa.

D'altra banda, el centre implica els alumnes en la catequesi i en el servei als més necessitats amb el grup juvenil de JMV (Joventuts Marianes Vicencianes).

Hui, encara que els anys han passat i el barri ha canviat, la Plaça del Sol i el col·legi San José de les Filles de la Caritat continuen sent llocs carregats de significat per a aquells que van tindre i tenen el privilegi de viure en el barri de Carolines. Són testimonis silenciosos d'una època, on la joventut, l'amistat i el compromís comunitari s'entrellacen per a crear records inoblidables.

Des de 1948, el col·legi San José Filles de la Caritat, dona servei al barri de Carolines i segueix amb desitjos i il·lusió d'anar sumant anys i continuar amb la seua missió de transmetre, generació rere generació, el carisma vicenciano heretat dels seus fundadors Sant Vicent de Paül i Santa Luisa de Marillac, com ara la humilitat, la senzillesa, la caritat i el servei.

En l'actualitat, continua sent un centre educatiu de referència a Alacant, que des de la senzillesa i l'experiència dels seus setanta-cinc anys d'història, compta amb un equip humà compromés amb la formació integral de l'alumnat i segueix amb una activa obertura al barri i formació en el respecte i integració de la pluralitat ètnica, cultural i religiosa.

L'any passat, celebrant els seus 75 anys en què la Plaça del Sol ha sigut testimoni mut de la seua història, ha sigut una invitació a recordar tot el viscut, el sentit i après. La comunitat educativa continua donant testimoniatge valent d'un estil que sap conjugar intel·ligència, cultura, responsabilitat, esforç, i comprometre's a continuar deixant empremta en el món de hui.

22

FELIPE SANCHÍS BERNÁ PREMI “JOSÉ ÁNGEL GUIRAO” 2012 LA VIDA SEGUEIX. LA TRADICIÓ, TAMBÉ. VA PER TÚ, YAYO JAIME!

El 24 de setembre de 2023 la meua xiqueta major major, María, va ser proclamada oficialment com a Bellesa Infantil de la Foguera Bola de Oro. La il·lusió de molts anys se feia realitat en aquesta xicoteta gran comissió fogueril. María naix en una família que sempre a amat i a ha treballat per les coses de la terreta. Precisament, la yaya Maribel, a banda de ser la presidenta del Ateneo, ja va eixir de bellesa de la foguera Calderón de la Barca-Plaça d'Espanya en l'any 1955. No fa molt que vam trobar per casa la seua banda de fa seixanta nou anys. En l'acte de la presentació van anar els seus yayos Maribel i Jaime i, uns mesos després, el yayo Jaime s'en van anar al cel. Estes breus línies són un xicotet homenatge a tú, yayo Jaime. Gràcies per cuidar a les teues netes Maria i Pastora. Segueix cuidant-les des del cel com només tú les saps cuidar. T'estimem per sempre.

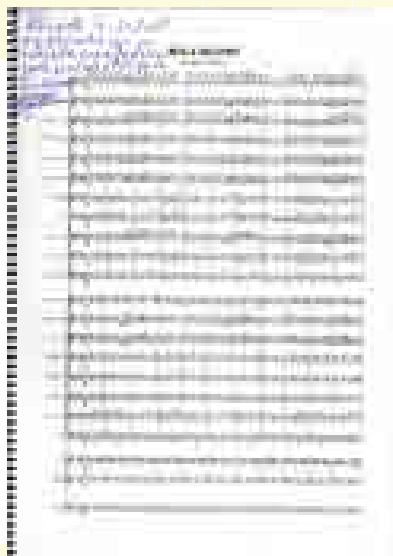

23

LUIS MOLINA MILLA COMPOSITOR DEL PASDOBLE “BOLA DE ORO, FOGUERA I TRACA”

Luis Molina va nèixer al poble d'Agost en l'any 1948. Conegut músic alacantí ha sigut pianista, saxofonista, compositor, professor i director de diferents institucions com la Banda Simfònica Municipal d'Alacant, Conservatori Superior de Música “Óscar Esplá” d'Alacant, Conservatori Superior de Dansa d'Alacant, Peña Lírica Alacantina, Orfeón Mare Nostrum i Banda de Música “La Lira” de Monforte del Cid. Ha compost vora un centenar de pasdobles de música festera. Des de l'any 2004 i per encàrrec de la Comissió Gestora de les Fogueres de Sant Joan ha escrit un nou pasdoble cada any a la Bellea del Foc d'Alacant. Ha sigut el compositor oficial de les Fogueres. Molina ha aportat un segell propi al gènere del pasdoble de Fogueres escrivint músiques fresques i optimistes que fan desfilar amb alegria al fester. Per tots aquests motius va ser el músic triat per compondre l'himne de la nostra foguera.

El matí del dissabte 4 de març de 2023 el compositor Luis Molina va entregar formalment la partitura a la presidenta, belleses, dames i resta de la comissió del nou pasdoble himne que porta per títol “Bola de Oro, foguera i traca”. L'estrena del nou pasdoble himne de Luis Molina va ser el diumenge 18 de juny de 2023. L'estrenà la Banda Simfònica Municipal d'Alacant en l'Auditori de la Diputació Provincial d'Alacant (ADDA) en el transcurs del concert oficial de Fogueres que organitza la Federació de Fogueres de Sant Joan i el Diari Información. El dissabte 17 de juny es va celebrar l'entrada de bandes i la comissió de la foguera Bola de Oro va desfilar amb la Societat Musical L'Amistat de El Palamó i va guanyar el primer premi.

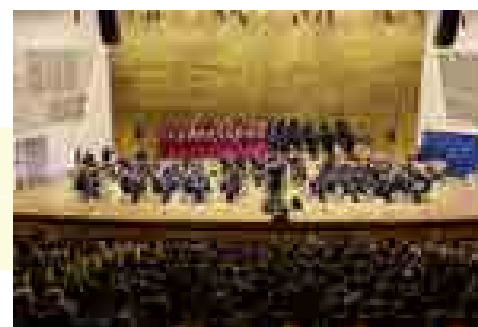
L'ESTRENA DEL PASDOBLE EN EL CONCERT OFICIAL DE LES FOGUERES DE SANT JOAN EL 18 DE JUNY 2023 EN EL ADDA:

<https://www.youtube.com/watch?v=eeJJPWqxB1o>

<https://www.youtube.com/watch?v=Siq5pq-lw8s>

L'ENTRADA DE BANDES:

<https://www.youtube.com/watch?v=z-yW1p5Mqm8>

L'ARREPLEGADA DEL PRIMER PREMI:

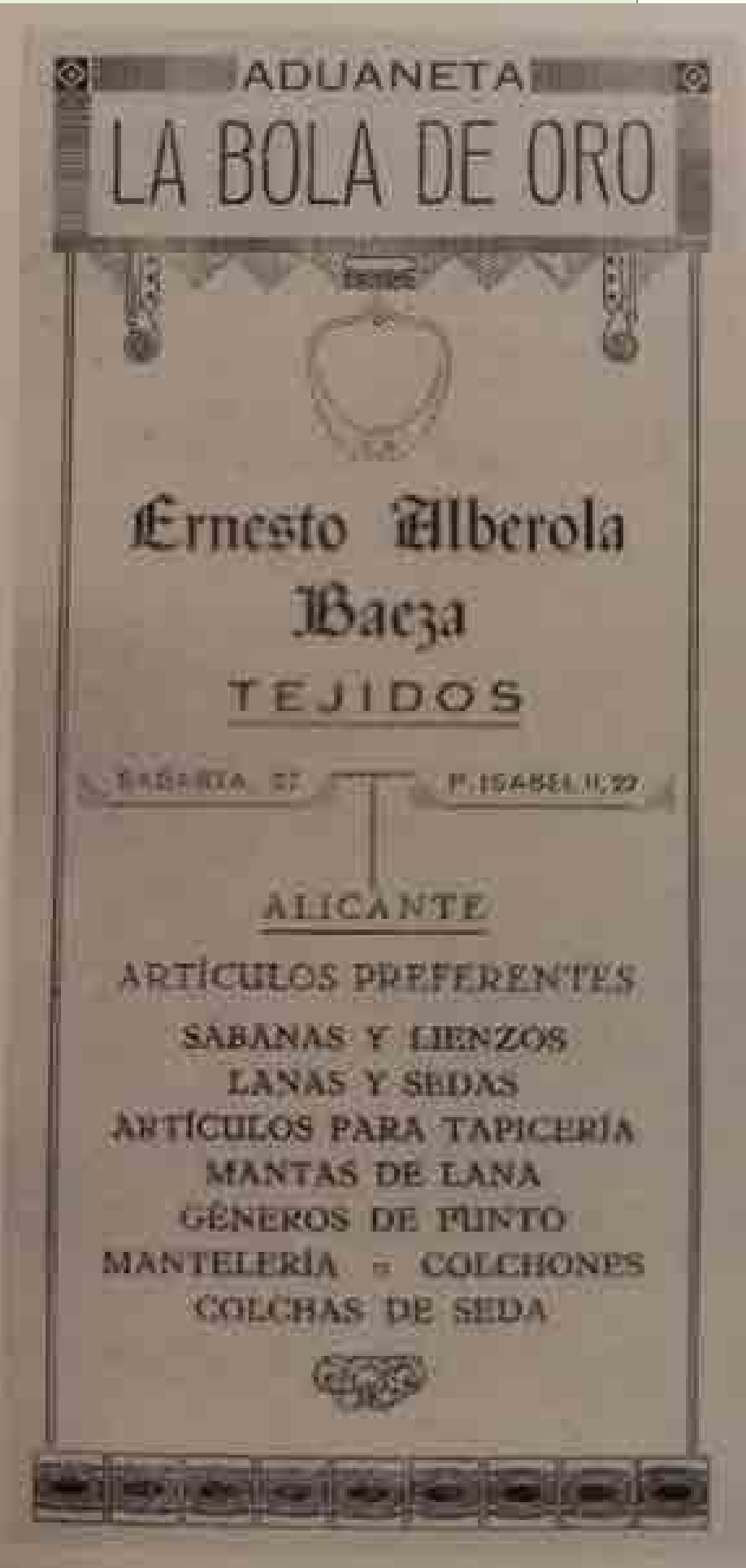

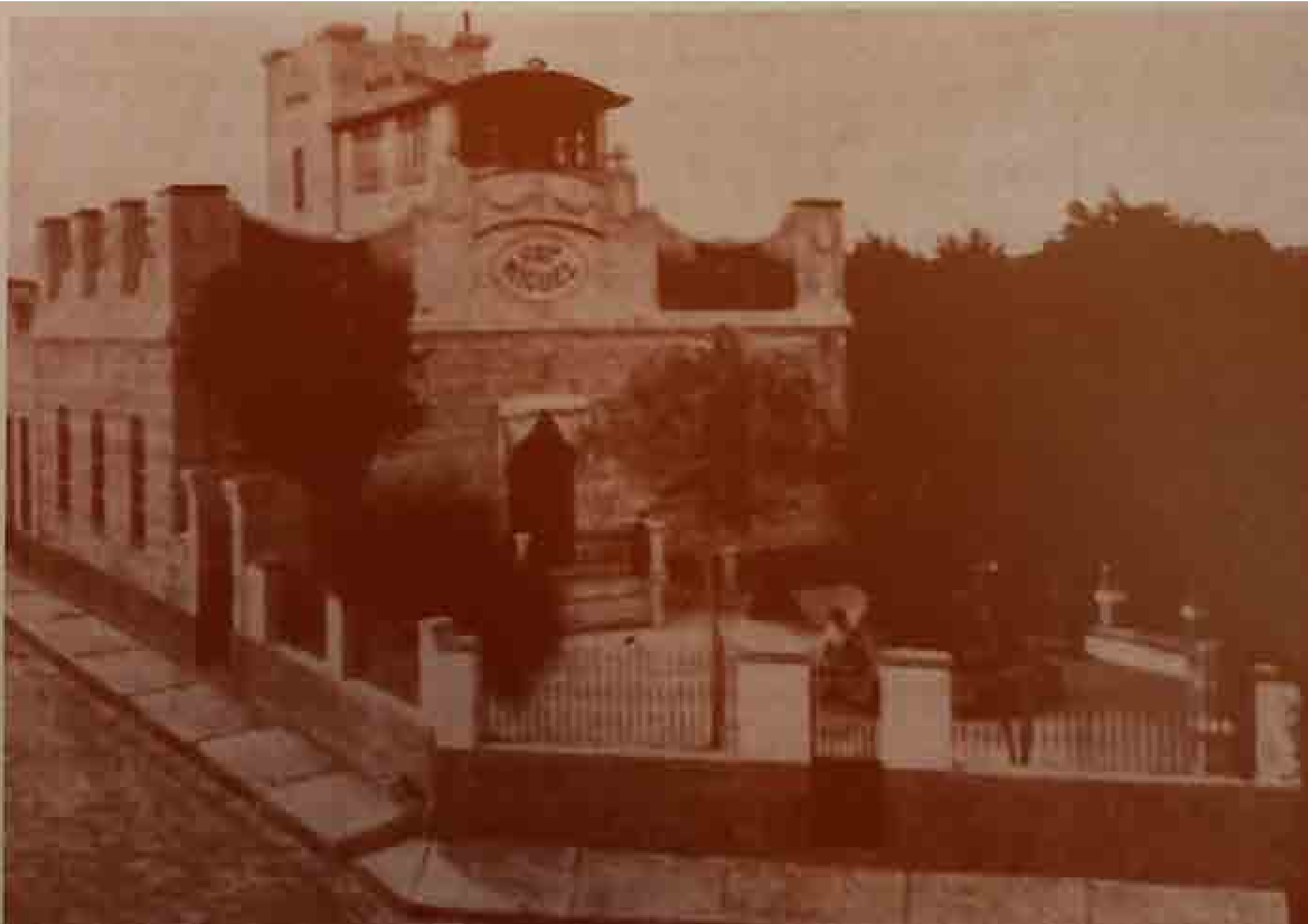
2

**LA FINCA
“SAN MIGUEL”
DE “EL DE LA
BOLA DE ORO”
(anys 1911–1951)**

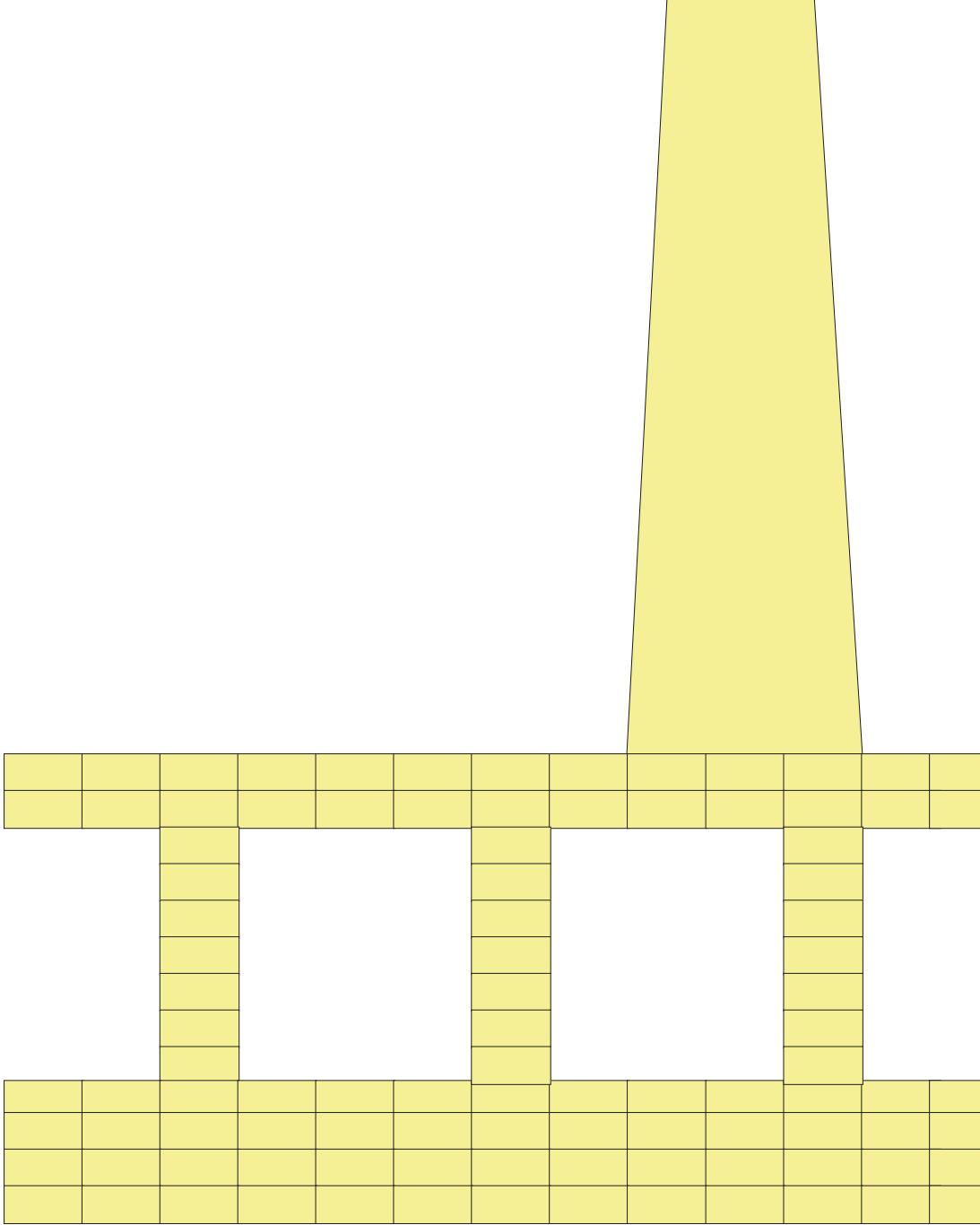
Leandro Galán va ser un comerciant i empresari nascut a Àvila que va emigrar amb els seus germans Pantaleón , Cleto i Cástor a la ciutat argentina de Santa Fe, on va montar un comerç d'ultramarins i teixits. Va tornar a Espanya i es va establir a la ciutat d'Alacant. Es va casar amb la valenciana Dolores Sales i va obrir un comerç de teixits en la plaça d'Isabel II, actual plaça de Gabriel Miró. Aquest comerç rebia el nom de “La Bola de Oro”. En aquesta tenda treballava el mateix gènere que en argentina i tenia una gran bola daurada que donava nom al comerç. Leandro va guanyar molts diners i fama i es va construir en 1911 la finca San Miguel situada en el carrer General Espartero número 64. La finca estava al costat d'una fàbrica de mosaics hidràulics i en mig d'un gran espai sense construccions. Leandro va contribuir econòmicament a que el tramvia arribara a aquest descampat del barri de Les Carolines i va donar llocs de treball als veïns. El carisma de Leandro i la singularitat de la finca van propiciar que aquell descampat fora conegut com “El de la Bola de Oro”. Leandro va tindre molta amistat amb José María Py i va ser uns dels precursors de la creació de la festa de les Fogueres de Sant Joan. De fet, moltes reunions preparatives es van celebrar en la finca “San Miguel”. Leandro i Dolores van tindre nou fills: Eusebia, Dolores i Miguel nascuts a Argentina, i Carmen, Marina, Emma, Arsenia, Maria Luisa i Leandro Miguel. Leandro va faltar l'1 de febrer de 1951, la finca es va vendre i la van enderrocar.

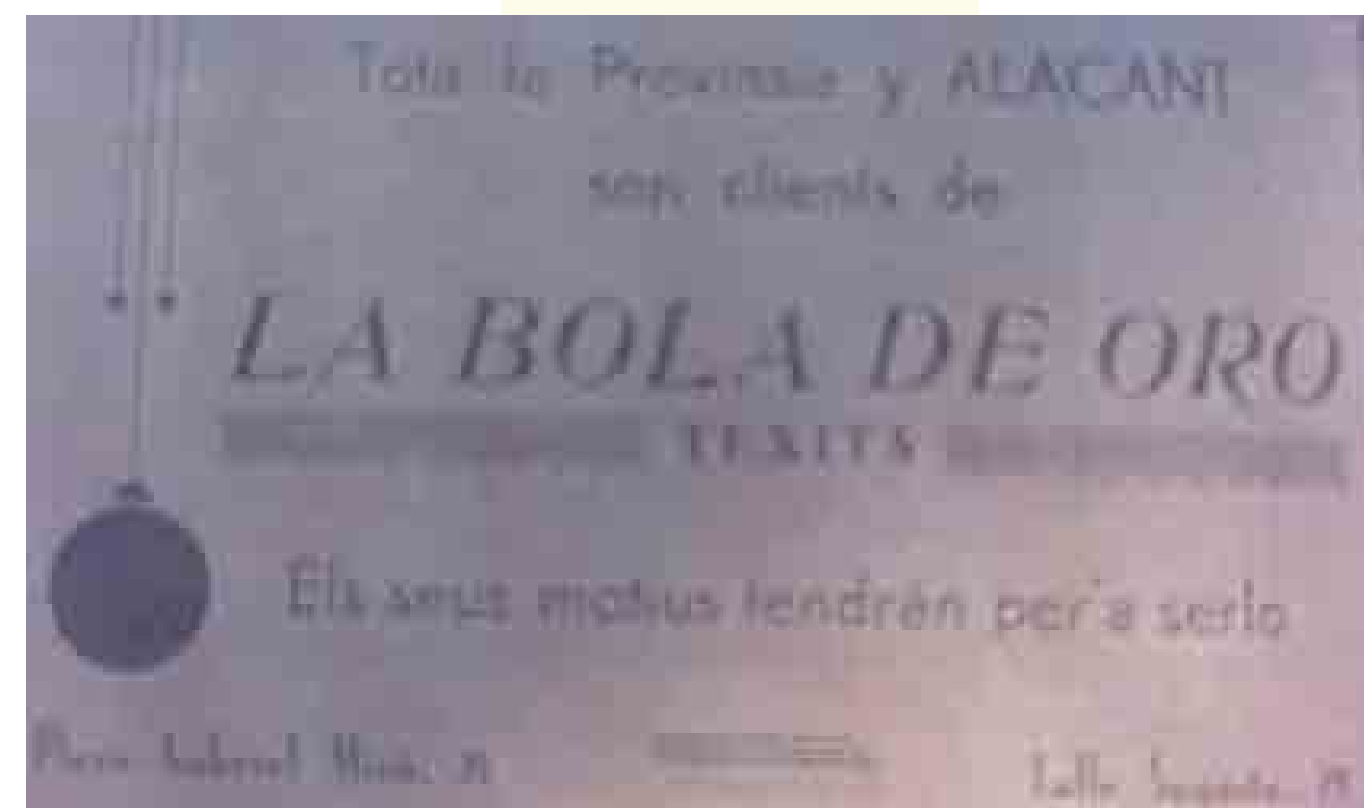
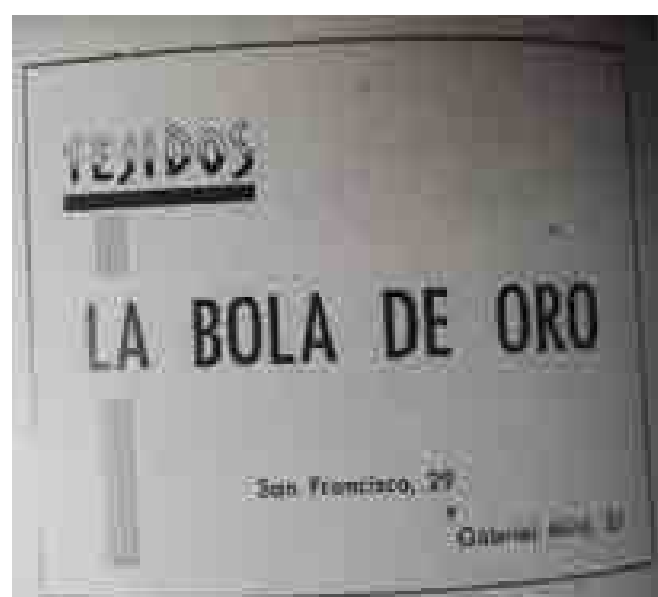
Publicitat apareguda en el llibre d'Alfredo Campetto

Fotografia de la finca "San Miguel" publicada en el llibret de Bola de Oro de 1997

Fotografia de Leandro Galán i Dolores Sales publicada en el llibre d'Alfredo Campello

3

EL REFUGI (1937)

Amb la Guerra Civil Espanyola es van construir a la ciutat d'Alacant noranta-quatre refugis antiaeris per protegir al màxim de població dels atacs dels avions. En la Bola de Oro es va construir un refugi amb capacitat per a mil persones i molt paregut al refugi de la plaça Séneca que podem visitar hui en dia. Se li coneix com el refugi Plus Ultra, Bola de Oro o Plaça del Sol. Està localitzat entre els carrers Marta Barrie y Rodrigo Caro, davall dels blocs de vivendes. Tota la informació d'aquest refugi es conserva en l'Arxiu Municipal amb les següents signatures:

- A.M.A., Arm. 19, Leg. 30/60 (1937). Expedient de refugi nº 74 en c/ Plus Ultra. Dibuix
- A.M.A., Arm. 19, Leg. 30/14 (1945). Expedient de demolició de refugis antiaeris situats en la via pública
- A.M.A., Arm. 19, Leg. 30/17 (1953). Expedient sobre Pla Especial de Refugis.

Refugi nº 68/74. Nom: Plus Ultra. Tipus: Llosa formigó armat

Districte nº 5. Barri nº 24. Estat: terminat.

Estat de la data del 5 de juny de 1937

Capacitat: 1000 persones. Entrades: 2. Dimensió: 3,3 metres quadrats

Metres lineals de galeries: 32,50

Amplaria de galeria: 5.60

Altura de galeria: 2,20

Metres quadrats de planta: 160

Metres cúbics d'aire: 330

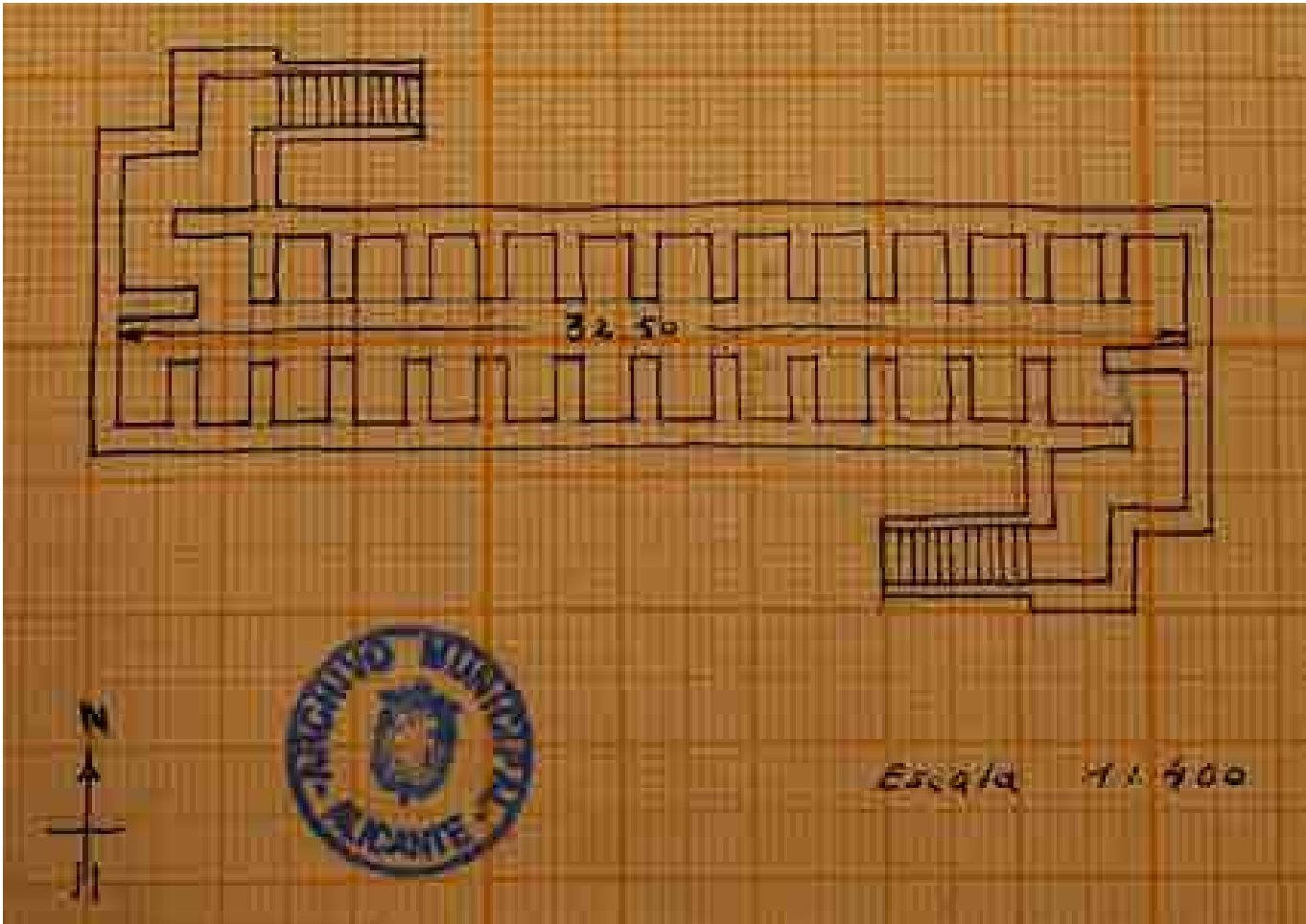
Respiradors: 45

Seccions: 0,18 metres quadrats

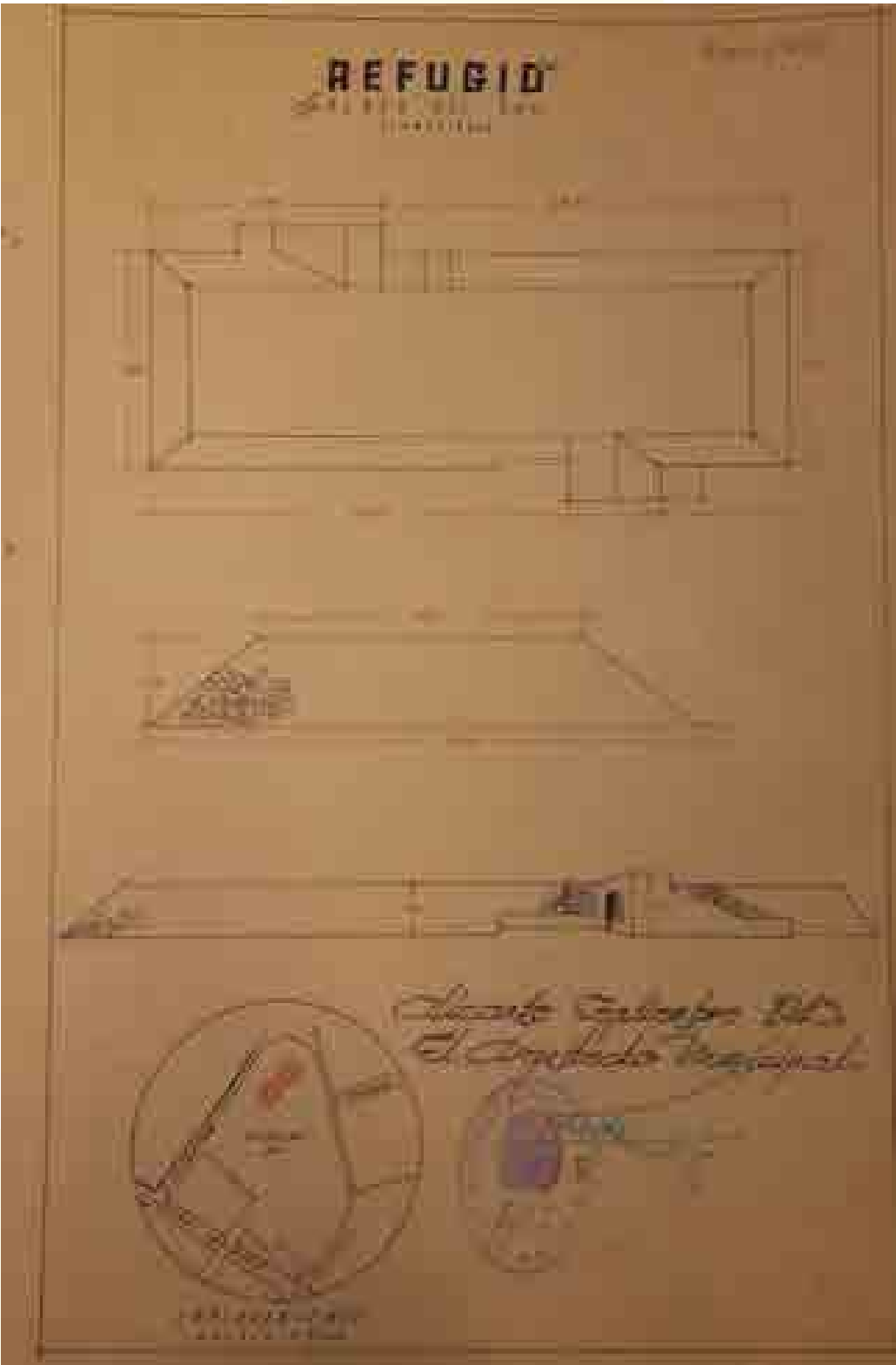

Localització del refugi publicat en el llibre de Pablo Rosser.

Fitxa amb les dades del refugi (Arxiu Municipal d'Alacant, ARM. 19, LEG. 30/60)

Localització del refugi publicat en el llibre de Pablo Rosser.

Arxiu Municipal d'Alacant. ARM.19, LEG. 30/14 (1945)

Refugio nº 3 Plus Ultra Tipo: Lona Horm. Arm.

Distr: 3 Barrio nº (34) Estado: terminado

Estado de la fecha del 5 de Junio 1937

Capacidad : 1000 Personas

Entradas : 8 Dimension: 8,5 m²

av/1 de gal : 32,50

anchura de gal : 5,50

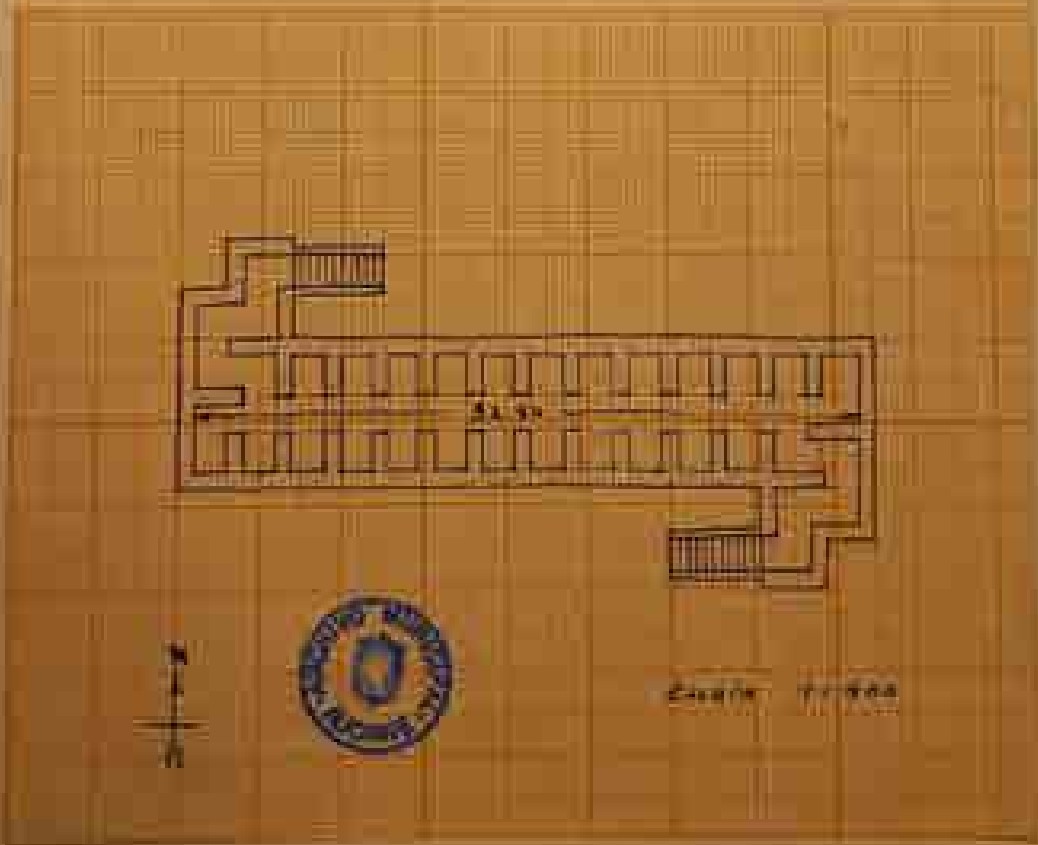
altura gal : 2,20

m² de planta : 160

m³ de aire : 330

respiraderos : 45 bocanones: 0,15 m²

cota por medio :

4

LA PLAÇA DEL SOL (1943)

La Comisió Permanent de l'Ajuntament d'Alacant del 15 d'abril de 1943 va nomenar a aquest gran descampat de Les Carolines amb el nom de "Plaça del Sol" encara que la seua denominació popular sempre havia sigut i continua sent "La Bola de Oro". Durant dècades, aquest descampat va estar sense urbanitzar. El tramvia arribava des del centre fins al descampat de la Bola de Oro que era aprofitat per diversos usos com aparcament de cotxes i solar per a instal·lar places de bous i circs. El solar original va disminuir considerablement al principi dels anys 60 amb la construcció de nombrosos edificis que va causar gran malestar en el barri. Prova de l'anterior grandària de la plaça es la placa que encara es conserva en el número 95 del carrer General Espartero. Fins eixe punt arribava la plaça. En eixa época el solar era privat i es va tancar amb una tàpia. Dins es va instal·lar el cinema d'estiu "Cine Paz" de l'empresari José María Martínez Tercero. Els moviments veïnals van presionar a l'Ajuntament d'Alacant durant anys per aconseguir la urbanització de la plaça que es va produir finalment en l'any 1985.

Carrer General Espartero nº 95 amb la placa amb el nom de Plaça del Sol

Foto de l'Arxiu Municipal d'Alacant

Foto de l'Arxiu Municipal d'Alacant

Fotografia de la plaza de bous portàtil de Paquito Esplá en la Bola de Oro. Foto publicada en *Historia gráfica de Carolinas*.

Fotografia del tramvia que arribava fins a la plaça del Sol. Foto publicada en *Historia gráfica de Carolinas*.

Foto del Diari Información del 7 de juliol de 1967

Foto d'Arjones del Diari Información del 4 de març de 1983

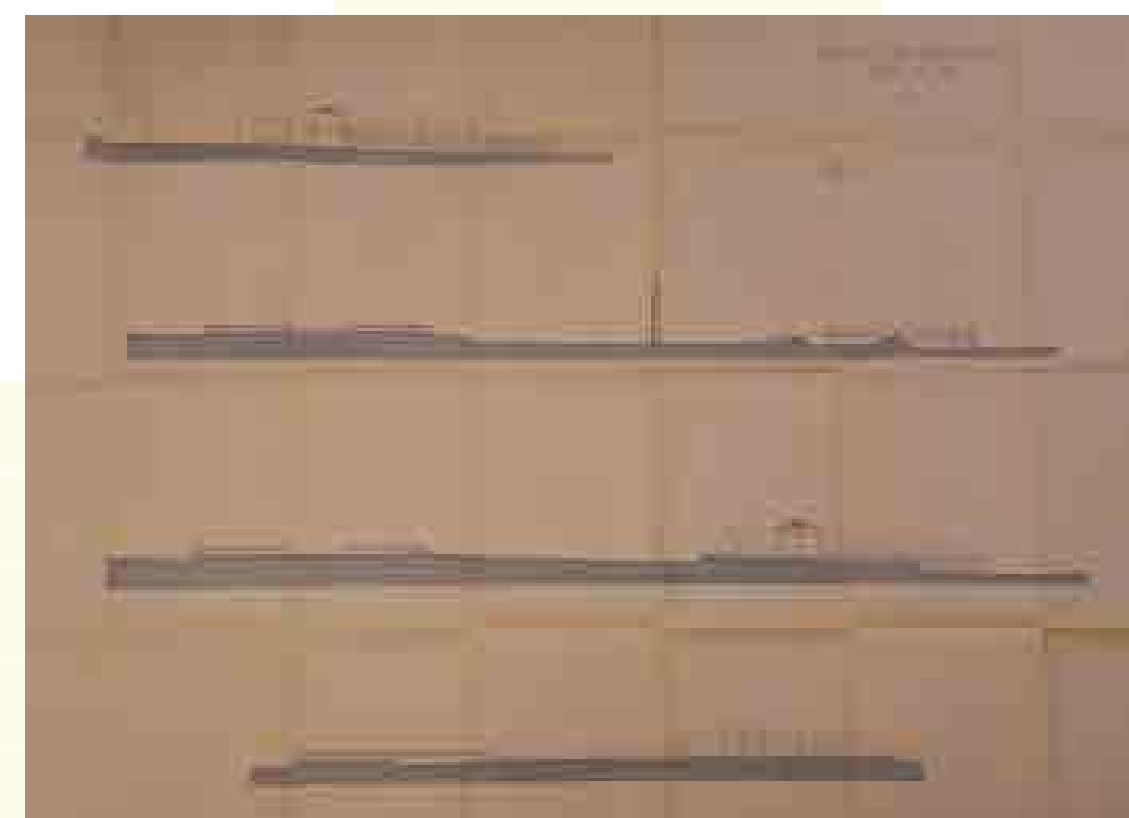
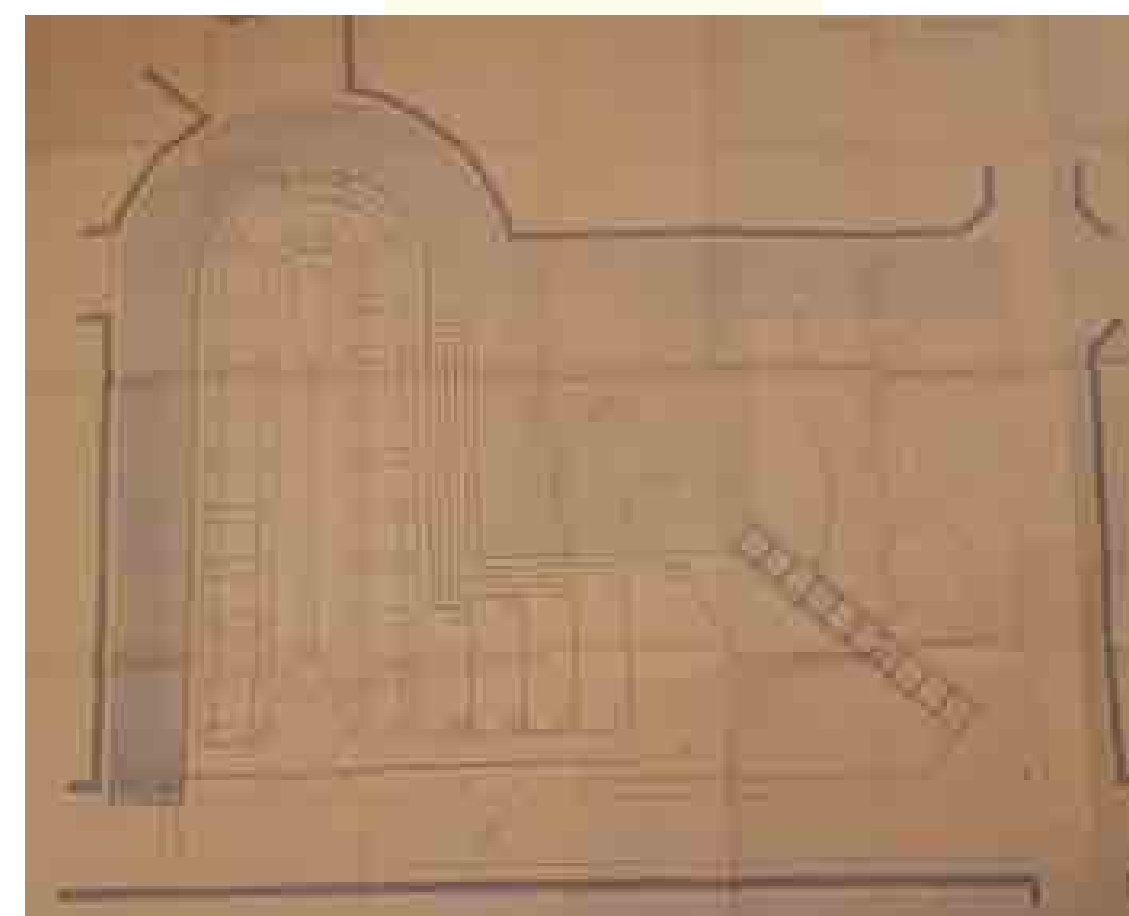
5

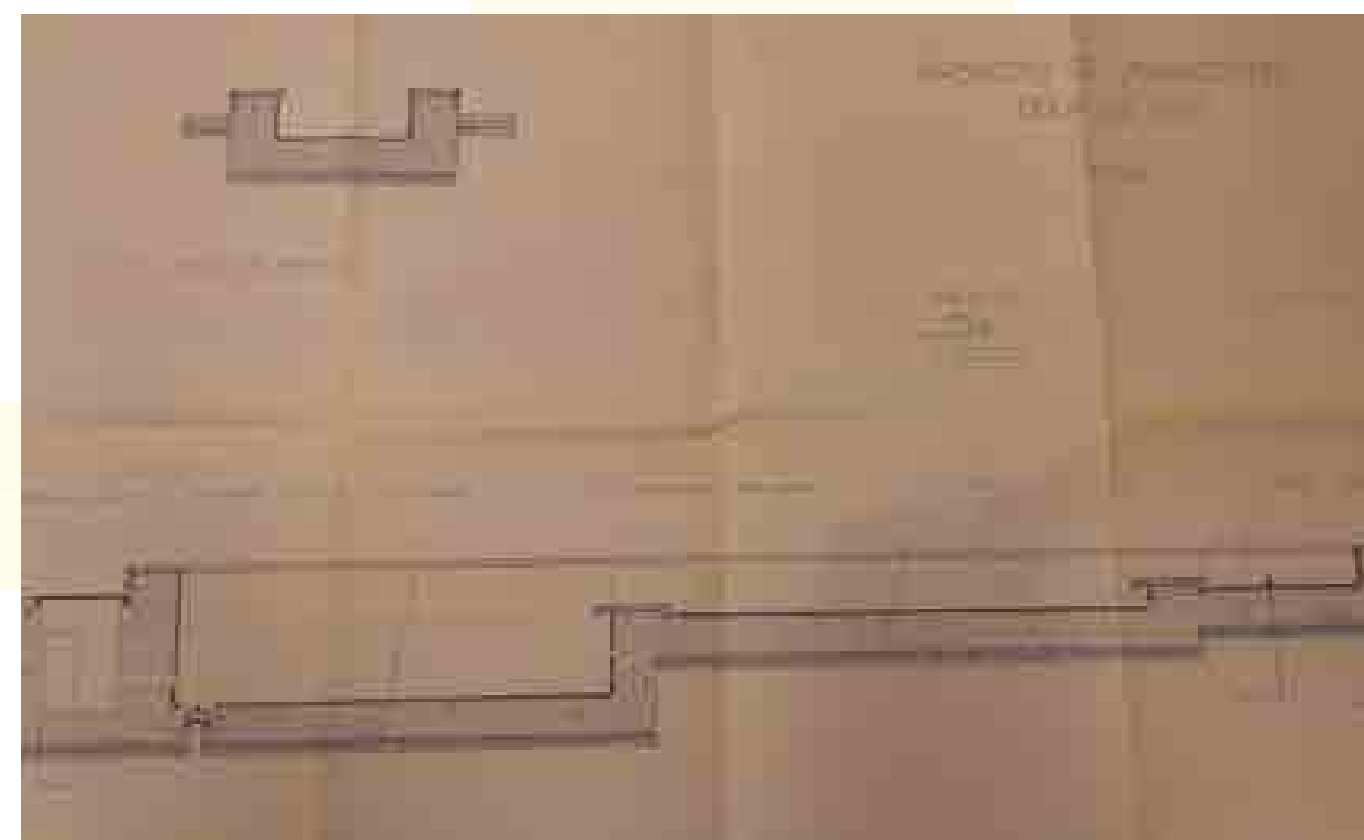
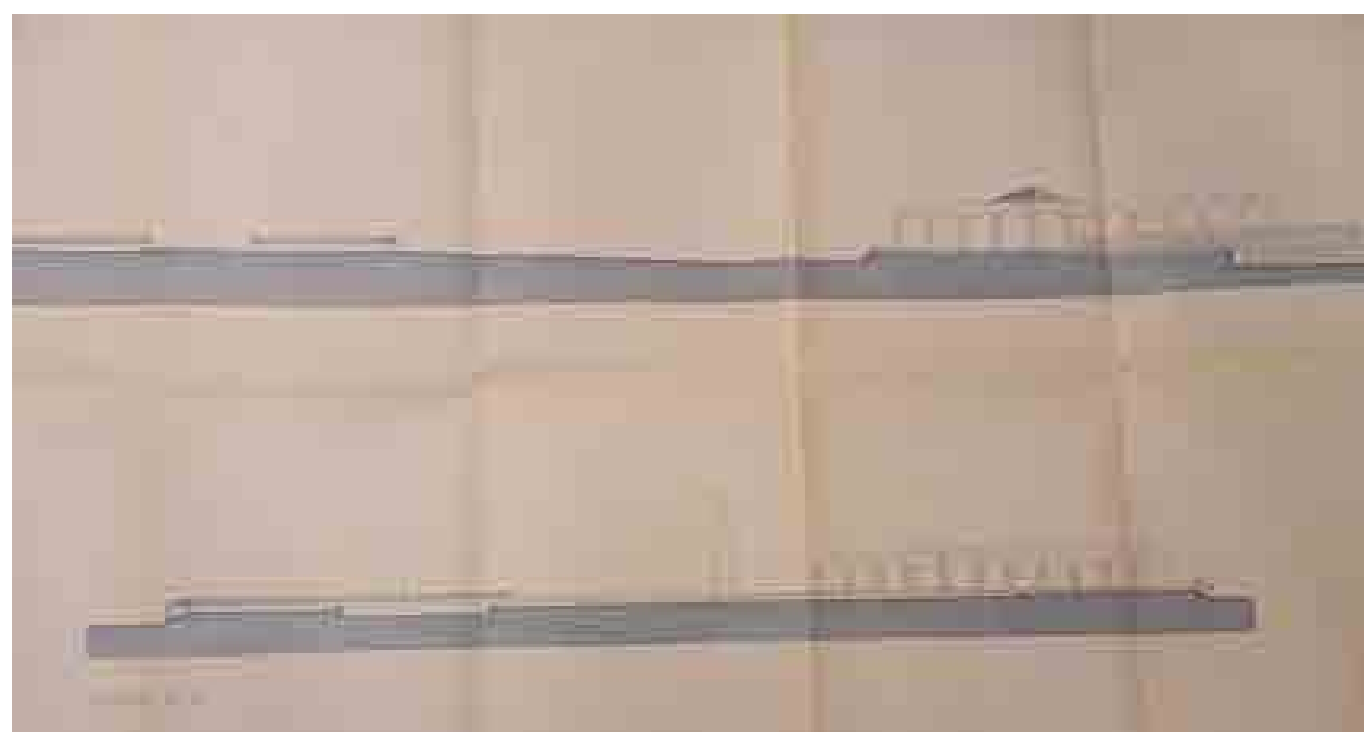
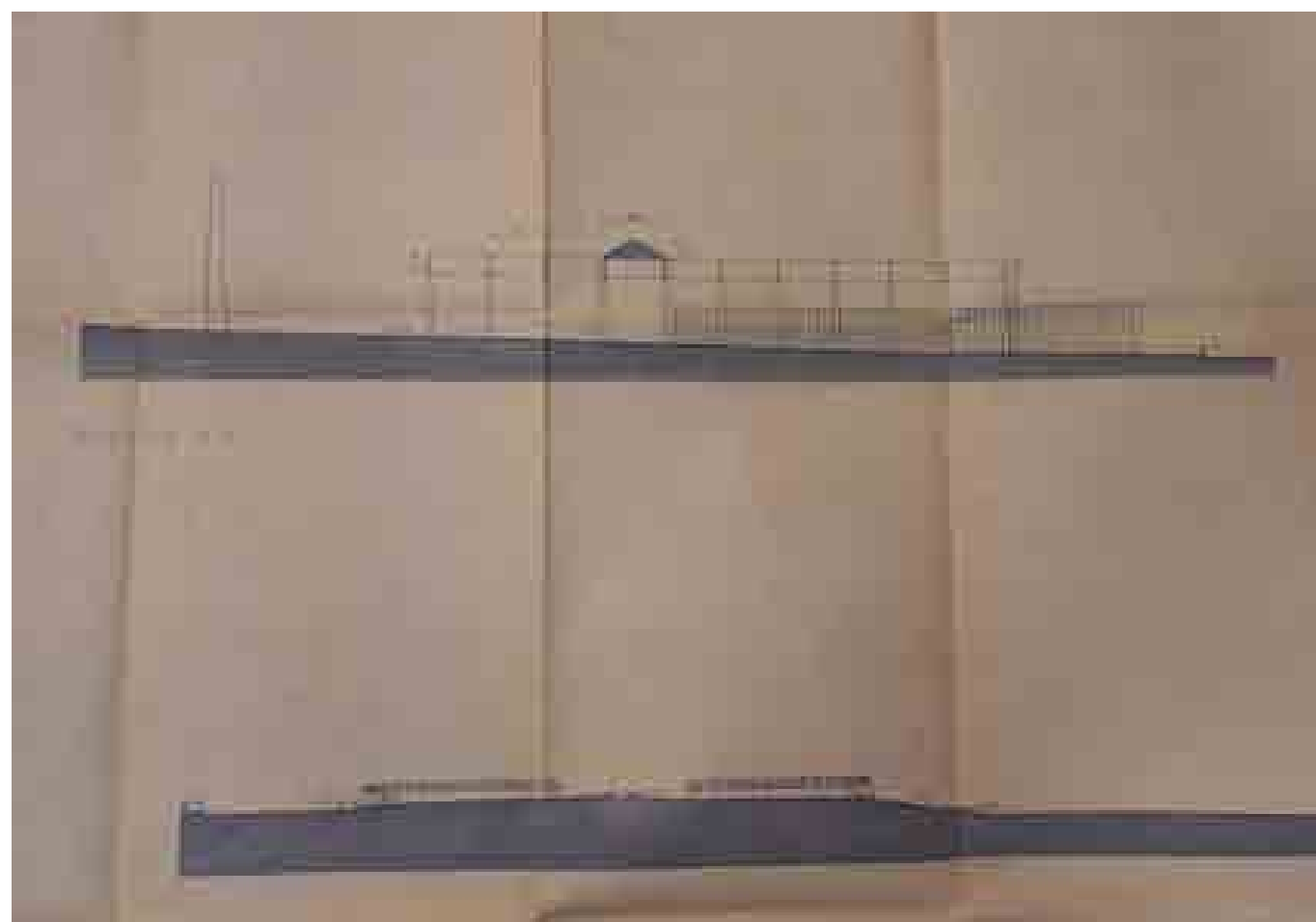
**EL PROJECTE
D'URBANITZACIÓ
DE LA PLAÇA
(1985)**

El projecte d'urbanització de la plaça es va redactar en desembre de 1981 encara que es va reformar en octubre de 1984. El projecte porta les firmes dels arquitectss municipals Jaume Giner Álvarez i Manuel Beltrá Martínez. L'obra acabada de la plaça la va inaugurar l'alcalde José Luis Lassaleta el disabte 15 de juny de 1985 amb una gran festa popular. En un dels paràgrafs del projecte diu lo següent: Así mismo, en un intento de recuperación de determinadas imágenes que forman parte de la memoria colectiva de la ciudad, se han introducido elementos como la acequia antes citada y la chimenea que, reforzando el eje diagonal rememora la tradicional imagen de las cerámicas alicantinas. D'eixos elements, el més significatiu és la ximenera que encara perdura a la plaça. Una pérgola, una séquia i un mur lateral d'obra també es varen construir. També es varen plantar una gran quantitat d'arbres del que destaquen el "ulmus plumilla" del que es van plantar quaranta huit exemplars. En aquest apartat hem inclós els diferents plànols d'alçada i laterals del projecte.

Portada del projecte original de construcció de la Plaça del Sol

Plaça del Sol o Bola de Oro amb la urbanitació de 1985. Fotografia de Tono Marín. Any 1985.
Arxiu de la Democràcia. Universitat d'Alacant.

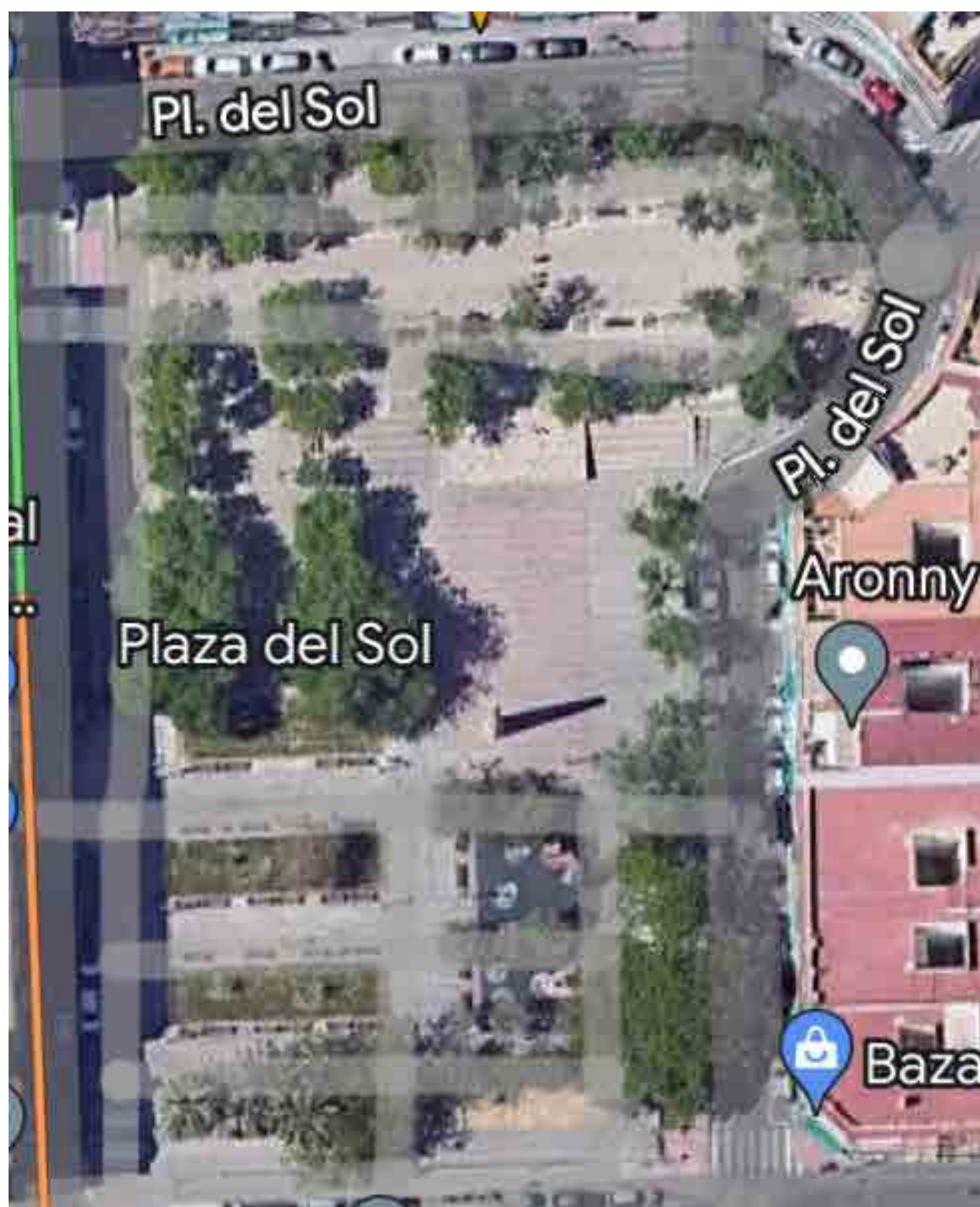
Foto de l'Arxiu Municipal d'Alacant

6

LA REMODELACIÓ
(2003)

Entre els anys 2002 i 2003 es va remodelar la plaça. Es van llevar alguns dels elements arquitectònics com el mur o la pèrgola i es van canviar els jocs infantils. L'escenari es manté i la gran quantitat d'arbolat també, encara que es van plantar noves espècies. En aquest apartat hem inclòs algunes imatges de l'estat actual de conservació de la plaça. Després de vint anys, ben és cert que falta una nova actuació de reparació d'algunes zones com el pavimentat de l'escenari.

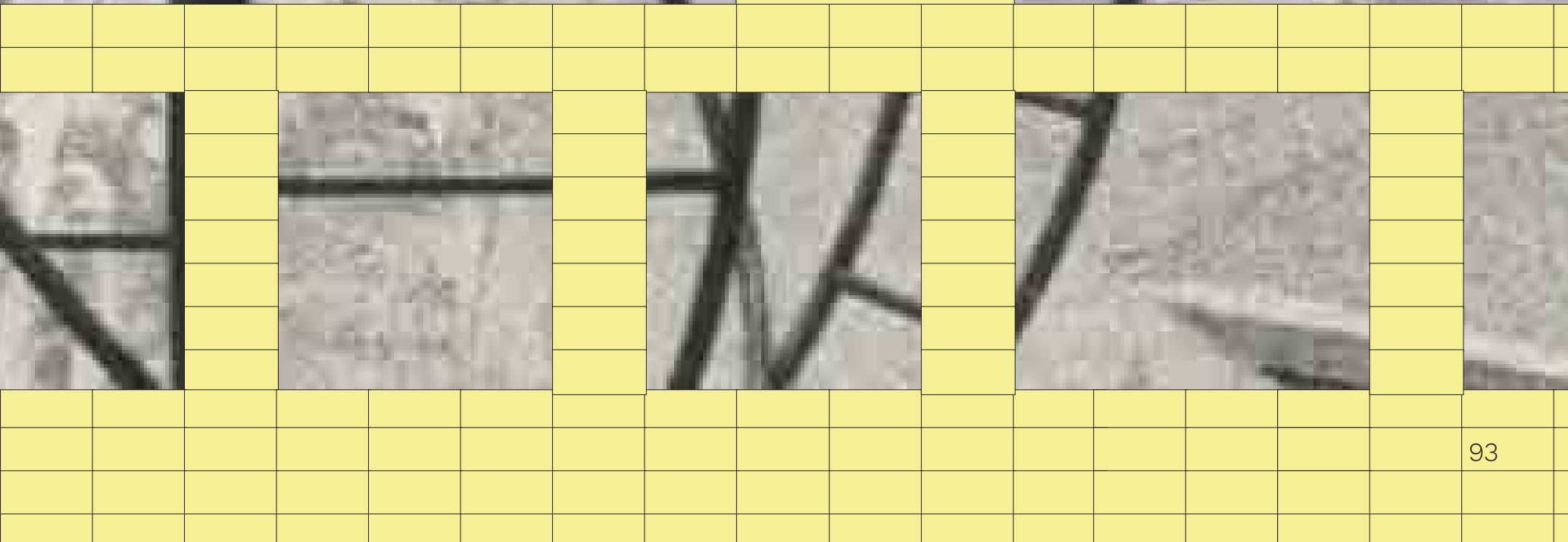
Imatge actual de la Plaça del Sol que ofereix l'aplicació de Google Maps

7

HEMEROTECA

Diari Información 7 de juliol de 1967:

DESAPARECERA LA LLAMADA PLAZA DEL SOL, DE CAROLINAS ALTAS

Es de propiedad particular, y contrariamente a lo que algunos vecinos creen, no fue donada al Ayuntamiento

Esta es la llamada plaza del Sol, de Carolinas Altas, en torno a cuyo terreno se ha dicho que fue donada por un particular al Ayuntamiento, para convertirlo en jardinería e instalación de recreo infantil.-(Foto Prensa Gráfica).

El lugar, como tanitimos otros de Alicante, está completamente desconocido. Antes, muchísimas años atrás, residir en ese lugar, era vivir más allá del cinturón de la ciudad. Próximamente en ese punto debe la vuelta el tranvía de Carolinas Altas, pasando junto a la verja de un espantoso chalet denominado "La Bola de Oro", si mal no

recordamos, propiedad de don Leandro Galán. Un chalet que dominaba un gran descampado. Aquel sector ha crecido mucho. Ya no de la vuelta por allí el tranvía, que ha corregido el itinerario hacia la Colonia Virgen del Remedio, ha desaparecido "La Bola de Oro", y han sido levantados estupendos edificios de varias plantas. El vecindario ha ido en aumento, y se ha formado un núcleo urbano verdaderamente importante. Y del antiguo descampado queda una parcela, llamada plaza del Sol, en la que se contemplan cañas como la de Pascual de la Mata, arboleda de Montero Rios.

La urbanització de la Bola de Oro va costar molts anys de reivindicacions de l'associació de veïns. Des de els anys 40 que va rebre la denominació oficial de "Plaça del Sol" fins els anys 80 va passar mig segle de protestes i activisme veïnal. En aquest apartat he arreglat tots els retallades de premsa que parlen de la Bola de Oro.

UNA PLAZA QUE NO ES PLAZA...

Y en la plaza del Sol empieza la inquietud de un vecindario. Porque la plaza en cuestión fue vallada, y se aprovechó el terreno para instalar, aprovechando la época estival, el Cine Paz.

El vecindario pensó que aquel muro vendría a ser una medida eventual para una explotación puramente temporal. Al fin y al cabo, más valía acotar la plaza para un cine que dejarlo como campo abierto de fútbol donde los chicos del lugar no hacían más que romper zapatos.

En su día --decían muchos--, la plaza del Sol se transformaría en zona verde, en auténtica plaza, como la que posee Benalúa, por ejemplo, dotada de instalaciones de recreo para el mundo infantil.

VERSION DE ALGUNOS VECINOS DE LA BARRIADA:
EL TERRENO DE LA PLAZA FUE DONADO AL AYUNTAMIENTO --para jardín-- Y EL AYUNTAMIENTO LO HA VENDIDO...

Existe una versión, camino de convertirse en leyenda, que es preciso aclarar. Algunos vecinos de la barriada dicen que ese terreno de la plaza del Sol, que fue de propiedad de un señor al que se le conocía por "El Botánico", pasó al patrimonio del Ayuntamiento a título de donación, con la expresa condición de utilizarse como plaza para goce y disfrute de aquella barriada.

--¿Y qué ha ocurrido? --es lo lógico preguntar.

No falta quien conteste:

--Increíble; que el Ayuntamiento ha vendido el terreno, y desaparecerá la plaza, porque van a construir viviendas. ¿Verdad que no hay derecho?

El "se dice" --ya comprobarán más adelante la razón--, es peligroso. No sabemos de dónde ha surgido esa versión. Ha sido suficiente que a alguien se le ocurriera la historia para que ésta tomara cuerpo de comentario popular.

Lo más práctico, es dirigirse al Ayuntamiento. Porque nadie, entre los vecinos, se responsabiliza.

--A mí me lo han dicho... --habla uno.

--Así me lo contaron... --se limita a expresar otro.

Al Ayuntamiento, pues.

NI DONACION, NI VENTA: LA PLAZA ES DE PROPIEDAD PARTICULAR

Y en el Ayuntamiento, tan abierto al diálogo, se centra la información en la exacta posición oficial.

--Que, el referido terreno de la popularmente denominada plaza del Sol, es de propiedad particular.

--Que, no existió donación, y por tanto, no ha pertenecido al Ayuntamiento.

--Que, de haber sido del Municipio, como se atribuye, para efectuar la venta habría sido necesario sacarlo a pública subasta.

--Que, el mencionado terreno está incluido en el Plan municipal de Ordenación Urbana, y a tenor del mismo, la iniciativa privada podrá construir.

Quizás este mensaje aclaratorio produzca una sensación triste en la barriada de las Carolinas Altas.

Con estas líneas, ilusiones que se desvanecen. Sombra en la plaza del Sol.

VIDAL MASANET

LAS PLAZAS DE BOLA DE ORO Y CIUDAD DE ASIS, UN HECHO

Otra noticia dimanada de declaraciones directas de García Romeu:

Carolinas Altas y Ciudad de Asis dispondrán de sus amplias plazas, hoy pergeñadas.

Ya ha mantenido contactos con los propietarios de los solares, y en ambos casos han prometido al alcalde la reserva de esos terrenos para que el Ayuntamiento los compre para zona abierta de plazas ajardinadas.

Asamblea de la A. de V. Pla-Carolinas

Mañana; jueves, a las 8 de la tarde, tendrá lugar una asamblea pública, en la iglesia de San José de Carolinas (patio interior), convocada por la Asociación de Vecinos de Pla-Carolinas. El orden del día será el siguiente:

— Informe sobre proyectos elaborados en la anterior asamblea sobre la plaza del Sol (antigua Bola de Oro).

— Ruegos y preguntas.

Al margen del municipio

Proyecto de los vecinos para la plaza del Sol

Alrededor de medio centenar de vecinos de las barriadas de Pla-Carolinas pertenecientes a la Asociación de Vecinos se reunieron el pasado jueves en asamblea a fin de elegir el proyecto definitivo para la urbanización de la plaza del Sol.

Cinco bocetos elaborados por los propios interesados fueron presentados a la asamblea, siendo explicadas sus características detalladamente.

Los participantes se preocuparon por la financiación del proyecto, «que deberá ser totalmente municipal o con pequeñas aportaciones de los vecinos», según dijeron, y discutieron la posibilidad de contar con aportaciones por parte del barrio.

La directiva comunicó que al desde 1958 existe el proyecto para la antigua Bola de Oro por parte del Ayuntamiento éste es el único responsable.

En cuanto a la elección de bocetos, los vecinos mostraron sus preferencias por los que presentaban paseos ajardinados, arbolado y zonas de juegos infantiles delimitadas para mejor control de los niños. También se decidieron por la creación de un escenario abierto en el que grupos de teatro o musicales lleven el arte y la cultura a la vida cotidiana del barrio.

Por último en una gran pizarra se fueron dibujando las sugerencias de los vecinos a fin de hacer un proyecto definitivo con la suma de las mejores ideas de los cinco presentados. Este proyecto será definitivamente terminado por un técnico en urbanismo al servicio de la Asociación de Vecinos.

MARIA ROSA MIRASIERRAS

Sábado, 16 de Julio de 1977. - Pág. 9

Organizada por la A. de Vecinos del Pla-Carolinas

Mañana, gran fiesta popular en la plaza del Sol

Desde las 10 de la mañana hasta las siete de la tarde, la Asociación de Vecinos del Pla-Carolinas celebrará mañana una gran fiesta popular en los terrenos de la Bola de Oro.

El motivo del festejo es la próxima urbanización de la plaza del Sol, posiblemente

según diseño de los propios habitantes de la zona. El programa de actos se compone de teatro, guiñol para niños, banda de música de la Sociedad Cultural y Deportiva de Carolinas, actuación de grupos musicales del barrio, chocolatada, merienda y exposición de proyectos.

Unos mil vecinos participaron

Fiesta popular en la plaza del Sol

Alrededor de mil vecinos de las barriadas del Pla-Carolinas y principalmente de calles colindantes con los terrenos de la plaza del Sol celebraron el pasado domingo una gran fiesta popular que comenzó a las 10'30 de la mañana y se prolongó hasta pasadas las veinte horas.

La fiesta había sido organizada por la Asociación de Vecinos del Pla-Carolinas con el fin de dar a conocer los proyectos para la urbanización de la plaza y demostrar la utilidad que este gran espacio abierto tendrá en el futuro para la convivencia social.

Con una chocolatada, a la que asistieron los niños, comenzó la celebración. Seguidamente actuó la banda de música del barrio, siendo escuchada por viejos y jóvenes que presenciaron después la actuación del grupo de teatro infantil Bayoco, quienes interpretaron canciones e hicieron participar a los presentes.

Durante todo el día la Asociación de Vecinos instaló tenders en los que se podían

adquirir pegatinas y posters alusivos a la fiesta y a la plaza y un numeroso grupo de jóvenes pintó en los muros destruidos de varias casas de la Bola de Oro cuatro murales de gran tamaño referentes al mismo tema. Los niños del barrio también aportaron su granito de arena con una exposición de dibujos en los que manifestaban cómo querían que fuera su plaza. Espacios abiertos y zonas de juego fueron la tónica de los deseos de la chiquillería.

A las cinco de la tarde se reanudaron las actividades con la intervención del grupo teatral allicantino La Guadalupe con una obra que entretuvo a grandes y chicos montada sobre el escenario que había prestado el Ayuntamiento de la ciudad. Después, varios vecinos participaron cantando o interpretando sobre el estrado para finalizar el día con la puesta en escena de una obra juvenil elaborada en su totalidad por la Vozalía de Jóvenes de la Asociación.

Para el próximo día 25 de noviembre, la asociación ha convocado una nueva asamblea en la Sociedad Cultural Carolinas, reunión que será definitiva para elegir el proyecto y el nombre de la plaza.

NUOVO PRESIDENTE DE LA A. DE V. DE VIRGEN DEL REMEDIO

Joaquín García Navarro es el nuevo presidente de la junta directiva de la Asociación de Vecinos de Virgen del Remedio. El acto de elección tuvo lugar el pasado domingo en los locales de la asociación durante la celebración de una asamblea general extraordinaria.

El resto de los miembros que integran la junta directiva

va permanecerán en sus puestos y sólo ha sido sustituido el presidente por haber vencido el voto de confianza por un año, ofrecido por la asamblea al anterior ocupante del cargo.

En el transcurso del acto se dio las gracias por su gestión al presidente saliente, se informó de todas las tareas realizadas, principalmente en urbanismo y escuelas, y se habló de la reestructuración de la Asociación de Vecinos de cara a tener mayor incidencia entre los habitantes de la zona.

MARIA ROSA MIRASIERRAS

EL T
D
solucio

Durante toda la semana, el barrio tendrá fiestas municipales

Carolinas sigue esperando que el Ayuntamiento urbanice la Plaza del Sol

Con la inauguración de diversas exposiciones, comenzaron en Carolinas las fiestas municipales del barrio que, con actos culturales y deportivos, se prolongarán hasta el próximo sábado. La iniciativa del Ayuntamiento para desconvolucionar la oferta cultural en verano, pone también de relieve la situación urbanística de cada barrio. En el caso concreto de Carolinas, se han ejecutado algunos proyectos, otros están a punto de realizarse y quedan pendientes varias demandas planteadas por la asociación de vecinos.

El programa cultural de Carolinas comenzó con exposiciones fotográficas, de pintura y artesanía que se reparten entre las sociedades culturales Sagrada Familia, Pla-Hospital y Deportivo Carolinas. También respaldó la fase eliminatoria del torneo de fútbol.

El día 6 y 8 de la tarde, tendrá lugar la semifinal del torneo de fútbol, a las 8.30 habrá teatro de marionetas y a las diez de la noche actúa el grupo de folk Manola, en la Bola de Oro. El jueves, a las 8.30 de la tarde, la Banda Municipal ofrece un concierto en la cultural Sagrada Familia y, a partir de los diez de la noche, actúan grupos de música folclor en la Bola de Oro.

El viernes, de 6 a 8 de la tarde, se celebra la final del torneo de fútbol y a las 8.30 actúa en la Bola de Oro la compañía de teatro «La Carolina», seguida del grupo de danza «Cremat». El sábado, a las 6 de la tarde, tendrá lugar un exhibición de patinaje voluntario en la calle García Cutiérrez. A las diez de la noche habrá vertiente popular en la Bola de Oro con la orquesta «La vieja parrotica».

Situación del barrio

Prácticamente la Bola de Oro (plaza del Sol), que será uno de los centros de estas fiestas culturales, es uno de los proyectos municipales más antiguos y más adelantados para crear una gran plaza pública. El concejal de

Urbanismo y alacide se funciona, Tomás García Cordero, explicó ayer que las obras están pendientes de financiación. Con un presupuesto de 30 millones de pesetas, la urbanización de la Bola de Oro puede construirse antes de diciembre, con un proyecto similar al de Florida-Pompeyo pero de mayores proporciones.

Algunas de las actuaciones municipales recientes en el barrio, han sido la operación urbanística, la limpieza de algunos solares, la eliminación de la plaza de la Estrella y Doctor Sapena y la urbanización de las inmediaciones de Doctor Buedes. Una de las ideas más ambiciosas, que está en fase de proyecto, es la remodelación de la plaza de Manla, actualmente una calle ancha de una configuración de calles. Este proyecto trataría de abrir una vía de tráfico por el centro y crear zonas ajardinadas a su alrededor, racionalizando así la distribución y las posibilidades de uso de esta plaza.

Tomás García destacó ayer también la demolición de un edificio de la calle Padre Expil, en cuyo solar puede alzarse un edificio del que se proyecta cada

una parte para dotaciones sociales con destino al barrio. Sin embargo, quedan pendientes de atención muchas de las deficiencias planteadas por la Asociación de Vecinos de Pla-Carolinas, que algunas de ellas se contemplan entre los proyectos municipales a más o menos largo plazo. Este es el caso de la urbanización de la Bola de Oro, plaza de Enrique Madrid, instalación de alumbrado en la calle San Mateo, urbanización de calles adyacentes al colegio San Nicolás de Bari, y mejora de la plaza de Manla.

Otras cuestiones planteadas por los vecinos son la adquisición de un local social para el barrio, la creación de una casa de la juventud, conversión de la casa familiar del Benavente en guardería y creación de otra casa de la juventud y adquisición de terrenos para instalaciones deportivas al final de Padre Expil o adquiriendo los terrenos de Montemayor. La asociación de vecinos ha insistido también en el control de policía de la fábrica de tabacos, regulación del tráfico en diversos puntos del barrio, vallado de solares y levantamiento definitivo de los antiguos calles de travéras.

V.M.C.

Piden la creación de la Plaza del Sol

La Asociación de Vecinos Pla-Carolinas ha hecho público un comunicado donde expresa su protesta por el retraso en la urbanización de la Plaza del Sol (Bola de Oro).

Los vecinos de Pla Carolinas se manifiestan cansados de lo que califican como promesas incumplidas y piden al Ayuntamiento la agilización de los trámites para adjudicar una obra que es prioritaria para la zona.

Sobre este tema, el concejal de Urbanismo anunció que sostendrán una reunión técnica para poner en marcha la ejecución de las obras pendientes de los presupuestos de inversiones de 1981 y 1982, donde se haya incluida la urbanización de la Bola de Oro.

En un concurso de dibujo infantil celebrado en el propio recinto

Los niños de Pla-Carolinas diseñaron ayer su proyecto ideal de plaza del Sol

Bajo un sol veraniego y sobre una polvareda cubierta de coches aparcados, ciento diez niños y niñas que viven en los alrededores de la plaza de la Bola de Oro, hoy plaza del Sol, expusieron sus ideas sobre cómo debe ser la urbanización del recinto. Lápices, guaches, óleo o acuarela, todo será válido para estos pequeños artistas que habían sido convocados por la Asociación de Vecinos del Pla-Carolinas para que participaran en el III Concurso de Dibujo y Pintura Infantil.

Los pequeños se fueron reuniendo poco a poco a la cabina telefónica, bien pertrechados de útiles de dibujo, rodeados de los organizadores en una algarabía indescriptible y cuando tuvieron en sus manos el tema base: «Cómo ves tú la futura plaza de la Bola de Oro», encontraron cobijo en los lugares más inesperados. Sobre los coches, o la sombra de un túnel, en la escalera de la cabina o en el suelo. Cualquier sitio era bueno para lanzarse a la creación plástica.

La Caja de Ahorros Provincial patrocinaba el concurso en el que participaron niños y niñas hasta seis años, de seis a nueve y de 10 a 14. Voluntarios dibujar emocionados, rediseñando el cable del lápiz en busca de ideas, se hacía evidente la necesidad que tiene el barrio de la urbanización de la plaza. Un tema de reivindicación con más de seis años a sus espaldas.

Mientras dibujaban —algunos hacían barcos, mares, darters o partidos de fútbol— los adultos comentaban que en marzo comenzarían las obras y que el día en que aparezca la primera esplanada

los vecinos saldrán a la plaza para festejar el acontecimiento.

Pasado el mediodía, los dibujos fueron recogidos y mientras el jurado, el dibujante de cómics, Antonio Escalano, buscaba dificultad sobre un coche cuando eran los niños quienes daban duro a sus padres para comprar helados, tomaban por asalto la cabina telefónica, trepaban sobre los vehículos o se lamentaban como los eliminados en una pérdida, que decía una pequeña.

Libres de garrañales de bebé, corrían entre la chapullería y pedregal algunas comentando que sus hijos eran los mejores: «Yo sé más cómo dibujo mi niño, es un artista, en casa hace maravillas».

Para contestar a todos y que no ruidiera la tragedia, la asociación de vecinos fue distribuyendo un diploma para cada uno y cuando el jurado terminó de fallar ante la abrumadora y apretada presencia de los concursantes **¡aquí pasa algo!**, ese dibujo es un niño malayo, se repartieron las medallas.

La feria infantil termina con entrega de diplomas

Alicia Esteva, de cinco años, ganó el primer premio entre los niños de hasta 6 años. Su dibujo tenía un sol, pájaros, una fuente y mariposas. Juegos infantiles. La siguiente Pili Santonja, de cinco y Tamará Rey, de su misma edad. En la segunda categoría ganó Vicente Amador, de nueve años, con un tema donde se faltaban los

juegos, las casas y la fuente. Le siguieron María Galana y José Ramón Navarro, ambos de siete años.

Por último, y en la categoría de mayores, consiguió el primer premio Mercedes Castelló, de diez años, quien incorporó un sol, riuado y un escenario para hacer guillem. Segundo y tercer premio

fueron Elisa Espuny y Luz María Martínez.

Entre ganadores y perdedores había un espíritu común. Todos querían la plaza y a poder ser con bancos, parques, árboles, fuentes y mucho sol.

MARÍA ROSA MIRASIERRAS

La renovación de la plaza de Manila y la nueva plaza del Sol, están a la vuelta de la esquina

Alfonso

El tráfico sigue siendo el problema más conflictivo de la zona

Pla-Carolinas elogia la colaboración municipal para resolver los problemas del barrio

Desde que el actual Ayuntamiento comenzó su mandato, el barrio Pla-Carolinas experimentó un gran cambio. Numerosas calles, antes boscosas, se asfaltaron; se instaló el alumbrado público allí donde todavía era necesario, y se construyó el colegio nacional San Nicolás de Bari. Al verás que en otras barriadas, los vecinos de Pla-Carolinas consideran que han encontrado muy buena colaboración por parte de los socialistas.

Uno de los logros que también vendrá de manos de esta Corporación es el proyecto de la Plaza del Sol, conocido popularmente por el día de Oro. Proyecto que lleva ya en cartera desde el año 76, y que al estar ya adjudicado permitirá iniciar las obras dentro de unos días. El presupuesto inicial para acometer esta empresa asciende, aproximadamente, a 28 millones de pesetas.

Los planes de la futura plaza (4.075 metros cuadrados de terreno), se elaboraron partiendo de unas ideas sugeridas por los propios vecinos. Ya que ellos serían los destinados a disfrutarla, tenían todo el derecho a exponer sus preferencias en cuanto a gusto. Así, la Asociación de Vecinos (por un barrio mejor), ha llevado a cabo unas campañas para dar oportunidad a todos los vecinos de pronunciarse sobre el tema de la plaza: zonas de recreo, grandes espacios libres para organizar verbenas y teatro al aire libre, zonas deportivas y de paseo, y una fuente, fueron los puntos más señalados por los vecinos.

Elena Henche, representante de la vocalía de Urbanismo de la Asoc-

iación, destacó que lo prioritario en Pla-Carolinas era el tema del tráfico «ya el único elemento conflictivo del barrio -dijo- ya que a otros niveles de planificación o urbanismo está todo hecho. El Plan General de Ordenación Urbana contempla la construcción de una gran vía para descongestionar de tráfico pesado el centro de la

barriada. El gran eje principal consistirá de cuatro carriles y dos vías de servicio que desviarán el tráfico de camiones provenientes de la carretera de Valencia en dirección a Madrid. De ese modo se evitaría la circulación de los vehículos pesados por la plaza de Manila.

La creación de semáforos, sobre todo en puntos estratégicos como son las zonas escolares, se evidencian. Desde la Residencia hasta la calle Condé Lumbrera se cuenta tan sólo dos semáforos muy distantes entre ellos. La proximidad del colegio San Nicolás de Bari hace que las horas de entrada y salida se conviertan en una pre-

ocupación para los padres. Existen pocos de coches, pero ya sabemos todos cómo se respetan...», comentó Elena Henche.

La verdad es que, dejando a un lado el capítulo concerniente a tráfico, la Asociación de vecinos se muestra satisfecha con la colaboración del Ayuntamiento, al que así le pedimos que valore la mayor participación ciudadana.

Sin embargo, la vocalía de Urbanismo abordó otras temas de importancia para Pla-Carolinas como son la necesidad de escuelas infantiles, una biblioteca y un centro social del que pudiera beneficiarse todo el barrio. La Asoc-

ción propone convertir la Casa del Ingeniero, del castillo de Santa Bárbara, en una escuela infantil, ya que, hasta la fecha, al edificio no se le ha dado ninguna utilidad.

«Sería interesante -afirmó Henche-, que el Ayuntamiento o la Diputación cediera lugares vacíos en donde se pudieran desarrollar actividades culturales, a la vez que nos permitiría instalar una buena biblioteca. Ahora, para organizar alguna actividad de carácter cultural, tienen que pedir apoyo a las asociaciones culturales del barrio, como Cultural Carolinas o Cultural Sagrada Familia.

LUZ BALLESTEROS

Maneras que Pedro Espín se ha consolidado como avenida, el barrio Plaza del Sol.

Los proveedores no suministran materiales al Ayuntamiento por moroso

Las plazas del Sol, Nueva, Los Angeles y San Blas siguen a oscuras

M. DORAZO

La total oscuridad nocturna sigue reinando en las plazas de Los Angeles, Bola de Oro y plaza Nueva, las últimas urbanizadas por el Ayuntamiento, a pesar del compromiso del concejal del área de servicios, Francisco Palau, de iluminarlas antes de fin de año. Tan sólo en la plaza de San Blas se han colocado las farolas, aunque todavía no iluminan, al parecer, el problema no es otro que la falta de suministros de materiales al Ayuntamiento por el excesivo retraso en pagar a sus proveedores.

Un año sin luz

Se da la circunstancia de que algunas de las plazas sin iluminar

permanecen así casi un año después de haberse terminado las obras, y cuando estaba prevista su inauguración muchos meses atrás. Hace escasamente un mes, Francisco Palau aseguró a INFORMACIÓN, tal como recoge este periódico, que todas las plazas contarían con luz antes de finalizar 1984 al haberse superado las dificultades existentes. Si es cierto, que el área de servicios es una de las más efectivas del Ayuntamiento, pero también lo es que las dificultades continúan en lo referente a la percepción de materiales. Al parecer son varias las empresas del ramo de la electricidad que se muestran reacias a la hora de servir materiales.

Sólo en la plaza de San Blas se han instalado las farolas, aunque todavía no iluminan

al Ayuntamiento por la morosidad en el pago.

Las próximas semanas, posible solución

Puestos al habla con el concejal,

Francisco Palau confía en que la iluminación de todas las plazas puedan realizarse en las próximas semanas, una vez se superen algunas dificultades, añadiendo, sin mencionarlo, al problema con los materiales.

La plaza de San Blas, única que cuenta ya con la instalación montada y las farolas en su sitio, dispondrá en breves fechas de iluminación, aunque todavía se desconoce el día exacto de su inauguración.

Monolito para la plaza del Sol

En homenaje a los niños y a instancias de la Asociación de Vecinos Pla-Carolinas, la permanente municipal de ayer aprobó la construcción de un monolito para instalarlo en la Bola de Oro, cuya urbanización está ya en su última fase.

La remodelación ha costado más de 20 millones de pesetas

Verbenas, tracas y teatro para inaugurar la «nueva» Bola de Oro

Nueve años han debido transcurrir para que la reivindicación más importante del barrio de Carolinas se convierta en realidad y por fin, mañana sábado se inaugura la plaza del Sol, que pronto pasará a llamarse oficialmente Bola de Oro, como se conoce popularmente.

M. DOPAZO

Para celebrar el acontecimiento, la Asociación de Vecinos Pla-Carolinas, que nació con el objetivo fundamental de urbanizarla, ha preparado una fiesta por todo lo alto para mañana por la tarde que incluye una traca, bailes regionales, actuación del orfeón de Alicante y de la Banda de Música de la Sociedad Deportiva Carolinas y una verbena popular amenizada por el grupo musical Pentágono. La inauguración oficial, a la que está prevista la asistencia del alcalde, será a las 8,30 de la tarde.

La plaza se llamará Bola de Oro

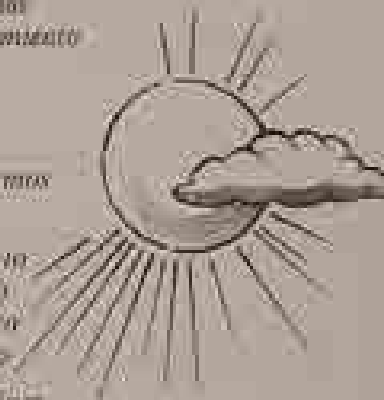
En la mañana de ayer, el concejal de Urbanismo recorría la plaza del Sol en la que se había instalado ya el monolito en homenaje a los niños del barrio, última pieza que completa la urbanización de la plaza. El concejal anunció la decisión del Ayuntamiento de cambiar en breve el nombre de este lugar que todo el mundo conoce como Bola de Oro y que así pasará a llamarse en sustitución del oficial de plaza del Sol.

La plaza ha quedado distribuida en tres partes diferenciadas. La zona norte es un paseo o alameda arbolada salpicada de bancos. En la zona central hay un gran espacio adoquinado apropiado para actividades culturales, mientras que la zona sur está vallada y dedicada a los niños con tobogán de cemento y laberinto. Un bugambilia sirve de entrada a la plaza por el costado sur.

A LA PLAZA DEL SOL

May contentito está el barrio
y quiere darle las gracias
al excelentísimo Ayuntamiento
por esta bonita Plaza.

Coquetona la padrona
y ruspatorna va a ser
mas con esperanza numan
de que la podamos ver

para entrar en su recinto
que nos recorda de niño
porque sera muy bonito
para un rato de repaso

sobre arroyos de jazmines
de claveles y bellas rosas
que ofrecerán sus jardines
y sus fuentes primorosas.

Un "burra" al señor alcalde
y toda su corporación
por esta plaza erendiable
que nos llena de ilusión

el barrio se enorgullece
de tener esta bella plaza
lo que hace falta es que llegue
pronto el día de inauguralla.

Haber si se acaba pronto
porque su terminación taran
y el barrio esta desuando
el poder inauguralla

para brindar todos juntos
en hermandad y armonía
apreciando los esfuerzos
de nuestra propia alumbria.

LUIS SAN ROQUE TEXEIRA

Domingo, 16 de junio 1985

ALICANTE

Todos, en la «Bola de Oro»

El barrio de Carolinas en masa asistió a la inauguración de su plaza, la Bola de Oro, nueve años reivindicada por la Asociación de Vecinos que organizó un apretado programa de festejos para celebrarlo. Asistió el alcalde, José Luis Lasealeta, que cortó la cinta, y el presidente de la Diputación, además de varios concejales.

M. D.

La Bola de Oro es todo un símbolo de la lucha de unos vecinos por un lugar de esparcimiento y recreo. Ayer, más de dos mil personas la abarrotaban mientras en un gran escenario central se desarrollaba el programa de festejos. Lasealeta recordó lo que era y lo que es hoy la plaza. Valenzuela se felicitó de la inauguración y animó a los vecinos a cuidarla. La oposición municipal estuvo representada, porque no ha venido Ciscan.

Los niños disfrutaron de lo lindo con la chocolatada y todo los presentes con los bailes regionales, el Orfeón de Alicante, la Agrupación Musical de Carolinas y el colofón de la verbena popular en la que los jóvenes disfrutaron de lo lindo. La Bola de Oro es ya una realidad. La plaza del Sol quedó así y pronto el Ayuntamiento oficializará su nombre popular.

Ambiente en la plaza del Sol (Bola de Oro) durante su inauguración. A los actos asistieron Lasealeta y Valenzuela y una de las damas de honor de las Fogueras

COMENTARIO.

En varias ocasiones, cuando manteníamos conversaciones con amigos o conocidos, sucedíanse la frase así no lo veo, no lo creo, refiriéndose a asuntos de ambigüedad, que en algunos van a hacerse a cabo.

Sin embargo, en el caso concreto de la remodelación de la Plaza del Sol, «Bola de Oro», se ha hecho realidad.

Lo que sólo era una ilusión, y que ya empezó a tornarse en sueño por el año 1.977, año que la Asociación de vecinos Pta. Carolinas entregaba al Ayuntamiento, un proyecto que recogía lo que éstos tenían que ser la plaza en cuestión, tratando de evitar que se hiciera una obra para salir del paso.

El Ayuntamiento recogió las ideas que le ofrecían y la paredación sobreveniente y empezó las que ora se adelantaba, con el resultado final de conseguir un proyecto en el que se tenían en cuenta numerosos factores, con el fin de conseguir el máximo provecho posible para lograr el máximo aspecto y servicio, para proporcionar al vecindario un lugar de ocio, esparcimiento, y el disfrute de una obra hecha con el deseo de que quite y sea útil.

Por el mes de marzo del pasado año se celebró la subasta y se adjudicó a la empresa alcalaína Ripoll, por un importe de 28.800.000 Ptas. Aunque con mostraba que el asunto iba en serio.

Las obras comenzaron en el mes de Junio, lo que impidió plantar la Foguera en su sitio tradicional de la Plaza de la «Bola de Oro», trasladando al enclave al lugar en que se cruzan las calles Primavera y prolongación Montero Ríos, (Francisco Giner de los Ríos, actualmente).

No cabe duda de que, para años sucesivos, la Plaza dispondrá de un espacio en el que podrán celebrarse espectáculos para distracción de los vecinos, y en el que, así mismo, podrá plantarse la Foguera de nuestro Distrito en las fiestas sanjuaneras.

Quedamos así las gracias, desde estas páginas un libro, al Excmo. Ayuntamiento, a la Asociación de Vecinos Pta. Carolinas y a todos los que han apostado su "granito de arena" para que en este año 1.984, se haya convertido el sueño en realidad.

F. GANCHEZ

URBANISMO

Zaragoza dice que la remodelación de la Bola de Oro empezará en septiembre

■ Las obras para la remodelación de la Plaza del Sol, más conocida por la Bola de Oro, se iniciarán en septiembre y su presupuesto es de 339.464 euros (190 millones de pesetas) según señala ayer el concejal de Comercio, Juan Zaragoza, tras ser aprobado ayer el proyecto por la Comisión Municipal de Urbanismo. El edil añadió que en septiembre dispondrá del proyecto para remodelar la plaza de Placeta Portuaga.

Juan Zaragoza se refirió, en

El presupuesto es de medio millón de euros e incluye más zonas verdes, aceras y un escenario central

de la Bola de Oro y antes del año. Las obras, ya que se dotará a la plaza de aceras a lo largo de todo su perímetro, dando continuidad a la de Montero Ríos a través del nivel superior de la plaza. Además, los actuales juegos infantiles serán sustituidos por otros más modernos y mejor situados.

El plazo de ejecución de las obras es de seis meses, por lo que si comienzan en septiembre, como anunció el concejal de Comercio, deberán estar acabadas antes de la primavera de 2003.

Con respecto al proyecto aprobado ayer, el concejal de Comercio destacó que en la Bola de Oro se creará una zona central distinta que dispondrá de un escenario y espacio para sillas, lo que permitirá la celebración de todo tipo de actos. Debajo del escenario, además, habrá locales para las actuaciones del barrio.

El edil señaló que la nueva plaza tendrá dos niveles, frente a los tres actuales, y contará con más zonas verdes y aceras. Otro

109

REMODELACIÓN

Sacan a concurso la urbanización de la plaza del Sol

■ El Ayuntamiento de Alicante ha sacado a concurso las obras para la ejecución del proyecto de pasarela peatonal sobre el ferrocarril en el barrio de San Gabriel y la urbanización de la Plaza del Sol-Bola de Oro por un importe de 149.387 y 539.464 euros, respectivamente.

ACTUACIONES PREVISTAS

Las que se van a cambiar

■ Además de las que ya se han remodelado, hay otras plazas donde el Ayuntamiento de Alicante tiene previsto acometer actuaciones próximamente.

Una de las que se van a reformar es la plaza del Sol, también conocida como la Bola de Oro, donde se va a modificar la parte que recae sobre la calle Pascual de la Mata, para eliminar la valla que existe, debido a los problemas de suciedad y falta de seguridad que genera.

En la plaza de la Constitución, del Palamó, está previsto cambiar el suelo para sustituirlo por otro más seguro, ya que el actual está provocando caídas.

Otra plaza que se va a modificar es la de Florida-Portazgo, aunque esta reforma se encuentra todavía en fase de anteproyecto, y que se incluye en el denominado Pac Lucentum, cuyo objetivo es mejorar las zonas comerciales de la ciudad.

También rodeada de comer-

cios, concretamente junto al mercado, se encuentra la plaza de Argel, cuya obra debe empezar en el próximo otoño, ya que la obra está adjudicada.

Muy distinta es la actuación que se va a realizar en la plaza de Los Luceros, donde no se cambiará nada y sólo se rehabilitará la fuente. Por último, también dentro de las obras de restauración de la iglesia de Santa María se a actuar en la plaza que tiene delante.

HOGUERAS

Novillada y mascletà nocturna

■ La fiesta de les Fogueres de Sant Joan ofrece en Alicante a las 19.00 h. una novillada con picadores. Son seis novillos de Nazario Ibáñez para Fran Moreno, Jorge Ibáñez y Francisco Jo-

sé Palazón. A las 24.00 h., nueva mascletà nocturna, organizada con motivo del 75 aniversario de las hogueras, en la Plaza Bola de Oro, con la pirotecnia Vicente Caballer e hijos de Valencia.

Un poco más de lo mismo

■ Posiblemente ya estén aburridos de mí, soy la misma vecina de la plaza del Sol que cada dos por tres vengo denunciando el abandono al que nos ven sometidos los vecinos de este pequeño rincón de nuestra ciudad. Si el pasado mes de mayo, tras cinco meses de remodelación y obras y el consabido «mifin» por parte del señor alcalde de la ciudad, pensábamos que por fin podríamos disfrutar de nuestra querida Bola de Oro, hoy nos encontramos con la triste realidad.

Durante el día, la plaza es un hervidero de niños pequeños jugando y abuelos y mamás que se sientan en los bancos disfrutando de tranquilas conversaciones y a la vez vigilando a sus pequeños hijos. Sin embargo, en ponerse el sol, a partir de las ocho de la tarde, la cosa cambia mucho y para mal. La plaza es asaltada por jovencitos y mayores, por no decir vándalos y sinvergüenzas que se hacen los amos de la misma. Lo más fácil si alguien intenta quedarse es que reciba un pelotazo o bien lo remojen con agua de botellas que llenan en la fuente que hay, aunque más que fuente parece un embalse, puesto que siempre está abierta haciendo charcos a su alrededor. Si cualquiera de los vecinos hace amago de llamarles la atención, las represalias se hacen patentes inmediatamente con balonazos a los coches aparcados y a los portales. El pasado día 14 sin ir más lejos rompieron de un balonazo el cristal grande de una de las porterías que dan a la plaza, y lo más triste es que por dos veces se llamó por teléfono a la Policía Local de Alicante solicitando ayuda correspondiente y ni se dignaron en aparecer.

Es triste que nos veamos obligados a vivir reclusos en nuestras casas porque no existe autoridad suficiente que evite que sucedan estas cosas. Señor al-

La plaza del Sol en el barrio Bola de Oro

calde, concejal responsable de Parques y Jardines, a quien corresponda, les ruego que paten alguna noche por nuestra plaza y comprueben con sus propios ojos todo aquello que les cuento. Por cierto, hemos ido a las oficinas de la Policía Local a pedir una explicación y la hoja de reclamaciones y nos han dicho que ellos no tienen hojas de reclamaciones y que para eso vamos al Ayuntamiento.

Mari Carmen Heras Sillue

OPINIÓN URBANA

La participación, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora.

Participación

La participación ciudadana, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora.

La participación ciudadana, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora.

La participación ciudadana, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora.

La participación ciudadana, no es un concepto de la última hora. Hemos querido volver a la esencia de la participación ciudadana, no es un concepto de la última hora.

Los ejemplos locales de participación ciudadana con respecto a la urbanización de los 70 de la plaza de Ángel y a la plaza de los 80 de la plaza del Sol.

La plaza del Sol, en el barrio Bola de Oro, es un espacio urbano de gran calidad y de gran importancia para los vecinos.

8

BIBLIOGRAFIA

- CAMPELLO QUEREDA, Alfredo, *Los nombres de las calles de Alicante*. Barrio de las Carolinas. Tempora. Alacant, 2018.
- *Historia gráfica de Carolinas. Imágenes inéditas en blanco y negro de nuestro barrio 1951-1959*.Asociación de vecinos Carolinas Altas-Bola de Oro. Gráficas Díaz. Alacant. 2008.
- ROSSER LIMIÑANA, Pablo, SORIANO, Remedios, *Alicante en guerra. De la ciudad republicana de retaguardia y refugios a la ciudad destrozada, derrotada y franquista*. Volumen II. Ajuntament d'Alacant. 2018
- ROSSER LIMIÑANA, Pascual, <https://alicanteplaza.es/por-que-bola-de-oro-cuando-se-llama-plaza-del-sol>, 08/08/2022
- SANTO MATAS, Joaquín, “La Bola de Oro y los orígenes de las Hogueras”, llibret de la Foguera Bola de Oro. Alacant. 1997.
- <https://audiovisual.ua.es/fotoweb/archives/5001-Archivo-de-la-Democracia/ArchivoDe-mocracia/Mar%C3%ADn%20Chac%C3%B3n/JAMC499.jpg.info#c=%2Ffotoweb%2Farchi-ves%2F5001-Archivo-de-la-Democracia%2F%3Ftxnm%3D5a588a6d7115972274845917>
- Arxiu Municipal d'Alacant
- Arxiu de la Democràcia de la Universitat d'Alacant
- Hemeroteca del Diari Información

Presidents

Adulta

Presidenta Mª Celeste Fernández i Marcos
Vicepresidenta Carolina Lomelino i Moreno
Tresorera Carmen Recio i Guarinós
Secretari Rubén Moreno i Parres

Delegats

de Federació de Belleses Carolina Lomelino i Moreno
 Maria del Mar Berenguer i Jerez
 Raquel Caro i Llebenes

d'infantils Ana García i Recio
 Julia Gosálbez i Ibarra
 Mª Carmen López i Sánchez

de Llibret Artístiques Felipe Sanchis i Berna
 Patricia Cortés i Zaragoza
 Carolina Cortés i Zaragoza
 Elena García i Álvarez
 Emilio Santonja i Martínez
 Marceliano Murillo i Fernández

Monument i racó Cultura Miguel Ángel Trigueros i Belda
 Mª Carmen Valero i Cruz

Vocals Inmaculada Berna i Pardo
 Rosa Betty i Salinas
 Enrique M. García i Sánchez
 Laura López i Giménez
 Ana Murillo i López
 Malena Trigueros i Berenguer
 Óscar Belda i Gómez
 Milton Utria Bolívar
 Verónica Amorós i Ramos
 Gema Ramón i Burló
 Carolina Bonachea i Hernández
 Genoveva Fernández i Marcos
 Lucía Giménez i Berna
 María Narejos i Santos
 Asunción Parres i Costa
 María Dolores Valero i Tormo
 Irene Natividad Andreu i Durá
 Celia Pérez i Antón

Infantil

President Mario Giménez i Berna

Delegat llibret infantil
 Ismael Valero i Lozano

Vocals

Estefania Martinez i Torregrosa
 Dalana Ailyn Solorzano i Peredo
 Kaitlyn Anahi Solorzano i Peredo
 Marta Perpiñán i Díaz
 Natalia Cárceres i Alarcón
 Leire Trigueros i Berenguer
 Alexander Ruiz i Caro
 Cynthia Ruiz i Caro
 Ashley Johanna Utria i Caro
 Milton Utria i Caro
 Laura García i Mari
 Helena García i Mari
 Marcos Recio i Belda
 Yarel Vilardell i Toledo
 Mateo Recio i Belda
 Pastora Sanchis i Valero
 Matteo Astor i Cortés
 Celia Fernández i Valero
 Sara Fernández i Valero
 Ainara Cabezas i Server
 Sara Vidal i Lomelino
 Laura Leal i Hernández
 Nahia Toledo i Server
 Marcos Belda i Lomelino

María Celeste
 Fernández i Marcos

Mario
 Giménez i Berna

"DE PEL·LICULA"

Pere Baenas

Daurada estàtua d'Oscar resplendeix,
en el centre, s'erigeix brillant,
ombres de personatges se li afegeixen,
fent de la imatge un món captivant.

Mary Poppins amb barret i paraigua,
porta màgia i alegria a l'escena,
fantasia que el cor no amaga,
cinema que ens porta a la faena.

Peter Pan, jove etern, vola alt,
aventures i somnis sense fi,
amb esperit lliure, no es fa gran,
el cinema ens fa somiar així.

Charles Chaplin, mestre de la rialla,
amb bigot i barret, temps daurats,
la comèdia muda, sempre brilla,
històries que a tots han captivat.

Marilyn Monroe, icona de bellesa,
amb el seu vestit blanc, pur encís,
glamour i tristesa en una promesa,
estrela que mai no es pot ometre.

Alfred Hitchcock, mestre del suspens,
ombra robusta, pajarita elegant,
misteris foscos, de la ment pres,
tensió i profunditat en cada instant.

Ombres que envolten l'estàtua d'or,
homenatge a la rica herència del cine,
cada silueta amb el seu fervor,
reflecteix l'art que mai decline.

El monument "De pel·lícula" ens diu,
que el cinema és màgia, riures i plors,
és el somni que en la pantalla viu,
capturant de la vida tots els colors.

Bellesa

*Inmaculada
Berna i Pardo*

Inmaculada

Carolina Bonachea i Hernández

Dama d'honor 2024

Cynthia Ruiz i Caro

Dama d'honor 2024

Càrrecs d'honor

Comissionada d'honor

**Lucía
Giménez i Berna**

Himne d'Alacant

*Som fills del poble
que té les chiques
com es palmeres
de chunt al mar.
(bis)*

*Son molt airoses
molt reboniques
i fan, quant volen,
riure y plorar.*

*Que es la millor terra del món,
ya xi el poeta hu va dir
que en el paseich del Malecón
no haurá qui puga competir.*

*Y desde el macho del Castell
mires i dius: iqué encant!,
No es este el poble vell,
que es atre Alacant. ¡Viva
Alacant!! Viva Alacant!
¡Viva Alacant!! Viva Alacant!*

*De la mar, a la Orella,
rumorosa y esplendent
esta la terra adorá,
que canta, que canta el meu
asent.*

*Fresques brises marineres
que aplaquen l'ardor del sol
fan simbrechar les palmeres
que al sel prenen el vol.*

*Sempre del cor, del cor
constant,
será la Patria l'idolo amorós
Y el aire del meu cant
repetirá dichos
el grit ¡Viva Alacant!
¡Viva Alacant!*

Bellesa perpètua

**Verónica
Fernández i Marcos**

HOROSCOPIA

“horoscopia”

Rubén Davó i Miguel Ángel Durá

Selene és la deessa i la personificació de la lluna i és la conductora de l'anomenat carro lunar després que Helios, el déu del sol, acabe el seu viatge a través del cel. Així Selene comença el seu propi viatge quan la nit cau sobre la terra.

En perdre la llum el dia, Selene comença la seua excursió però cada nit es sentia sola, sense llum i a les fosques i per això parle amb el seu pare Zeus per si ll podia permetre crear uns senyals lluminosos per a guiar el seu camí. Zeus li va concedir este privilegi i Selene va crear una sèrie d'astres lluminosos als quals va anomenar estrelles.

Per a no confondre's, va decidir que el més ben seriosa crear grups d'elles anomenats constel·lacions i a cada constel·lació le assignaria un període de l'any perquè brillaren amb més força. A més els va afegir un nom i un símbol perquè tots els humans les pogueren conèixer.

Així al primer grup el va dir àries i ho va simbolitzar amb un Carner, al segon, Taure i el va representar amb un bou. Va seguir amb Géminis creant dos ànimes bessones perquè la recordaren. El quart va ser Càncer per a qui va crear un cranc. Després pinte en el cel a llig i el va recordar amb un gran cap de Leon, a més va voler fer un homenatge als homes i per a això va realitzar a Virgo. Quan va arribar a este espai sense llum, va pensar que el millor era que l'univers tinguera un equilibri així va dibuixar una balança a la qual anomena Lliura. Després va travessar una zona freda i va sentir que li feia mal com l'agulló d'un escorpí i per això li va posar de nom Escorpió

En el seu viatge a la nit també va pensar a portar la naturalesa fantàstica a l'espai, i així va donar lloc al fet que sagitari, el centaure amb arc i fletxes, i capricorn, sireno amb cos de cabra, anirien junts per a il·luminar la nit. En els seus últims espais interestel·lars va ascendir les aigües a la bòveda espacial, primer les dolços amb aquari al qual va representar amb un cànter abocant aigua,i, per a finalitzar, les aigües marines a les quals va donar vida amb els peixos.

Quan va acabar es va sentir orgullosa del seu treball i així va aconseguir que ho nit sempre estiguera il·luminada.

*Rubén Davó
Miguel Ángel Durá*

Bellesa Infantil

Maria
Sanchis i Valero

Ramon Jover

Dames d'honor

Laura Helena
Garcia i Mari Garcia i Mari

Padrina d'honor *Ainara* *Cabezas i Server*

Carreers d'honor

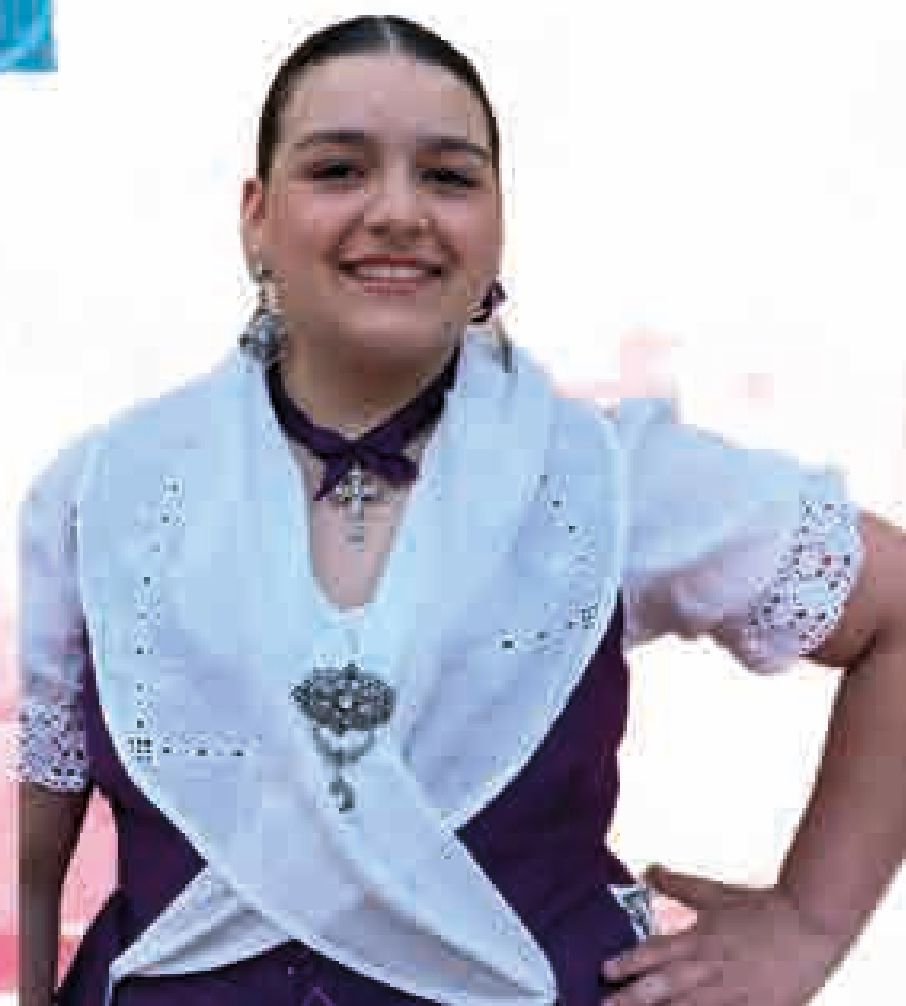

*Cremaora
infantil*

*Natalia
Cárceles i Alarcón*

*Comisionada
d'honor*

*Laura
Leal i Hernández*

Minicarreers

Matteo

Minibanderí

Pastora

Ashley

Minipresidenta

*Minicomissionat
del foc*

Minimusa

Milton

Marcos

FOGUERES DE SANT JOAN

2024

ALICANTE
Del 20 al 24 de Junio

Fiestas oficiales de la ciudad, declaradas
de Interés Turístico Internacional

FOC

FUM

FUN

Dissabte 1.

18.00 h, MASCLLETÀ, en el pàrquing del ADDA.
19.00 h, INICI DE FESTA, a la porta de l'Auditori ADDA.
19.30 h, HOMENATGE ALS FOGUERERS I BARRAQUERS PERPETUS, en la plaça d'Espanya.
20.00 h, DESFILADA DEL PREGÓ, per l'itinerari oficial.
21.30 h, PREGÓ DE FESTES, en la plaça de l'Ajuntament.
23.00 h, FESTA DEL PREGÓ, a la zona Volvo del Port d'Alacant.

Diumenge 2.

14.00 h, MASCLLETÀ PÓLVORA TOT L'ANY, en la Creu Roja (Glorieta de la Solidaritat).

Divendres 7.

23.30 h, MASCLLETÀ NOCTURNA, C/ Francisco Muñoz Llorens (solar de la zona Antigons).

Dissabte 8.

18.30 h, ENTRADA DE BANDES I COMISSIONS, per l'itinerari oficial. (Foguera Bola de Oro, núm. 10).

Dilluns 10

20.00 h, ESTRENA, a càrrec de la Banda Simfònica Municipal d'Alacant, dels pasdobles "Celeste Fernández Marcos" i "Maria Sanchís Valero", escrits pel compositor Luis Molina Milla, a l'Auditori ADDA.

Dissabte 15.

14.00 h, MASCLLETÀ PÓLVORA TOT L'ANY, en l'avinguda Pintor Xavier Soler.
19.00 h, CAVALCADA DEL NINOT, per l'itinerari oficial. La foguera Bola de Oro desfila amb el número 10.

Diumenge 16

18.30 h, II MOSTRA DE FOLKLORE ALACANTÍ, en l'Avinguda Constitució.

Dilluns 17.

23.30 h, ARRIBADA DEL FOC, en la plaça de l'Estrela.

Dimecres 19

00.00 h, PLANTÀ DEL MONUMENT INFANTIL, Ninots de Carrer i el Racó de festes, en la Plaça del Sol.

Dijous 20.

09.00 h, VISITA del Jurat de Fogueres Infantils i Ninots de Carrer.
14.00 h, MASCLLETÀ, en la plaça dels Estels.
22.00 h, REVETLA i sopar amb coca amb tonyina i bacores, en el racó de festes de la Plaça del Sol.
00.00 h, NIT DE LA PLANTÀ DE FOGUERES ADULTES i Carrers adornats, en la Plaça del Sol.

Divendres 21.

09.00 h, VISITA del Jurat de Fogueres adultes i Carrers adornats.
11.30 h, PASSACARRER, pel districte de la foguera.
14.00 h, MASCLLETÀ, en la plaça dels Estels.
18.00 h, OFRENA DE FLORS A LA PATRONA D'ALACANT NTRA. SRA. DEL REMEI, en la qual desfilirà la nostra Foguera Bola de Oro amb el número 10, per l'itinerari oficial.
22.00 h, REVETLA EN EL RACÓ DE FESTES, en la Plaça del Sol.

Dissabte 22.

11.00 h, DESFILADA DE LLIURAMENT DE PREMIS Fogueres de Sant Joan, per l'itinerari oficial.
13.00 h, Cercavila de la Colla de Nanos i gegants, des de l'Ajuntament fins a la plaça dels Estels.
14.00 h, MASCLLETÀ, en la plaça dels Estels.
20.00 h, PASSACARRER PEL DISTRICTE DE LA FOGUERA.
22.00 h, REVETLA EN EL RACÓ DE FESTES amb la "FESTA DEL CINEMA", en la Plaça del Sol.

Diumenge 23.

11.30 h, PASSACARRER PEL BARRI visitant a les fogueres germanes i veïnes.
13.00 h, Cercavila de la Colla de Nanos i gegants, des de l'Ajuntament fins a la plaça dels Estels.
14.00 h, MASCLLETÀ, en la plaça dels Estels.
17.00 h, FESTA DE L'ESPUMA, en la Plaça del Sol.
18:30 h, DANSÀ D'ALACANT, en la plaça de l'Ajuntament.
20.00 h, PASSACARRER, pel districte de la foguera.
20.00 h, DESFILADA FOLKLÒRICA INTERNACIONAL, per l'itinerari oficial.
22.00 h, REVETLA EN EL RACÓ DE FESTES amb FESTA TEMÀTICA a determinar, en la Plaça del Sol.

Dilluns 24.

7.00 h, DESPERTÀ pel barri.
13.00 h, Cercavila de la Colla de Nanos i gegants, des de l'Ajuntament fins a la plaça dels Estels.
14.00 h, MASCLLETÀ, en la plaça dels Estels.
20.00 h, PASSACARRER, pel districte de la foguera.
22.00 h, REVETLA EN EL RACÓ DE FESTES, en la Plaça del Sol.
A partir de les 00:00 h, PALMERA des del Castell de Santa Bàrbara, i CREMÀ DE LES FOGUERES ADULTA I INFANTIL, en la Plaça del Sol.

Del dimarts 25 al dissabte 29.

A les 00:00 h, CASTELLS DE FOCS ARTIFICIALS, a la platja del Cocó.

Himne de Les Fogueres de Sant Joan

Ja s'alcen les flames, camí del cel
i ronquen les trauges al seu content:
com si foren estrelles del firmament
esclaten les bombes formant dosel.

En la festa del foc, la més radiant
naixcuda del poble, que sap goçar,
decidits volen tots, sense dubtar,
fer d'Alacant una ciutat triomfant.

En la nit de Sant Joan
quan se tiren trons i trons,
d'eixos ben grossos i bons,
de les dotze en avant,
i se pinta el cel de roig,
el que ronda una fadrina,
te que dur-li, s'es galant,
la seua coca amb tonyina.

"Tres pardalets, una moneta,
d'eixos que van en bicicleta.

Xiquets, plorau,
que pardalets tindreu..."

Veniu, xiquets, i cantem
la fermosura d'Alacant,
la qu'es ja com tots sabem,
"Millor terra de Llevant".

En la mar mansa i lluentosa
qu'abaniquen les palmeres,
i a la llum de les Fogueres
qu'es la festa més fermosa,
i en un singular encant
diu al vent: Visca Alacant...!
Visca Alacant!! Visca Alacant!!!

Himne Regional

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tots a una veu, germans, vingau.
iJa en el taller i en el camp
remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

¡Pas a la Regió que
avança en marxa triomfal!

Per a Tu la vega envia
la riquesa que atresora,
i es la veu de l'aigua càntic
d'alegria
al compàs i al ritme de guitarra
mora.

Paladins de l'art t'ofrenen
ses victòries gegantines;
i als teus peus, sultana, tons
jardins extenen
un tapís de murta i de roses
fines.

Brinden fruites daurades
els paradisos de les riberes;
penjen les arracades
baix les arcades
de les palmeres.

Sona la veu amada
i en potentíssim, vibrant ressò,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Regió.

Valencians: en peu alcem-se.
Que nostra veu
la llum salude d'un sol novell.

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tots a una veu, germans, vingau.
iJa en el taller i en el camp
remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

¡Flamege en l'aire
nostra Senyera!

¡Glòria a la Pàtria!
¡Vixca Valencia!
¡VIXCA! ¡VIXCA!! ¡VIXCA!!!

Fotos de l'any

Fotos de l' any

GUÍA COMERCIAL

CARNISSERIA DANIEL GOSÁLBEZ

Mercat de Carolines, puestos 19 i 20

Tel. 965 24 25 90

655 86 32 15

Email: danielgosalbez@gmail.com

Elaboració pròpia de tots els productes en el nostre taller obrador.

CERTIFICAT DE BENESTAR ANIMAL.

*FELICITA EL BARRI EN LES
FOGUERES DE SANT JOAN*

Mª Celeste Fernández i
Marcos saluda al barri en
les festes de Fogueres.

Carolina Lomelino i
Moreno brinda per les
millors Fogueres 2024.

Carmen Recio i Guarinós
felicita a tots els
alacantins en les seues
festes.

Rubén Moreno i Parres
saluda als foguerers i
desitja que tothom
gaudisca en els dies de
festa.

GANADOS BOLAÑOS

**CERTIFICAT DE BENESTAR ANIMAL
PRODUCCIÓ PRÒPIA**

Granja en L'Altet, de venda en
Carnisseria Daniel Gosálbez
Puesto 19-20 Mercat Carolines (Alacant)

966 30 41 47

PODOLOGIA estudios de la marcha - cirugía del pie - quiropodia - plantillas

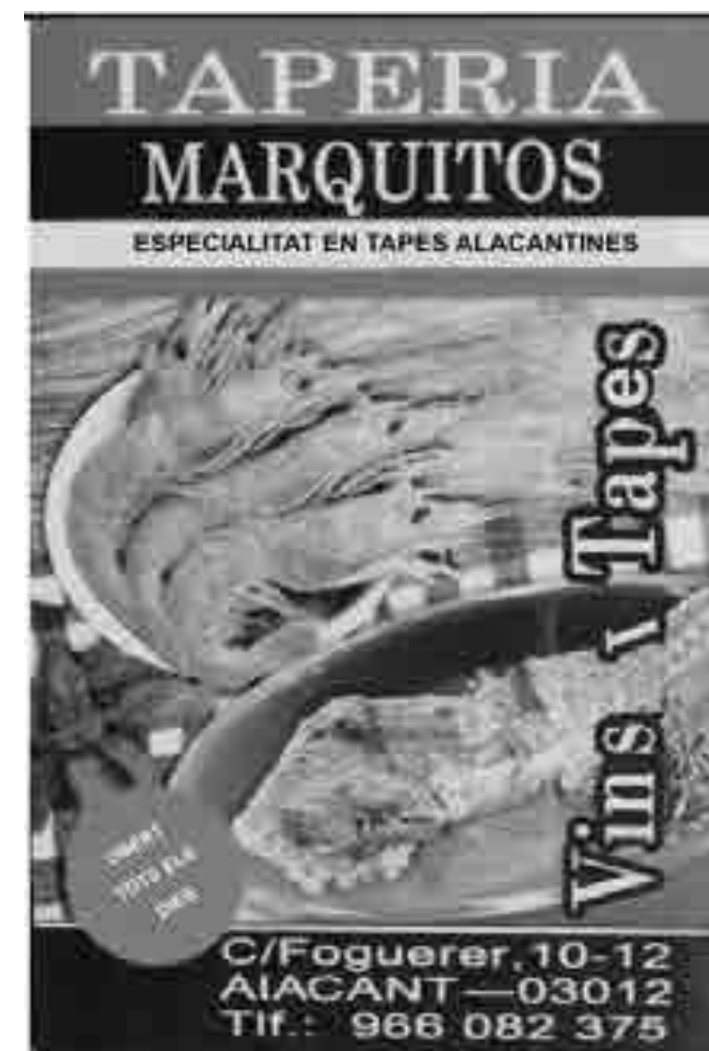

C/ Maestro Alonso, 70

*SALUDA AL BARRI DE BOIA DE ORD I ELS DESITJA
BONES FESTES DE FOGUERES*

María del Mar i Berenguer
Jerez els desitja unes
bones festes de Fogueres.

Raquel Caro i Llebenes
convida a tots el visitants
a conéixer les festes de la
millor terreta del món.

TAPERIA MARQUITOS

ESPECIALITAT EN TAPES ALACANTINES

Vins i Tapes

C/Foguerer, 10-12
ALACANT - 03012
Tlf.: 966 082 375

Mª Carmen López i
Sánchez felicita a tots els
que fan possible que
aquestes siguen les
millors festes d'Alacant.

Felipe Sanchís i Berná
convida al barri a gaudir
de tots els actes de les
Fogueres de Sant Joan.

Ana García i Recio saluda
a tots els comisionats i
col·laboradors de la
foguera Bola de Oro.

**CHARCUTERÍA GOURMET
EL RINCON DE FINI**
Mercat de Carolines, Alacant
PUESTO n. 21.
*Saluda a la Foguera Bola de
Oro en les festes de Fogueres*

Julia Gosálbez i Ibarra
brinda pels millors desitjos
de la nit de Sant Joan.

Patricia Cortés i Zaragoza
saluda al barri en les
festes de Fogueres.

Carolina Cortés i Zaragoza
brinda per les millors
Fogueres 2024.

Un Mundo de Libros

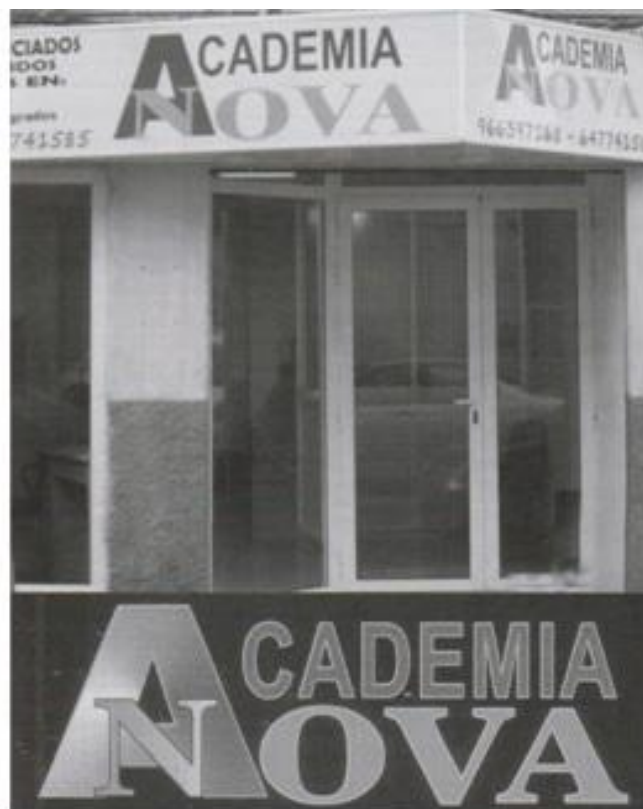
C.d.gimenez
Cisneros 27

**LLIBRERIA PAPERERIA
ART - CREATIVITAT - REGALS**

Segueix-nos
IG: UNMUNDODELIBROS27
FB: @UNMUNDODELIBROS27

Sobre Nosaltres
Som una llibreria-papereria, amb
un gran amor a l'Art, realitzem
tallers creatius, aniversaris
artístics, contacumples, i molt
més.

Informació de contacte
617 425 779
Marisa

Especialistes en:
Primària, ESO i Batxillerat
Carrer Plus Ultra, 47, baix dreta
966 39 71 68 – 647 74 15 85

Elena García i Álvarez
felicit a tots els
alacantins en les seues
festes.

Emilio Santonja i Martínez
saluda als foguerers i
desitja que tothom
gaudisca en els dies de
festa.

Marceliano Murillo i
Fernández els desitja unes
bones festes de Fogueres.

Miguel Ángel Trigueros i
Belda convida a tots el
visitants a conèixer les
festes de la millor terreta
del món.

SHUNDA HOGAR
C/Pinoso 25
TLF 685860599
ELS DESITJA BONES FESTES DE FOGUERES

DROGUERIA ANABEL

***SALUDA AL BARRI I ELS DESITJA UNES
FELICES FOGUERES***

C/ Primavera, 16 – 18
ALACANT
Tel.: 965 252 737

Mª Carmen Valero i Cruz
saluda a tots els
comisionats i
col·laboradors de la
foguera Bola de Oro.

Rosa Betty Salinas i Unup
felicit a tots els que fan
possible que aquestes
siguen les millors festes
d'Alacant.

Enrique M. García i
Sánchez convida al barri a
gaudir de tots els actes de
les Fogueres de Sant Joan.

Laura López i Giménez
saluda al barri en les
festes de Fogueres.

FARMÀCIA PRIMAVERA

*Els desitgem felices
Fogueres de Sant Joan*

C/ Primavera, 19
Alacant
Telf. 965 24 13 16

	Ana Murillo i López brinda per les millors Fogueres 2024.	 Neteja de comunitats Telèfon: 622 07 08 57	Verónica Amorós i Ramos convida a tots el visitants a conéixer les festes de la millor terreta del món.
Óscar Belda i Gómez saluda als foguerers i desitja que tothom gaudisca en els dies de festa.		Carolina Bonachea i Hernández brinda pels millors desitjos de la nit de Sant Joan.	
Milton Utria i Bolivar els desitja unes bones festes de Fogueres.		Genoveva Fernández i Marcos felicita a tots els que fan possible que aquestes siguen les millors festes d'Alacant.	<i>Saluda a la Foguera Bola de Oro en les festes de Fogueres</i>

Salón de Peluquería y Estética

Ma Carmen's

C/ Doctor Buades, 127 Tel.: 965 24 66 41
03012 Alicante

- Especialistas en coloración, permanentes, mechas, cortes.
- Peinados de fiesta, novia, madrina.
- Maquillajes
- Depilación láser
- Tratamientos Hyaluron Pen

SÍGUENOS EN

VISQUEN LES FOGUERES DE SANT JOAN!

Lucía Giménez i Berna convida al barri a gaudir de tots els actes de les Fogueres de Sant Joan.

María Narejos i Santos saluda al barri en les festes de Fogueres.

Asunción Parres i Costa brinda per les millors Fogueres 2024.

María Dolores Valero i Tormo felicita a tots els alacantins en les seues festes.

100%

MOGA DOR

Pollos asados Carnes a la brasa

Comidas para llevar

C/ Pinoso, 16 - 03012 Alicante Pedidos 633 611 722

Moga Dor

**pollastres rostits - pollos asados
carns a la brasa - carne a la brasa
per a portar - comida para llevar**

C/ Pinoso, 16 - 03012 Alicante

Comandes: 633 611 722

FELICES FESTES DE FOGUERES!

Floristería Tina

Carrer Maestro Alonso, 134, baix
03012 ALACANT

Telf. 965 25 25 53

TINA FLORISTERIA els
desitja unes BONES FESTES
DE FOGUERES

Irene Natividad Andreu i Durá saluda als foguerers i desitja que tothom gaudisca en els dies de festa.

Celia Pérez i Antón els desitja unes bones festes de Fogueres.

Mario Giménez i Berna convida a tots el visitants a conéixer les festes de la millor terreta del món.

Estefanía Martínez i Torregrosa saluda a tots els comisionats i col·laboradors de la foguera Bola de Oro.

Peluquería

Noelia's

*vos desitja unes bones
festes de Fogueres 2024.*

Presentant aquest anunci tindràs 3 € de descompte.
Crida'ns i estarem encantades d'atendre't.

966 35 71 79

**Carrer Rodrigo Caro, 6
Alacant**

La teua perruqueria de confiança.

 Caballitos Peluchería Canina Gral. Espartero, 24 Tlf.: 96 524 38 56 - 03012 ALICANTE caballitosalicante@yahoo.es <i>Us desitgem unes molt bones festes de Fogueres de Sant Joan d'Alacant</i>	Daiana Ailyn Solorzano i Peredo brinda pels millors desitjos de la nit de Sant Joan. Keitlyn Anahí Solorzano i Peredo felicita a tots els que fan possible que aquestes siguen les millors festes d'Alacant.
Marta Perpiñán i Díaz convida al barri a gaudir de tots els actes de les Fogueres de Sant Joan.	 CARRER GARBINET, 97 TELF 697 20 41 04 VISQUEN LES FOGUERES DE SANT JOAN!
Ismael Valero i Lozano saluda al barri en les festes de Fogueres.	

 RESTAURANT THE GARDEN carn a la brasa SALUDA AL BARRI EN LES FOGUERES DE SANT JOAN	Milton Utria i Caro brinda per les millors Fogueres 2024. Natalia Cárceles i Alarcón felicita a tots els alacantins en les seues festes.
Leire Trigueros i Berenguer saluda als foguerers i desitja que tothom gaudisca en els dies de festa.	 MISS COSTURAS Confección a Medida arreglos Transformaciones de todo tipo de Prendas de Vestir MISS COSTURAS ELS DESITJA BONES FESTES DE FOGUERES Clara Ortega 650 588 031 C/Garbinet, 62 Carolinas Altas 03012 Alicante
Alexander Ruiz i Caro els desitja unes bones festes de Fogueres.	

lg Lorelly Gallardo
ATELIER
DE COSTURA Y MERCERÍA
BONES FESTES DE FOGUERES

C/ CATEDRÁTICO DANIEL JIMÉNEZ DE CISNEROS, 3, PLANTA BAJA
03012, ALICANTE - ESPAÑA ☎ +34 663 279 713

¡TÚ LO SUEÑAS, NOSOTROS LO HACEMOS REALIDAD!

- CONFECCIÓN A MEDIDA
- CORTE Y COSTURA
- CUSTOMIZACIÓN
- CREMALLERAS
- PATRONAJE
- PERSONALIZACIÓN
- VESTIDOS PARA OCASIÓN
- BORDADOS
- ABREGLOS EN GENERAL
- SUBLIMACIÓN
- VESTIDOS DE COMUNIÓN
- ROPA DEPORTIVA
- MANUALIDADES
- WAJOS
- ARTÍCULOS DE MERCERÍA
- Y MÁS...

📷 @LORELLYGALLARDOATELIER

Cynthia Ruiz i Caro
convida a tots el visitants
a conéixer les festes de la
millor terreta del món.

Ashley Johanna Utria i
Caro saluda a tots els
comisionats i
col·laboradors de la
foguera Bola de Oro.

JOSÉ LANDETE SEGOVIA ECONOMISTA

Col. nº 1069

C/ Pascual de la Mata, 1 – local
03012 Alicante

Tel. 965 25 48 79 - Móvil 626 86 87 39

Email: info@asesorialandete.com
inma@asesorialandete.com

*Des de l'assessoria Landete els
desitgem unes bones festes de Fogueres.*

Marcos Recio i Belda
convida al barri a gaudir
de tots els actes de les
Fogueres de Sant Joan.

Yarel Vilardell i Toledo
saluda al barri en les
festes de Fogueres.

Laura García i Marí brinda
pels millors desitjos de la
nit de Sant Joan.

Helena García i Marí
felicit a tots els que fan
possible que aquestes
siguen les millors festes
d'Alacant.

DOLÇOS I PASTES MARÍA ROIG

MERCAT DE CAROLINES,
PUESTO N. 10.
ALACANT

**Dolços i Pastes María Roig els
desitja unes bones festes.
Les millors coques amb tonyina.
iiiReserva la teua!!!**

Mateo Recio i Belda
brinda per les millors
Fogueres 2024.

Pastora Sanchís i Valero
felicit a tots els
alacantins en les seues
festes.

CARNISSERIA - XARCUTERIA - CAROLINAS
HORARI D'obertura a tancada de 7:30 a 14:00 ☎ 655 48 80 90

ESPECIALITATS

- EMBOTITS CASEROS
- CARNES SELECTES

FES LA TEUA COMANDA PER WHATSAPP
C/ Rodrigo Caro, 1 (Alacant) ☎ 655 48 80 90

FRUTAS Y VERDURAS

LA COSECHERA

SALUDA AL BARRI I
ELS DESITJA UNES
BONES FESTES

C/ Rodrigo Caro, 6 Local 4
Alicante

Matteo Astor i Cortés
saluda als foguerers i
desitja que tothom
gaudisca en els dies de
festa.

Celia Fernández i Valero
els desitja unes bones
festes de Fogueres.

Sara Fernández i Valero
convida a tots el visitants
a conéixer les festes de la
millor terreta del món.

Ainara Cabezas i Server
saluda a tots els
comisionats i
col·laboradors de la
foguera Bola de Oro.

XURRERIA
CAFETERIA - GELATERIA
Foguerer

Xocolate amb xurros
Gelats variats
Café - Cervesa
Telf. 965 25 82 70
Estem en C/ Foguerer, 8
Alacant

El Quinigol El Cordo de la Primitiva Apuesta Rápida Apuesta Rápida Lotur

ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES
NÚMERO 27 D'ALACANT

BOLA DE ORO

C/ General Espartero, 91
Tel: 965250500

Juga amb nosaltres des de casa:
www.loteriasypuestas.es

CODI DE PUNT DE VENDA AMIC: 04010

LAE
Loterias del Estado

BonoLoto La Quiniela EURO MILLONES La Primitiva Loteria Nacional

Sara Vidal i Lomelino
brinda pels millors desitjos
de la nit de Sant Joan.

Laura Leal i Hernández
felicit a tots els que fan
possible que aquestes
siguen les millors festes
d'Alacant.

Nahia Toledo i Server
convida al barri a gaudir
de tots els actes de les
Fogueres de Sant Joan.

Marcos Belda i Lomelino
desitja que aquestes
siguen les millors
Fogueres.

La nostra Bellesa 2024
Inmaculada Berna i
Pardo saluda a
familiars, amics,
alacantins i visitants, i
anima a tothom a
participar en les festes
d'Alacant. VISQUEN LES
FOGUERES DE SANT
JOAN!

La Foguera Bola de Oro agraeix a totes les empreses anunciantes la seua inestimable col·laboració en aquest llibret i els desitja unes molt felices Fogueres de Sant Joan.

La Foguera Bola de Oro agraeix a tots els col·laboradors el seu suport i desitja que passen unes bones festes de Fogueres 2024.

ELECTRODOMÉSTICOS

MILAR
ELECTRO GARCÍA

C/ San Mateo, 57, ALACANT
Telf.: 966 59 21 77
luisqmusica@gmail.com

ELECTRODOMÈSTICS,
INFORMÀTICA, TELEFONIA I
TELEVISIÓ

MILAR ELECTRO GARCÍA ET FELICITA LES FESTES

farmacia bola de oro

ABIERTO 365 DÍAS
HORARIO
LUNES A VIERNES: 8:30-21:30 h.
SÁBADOS: 9:00 – 14:00 h.
DOMINGOS Y FESTIVOS: 10:00- 15:00 h

FARMACIA BOLA DE ORO
C. GENERAL ESPARTERO N 78
☎ 965243628 ☎ 644815903
✉ boladeorofarma@gmail.com
f Bola de Oro-Alicante
© boladeorofarma

Barri de fogueres

CAROLINAS

LES FOGUERES DE LES CAROLINES
SALUDEN AL BARRI I ELS DESITJA
LES MILLORS FESTES 2024!

 Juárez

Immobilària Juárez, on està
la teua llar ideal

Felices Fogueres de Sant Joan 2024
a la foguera Bola d'Or

Visita nuestra web

Síguenos en redes sociales - Inmobiliària Juárez

E
B
A

Senior - Junior
Cadete - Infantil
Alevín - Benjamin
Escuela

Senior - Juvenil
Cadete - Infantil
Alevín - Benjamin
Escuela

SCD CAROLINAS
FELICITA AL BARRI

Escuela de música
965 256 535

75
AÑOS D' HISTORIA
1948-2023

Agrupación Musical

Solfeo
Clarinete - Saxofón - Trompeta - Flauta
Trompa - Trombón - Tuba - Fagot
Bombardino - Oboe - Percusión
Piano - Guitarra - Coro

Espacio Juvenil
Socio-Educativo
Cultural

Espacio de Estudio
Lectura
Ocio
Juego

Taller de Artes Plásticas

Dibujo artístico - Dibujo lineal
Perspectiva - Ilustración
Técnica de Esgrafiado - Cómic
Pintura Pastel - Acuarela
Acrilica - Oleo
Arte con cartón
Ayuda a pruebas de acceso

www.scdcarolinas.com

sedecentral@scdcarolinas.es

965 246 831 - 965 250 004

C/ Garbinet 114

Jomafer Taller Móvil, S.L.U

Reparació de vehicles pesants

JOMAFER

"Saluda a tota la comissió de la Foguera Bola de Oro."

Partida La Serreta, Polígon 1 Parcel·la 287
03670 Monforte del Cid (Alacant)
Telèfon 607393692

Profesionalidad y cercanía.

Reportaje profesional.

Potenciador de mercado.

Uso de redes sociales.

Colaboración en red.

Nuestros servicios

ALFA & OMEGA GESTIÓN INMOBILIARIA SALUDA A LA FOGUERA
BOLA DE ORO. VISQUEN LES FOGUERES DE SANT JOAN!

+34865688376

carolinasaltas@inmoalfayomega.com

Calle Cánovas del castillo, 50,
Alicante

AO **ALFA & OMEGA**
GESTIÓN INMOBILIARIA